

ПРОЕКТ

Закон за туризма

Глава първа Общи положения

Чл. 1. Този закон урежда обществените отношения, свързани с:

1. управлението на туризма;
2. регулирането и контрола върху туристическите дейности и услуги;
3. туристическото райониране на страната, туристическите райони, устройството, организацията и дейността на организациите за тяхното управление;
4. правомощията на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация, организациите за управление на туристическите райони и туристическите сдружения по формиране и провеждане на политика за устойчиво развитие на туризма.

Чл. 2. Целта на закона е да:

1. осигури условия за устойчиво развитие на туризма и конкурентоспособен национален туристически продукт;
2. създаде условия за развитие на специализираните видове туризъм - културен, медикал СПА, СПА- и уелнес, селски, еко, конгресен, младежки, приключенски, ловен, голф и друг туризъм;
3. въведе единни критерии за извършване на туристически дейности и предоставяне на туристически услуги;
4. осигури защита на потребителите на туристическите услуги;
5. определи правата и задълженията на органите и лицата, имащи отношение към развитието на туризма;
6. регламентира контрола върху туристическите дейности и услуги;
7. въведе механизми за финансиране на развитието и маркетинга на туристическия продукт.

Чл. 3. (1) Туристически дейности са:

1. туроператорската и туристическата агентска дейност;
2. хотелиерството;
3. ресторантърството;
4. предоставянето на тематично ориентирани допълнителни туристически услуги в областта на културния, медикал СПА, СПА- и уелнес, селския, еко, конгресния, младежкия, приключенския, ловния, голф и други видове туризъм;
5. предоставянето на услуги за спорт, спортна анимация, развлечение и приключение, когато са включени в туристическо предлагане на зимни и летни планински спортове, водни спортове и аква практики, гимнастически спортове и танци - каране на ски, гмуркане, ветроходство, езда, пешеходен туризъм, планинско ориентиране, рафтинг/грабане с лодки, каране на кану, джетове, водни колела и др. подобни съдове, парапланеризъм, бъндже скокове и др.;
6. екскурзоводската дейност и воденето на туристи в планинска и природна среда.

(2) Туристически обекти са:

1. местата за настаняване:
 - а) клас А - хотели, мотели, апартаментни туристически комплекси, вилни селища, туристически комплекси и вили;

б) клас Б - семейни хотели, хостели, пансиони, почивни станции, къщи за гости, стаи за гости, апартаменти за гости, бунгала и къмпинги;

2. заведенията за хранене и развлечения (самостоятелни и прилежащи към места за настаняване) - ресторани, заведения за бързо обслужване, питейни заведения, кафе сладкарници и барове;

3. туристическите хижи, туристическите учебни центрове и туристическите спални и прилежащите към тях заведения за хранене - туристически столови, туристически буфети и туристически столови със сервитьорско обслужване.

4. ски-пистите - ски-писти за алпийски ски, сноуборд и ски-бягане;

5. самостоятелните медикал СПА, уелнес и СПА центрове в градска и курортна среда;

6. лечебните центрове, прилежащи към балнеох хотелите, медикал СПА центрове, прилежащи към медикал СПА хотелите, уелнес центровете, прилежащи към уелнес хотелите и СПА центровете, прилежащи към СПА хотелите;

7. плажовете - плажове към естествени и изкуствени водни обекти;

8. офисите за упражняване на туроператорска и туристическа агентска дейност;

9. туристическите информационни центрове;

10. посетителските центрове за представяне на природно и културно наследство;

11. центровете за изкуство и занаяти, и центрове за временни изложения с туристическа цел;

12. еко-пътеките, маршрутите за пешеходен туризъм и веломаршрутите;

13. обектите за катерене, парапланеризъм и маршрутите тип «вия ферата»;

14. конните бази за любителска езда;

15. аквапарковете, водните атракциони и приключенските паркове;

16. атракционните и тематични паркове;

17. голф игрищата;

18. местата за наблюдение на диви животни и птици;

19. ловните стопанства по Закона за лова и опазване на дивеча;

20. недвижимите културни ценности по Закона за културното наследство, културните институти по Закона за закрила и развитие на културата, защитените територии по Закона за защитените територии, в случай, че са социализирани и предлагат условия за приемане и обслужване на туристически посещения.

(3) Туристическите обекти по ал. 2 са общодостъпни, с изключение на тези, за които специални закони предвиждат друго.

(4) Не се допуска отказ от предоставяне на туристически услуги в туристически обекти, както и предоставянето им с по-ниско качество или при по-неблагоприятни условия, основани на признacите по чл. 4, ал. 1 от Закона за защита от дискриминацията.

(5) Лицата, предоставящи туристически услуги в туристически обекти, са длъжни да обявяват техните цени в еднакъв размер спрямо всички туристи, като не се допуска различно третиране на туристите или поставянето на част от тях в по-неблагоприятно положение спрямо друга част от тях, основани на признacите по чл. 4, ал. 1 от Закона за защита от дискриминацията.

(6) Изискванията по ал. 5 се прилагат и в случаите, когато обявените цени на туристическите услуги се посочват в Интернет, в реклами и търговски брошури и издания, както и в радио- и телевизионни предавания.

Глава втора

Държавна политика и органи за управление на туризма

Чл. 4. Държавните органи в рамките на своята компетентност създават подходящи условия за устойчиво развитие на туризма.

Чл. 5.(1) Държавната политика в туризма се определя от Министерския съвет.

(2) Министерският съвет по предложение на министъра на икономиката, енергетиката и туризма одобрява Национална стратегия за устойчиво развитие на туризма и стратегии за развитие на отделни видове туризъм.

(3) Държавната политика за устойчиво развитие на туризма се интегрира в секторните политики и се осъществява от министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с участието на другите органи на изпълнителната власт в сферата на техните компетенции.

Чл. 6. Министърът на икономиката, енергетиката и туризма провежда държавната политика в туризма, като:

1. създава условия за устойчиво развитие на туризма;
2. разработва Национална стратегия за устойчиво развитие на туризма и стратегии за развитие на отделни видове туризъм, както и краткосрочни програми и планове за прилагането им;

3. утвърждава и контролира изпълнението на националната маркетингова стратегия и годишната програма за национална туристическа реклама;

4. взаимодейства с компетентните държавни органи и органи на местното самоуправление, организира и координира съвместната дейност при провеждането на националната политика в туризма, финансовото осигуряване и реализацията на документите по т. 2;

5. взаимодейства с организацията за управление на туристическите райони и контролира дейността им по изпълнение на функциите им по чл. 46;

6. взаимодейства с туристическите сдружения при осъществяване на дейността им в сферата на туризма;

7. съдейства за реализацията на инициативи на туристически сдружения, вписани в Националния туристически регистър, когато те съответстват на целите и приоритетите на министерството в областта на туризма за съответната година;

8. приема Правилник на държавно предприятие „Българска туристическа организация”, назначава и освобождава изпълнителния директор и членовете на управителния съвет;

9. разработва и участва в обсъждането на проекти на нормативни актове, свързани с устойчивото развитие на туризма;

10. организира и координира контрола върху качеството на туристическия продукт;

11. подпомага дейността на компетентните органи за провеждане на държавната политика по отношение на обучението и повишаване квалификацията на кадрите в туризма;

12. подпомага дейността по привличане на инвестиции и съдейства за реализиране на проекти за устойчиво и балансирано развитие на туризма на национално, регионално и местно ниво, включително за изграждането и развитие на инфраструктурата, свързана с туризма;

13. представлява Република България пред международните органи и организации в областта на туризма и изпълнява и координира изпълнението на задълженията на Република България, произтичащи от членството ѝ в тях;

14. участва в разработването, оценяването, наблюдението и контрола върху изпълнението на програми и проекти в областта на туризма, финансиирани от Европейския съюз и от международни организации;

15. може да предлага създаването на туристически представителства на Република България в чужбина;
16. организира създаването и поддържането на Единната система за туристическа информация;
17. организира воденето, актуализирането и поддържането на Националния туристически регистър;
18. организира набирането, обработването, анализирането и разпространението на статистически данни за развитието на туризма в страната и изготвя прогнози за развитието на бранша като цяло и на отделни видове туризъм;
19. създава национална мрежа от туристически информационни центрове, функционираща въз основа на единни стандарти и на основата на публично-частно партньорство;
20. разработва и съдейства за разработването на доброволни системи за сертифициране на качеството и устойчивото туристическо развитие;
21. ръководи Националния съвет по туризъм;
22. извършва регистрацията на туроператорите и туристическите агенти;
23. определя категорията на туристически обекти, в посочените в този закон случаи;
24. сертифицира туристически обекти, в посочените в този закон случаи;
25. налага глоби и имуществени санкции, в случаите, предвидени в този закон.

Чл. 7. (1) За осъществяване на координация и сътрудничество при разработване и провеждане на политиката в областта на туризма към министъра на икономиката, енергетиката и туризма се създава Национален съвет по туризъм (НСТ).

(2) НСТ е държавно-обществен консултативен и координационен орган, с председател, заместник-председател и членове.

(3) Председател на НСТ е министърът на икономиката, енергетиката и туризма, а заместник-председател е заместник-министърът на икономиката, енергетиката и туризма, отговарящ за политиката в туризма.

(4) В състава на НСТ се включват:

1. заместник-министър на финансите, заместник-министр на регионалното развитие и благоустройството, заместник-министр на външните работи, заместник-министр на културата, заместник-министр на здравеопазването, заместник-министр на околната среда и водите, заместник-министр на земеделието и храните, заместник-министр на транспорта, информационните технологии и съобщенията, заместник-министр на образованието, младежта и науката, заместник-министр на труда и социалната политика, заместник-министр на вътрешните работи и заместник-министр на физическото възпитание и спорта;
2. изпълнителният директор на Българската туристическа организация;
3. председателят на Комисията за защита на потребителите;
4. по един представител на всяка организация за управление на туристическите райони;
5. по един представител на националните браншови туристически сдружения, вписани в Националния туристически регистър по чл. 180, ал. 1;
6. представители на продуктови и на професионални туристически сдружения, вписани в Националния туристически регистър по чл. 180, ал. 1;
7. представители на сдружения на въздушни, на сухопътни и на водни превозвачи;
8. представители на национално представените сдружения на потребителите в Република България;
9. представители на национално представителните работодателски организации в Република България.

10. изпълнителният директор на Националното сдружение на общините в Република България.

(5) Условията и реда за определяне на представителите на сдруженията и организациите по ал. 4, т. 6, 7, 8 и 9 се определят в правилника по чл. 8, ал. 5

(6) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма определя поименния състав на НСТ, след постъпване на предложения от съответните ръководители на ведомствата, организациите и сдруженията по ал. 4.

(7) За заседанията на НСТ, представителите по ал. 4, т. 1 се канят съобразно точките от дневния ред.

Чл. 8. (1) Националният съвет по туризъм:

1. координира осъществяването на националната политика в областта на туризма;

2. обсъжда концепции и програми за устойчиво развитие на туризма;

3. дава предложения за създаване, изменение, допълнение или отмяна на нормативни актове, свързани с развитието на туризма;

4. обсъжда въпроси, свързани с териториалното развитие, изграждането и поддържането на туристическата инфраструктура и привличането на чуждестранни инвестиции в туризма;

5. обсъжда и анализира подготовката за туристическите сезони и резултатите от тях;

6. обсъжда резултатите от дейността на органите, на които е възложено упражняването на контрол в туризма и свързаните с него дейности, и дава препоръки за подобряване работата на контролните органи;

7. обсъжда въпроси и дава препоръки за подобряване защитата на потребителите на туристически услуги;

8. обсъжда и други въпроси от значение за развитието на туризма.

(2) Националният съвет по туризъм изразява становища и дава предложения по въпроси, свързани с туристическото развитие, които са в компетенцията на други ведомства - териториалното развитие, изграждането и поддържането на туристическата инфраструктура; използването и опазването на туристическите ресурси, данъчното облагане на туристическите дейности, прилагането на визовия режим и др.

(3) Националният съвет по туризъм изразява становища и дава предложения по въпроси, свързани с маркетинга и рекламата на България като туристическа дестинация, включително относно:

1. маркетингови изследвания и проучвания на туристическия поток и анализи и прогнози за туристическото развитие;

2. дейности по брандиране и реклама на България като туристическа дестинация;

3. Единната система за туристическа информация и Националния туристически интернет-портал;

4. дейността на националната мрежа на туристическите информационни центрове;

5. реализацията на проекти по програми на ЕС в областта на туристическия маркетинг;

6. информационното обслужване и подпомагане участието на български фирми в панаири и прояви, свързани с туризма.

(4) По решение на Националния съвет по туризъм за подпомагане на дейността му могат да бъдат привлечени експерти или да бъдат създавани работни групи с участието на представители на:

1. научни организации, институти и висши училища от областта на туризма;

2. други институции и организации, заинтересовани от развитието на туризма.

(5) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма осигурява организационно-технически дейността на съвета и приема правилник за организацията на работата му.

(6) Правилникът по ал. 5 се публикува на интернет страницата на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма.

(7) Членовете на Националния съвет по туризъм не получават възнаграждение за работата си в него.

Чл. 9. (1) Към министъра на икономиката, енергетиката и туризма се създават Експертна комисия по регистрация на туроператори и туристически агенти (ЕКРТА) и Експертна комисия по категоризация и сертификация на туристически обекти (ЕКСТО).

(2) Председател на комисиите по ал. 1 е оправомощен от министъра на икономиката, енергетиката и туризма заместник-министър или друго длъжностно лице.

(3) В състава на ЕКРТА се включват с равен брой гласове представители на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, от една страна, и представители на националното браншово туристическо сдружение на туроператорите и туристическите агенти, от друга страна.

(4) ЕКСТО има три състава, съобразно обектите, подлежащи на категоризация и сертифициране, посочени в ал. 5, 6 и 7.

(5) В състава на ЕКСТО при категоризиране на туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3 се включват с равен брой гласове представители на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, от една страна, и представители на националното браншово туристическо сдружение на хотелиерите и ресторантъорите и на продуктовите туристически сдружения, от друга страна.

(6) В състава на ЕКСТО при категоризиране на туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 4 се включват с равен брой гласове представители на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, на Министерството на околната среда и водите, на Министерството на земеделието и храните и на Министерството на физическото възпитание и спорта, от една страна, и представители на туристически сдружения и други юридически лица с нестопанска цел, имащи отношение към развитието на летния и зимния планински туризъм, от друга страна.

(7) В състава на ЕКСТО при сертифициране на туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 5 и 6 се включват с равен брой представители на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма и на Министерството на здравеопазването, от една страна, и представители на продуктови и на професионални туристически сдружения, от друга страна.

(8) Условията и реда за определяне на представителите на сдруженията и юридическите лица с нестопанска цел по ал. 3, 5, 6 и 7, се посочват в правилниците по ал. 10.

(9) Поименният състав на комисиите по ал. 1 се определя със заповед на министъра на икономиката, енергетиката и туризма, след постъпване на предложения от съответните ръководители на сдруженията, юридическите лица с нестопанска цел и ведомствата по ал. 3, 5, 6 и 7.

(10) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма приема правилници за организацията и дейността на комисиите по ал. 1.

Чл. 10. (1) Областният управител провежда държавната политика в туризма на територията на областта, като:

1. организира съвместно със съответната организация за управление на туристическия район разработването на стратегия и програми за развитието на туризма в региона и координира тяхното изпълнение; стратегията и програмите се интегрират в областната стратегия за регионално развитие и се съставят на основата на националните приоритети за развитие на туризма, маркетинговата стратегия на

туристическия район, и съобразно местните и регионалните туристически ресурси и потребности;

2. съдейства на министъра на икономиката, енергетиката и туризма при реализацията на дейностите по чл. 6 в региона;

3. членува в съответната организация за управление на туристическия район.

(2) Областният съвет за регионално развитие по Закона за регионалното развитие подпомага областния управител в изпълнението на функциите му по този закон.

Чл. 11. (1) Общинският съвет приема годишна програма за развитие на туризма на територията на общината в съответствие с приоритетите на областната стратегия, маркетинговата стратегия на туристическия район и съобразно местните туристически ресурси и потребности.

(2) Програмата за развитие на туризма предвижда мероприятия за:

1. изграждане и поддържане на инфраструктурата, обслужваща туризма, която е в компетенцията на общината, включително местните пътища до туристически обекти;

2. изграждане на туристически информационни центрове и организация на информационното обслужване на туристите;

3. изграждане и поддържане на туристически обекти, които са общинска собственост или за които правото за ползване и управление е предоставено на общината;

4. организиране на събития и мероприятия с местно и национално значение, които допринасят за развитието на туризма;

5. провеждане на проучвания, анализи и прогнози за развитието на туризма в общината;

6. реклама на туристическия продукт на общината, включително участие на туристически борси и изложenia;

7. взаимодействие и членство на общината в туристически сдружения и в съответната организация за управление на туристическия район;

8. подобряване качеството на услугите, предлагани в общинските туристически обекти.

Чл. 12. Кметът на общината:

1. разработва и изпълнява годишната програма по чл. 11, ал. 1;

2. създава и ръководи консултивен съвет по въпросите на туризма, в случаите по чл.13, ал.1;

3. създава Общинска експертна комисия по категоризация на туристически обекти (ОЕККТО);

4. определя категорията на туристически обекти по предложение на ОЕККТО, в предвидените по този закон случаи;

5. създава и поддържа Общински регистър на категоризираните по т. 4 туристически обекти на територията на общината;

6. предлага на общинския съвет за одобрение размера на туристическия данък след становище на Консултивният съвет по чл. 13, ал. 5, т. 2;

7. ежемесечно изпраща информацията от регистъра по т. 5, включително и на електронен носител на министъра на икономиката, енергетиката и туризма;

8. събира статистическа информация и създава и поддържа информационна база данни за туризма на територията на общината, съгласно наредбата по чл. 179, ал. 2;

9. заверява регистрите за настанените туристи и за броя на реализираните нощувки на лицата, извършващи туристическа дейност хотелиерство на територията на общината и контролира воденето им;

10. разработва и изпълнява програми и проекти в областта на туризма, финансиирани от Европейския съюз и от международни организации;

11. сътрудничи и подпомага инициативи на държавните органи, организацията за управление на туристическия район и на туристическите сдружения за развитие на туризма на територията на общината в изпълнение на националната политика в областта на туризма;

12. осъществява контролни функции в предвидените в този закон случаи.

Чл. 13. (1) Кметът на всяка община, на чиято територия има изградени и функциониращи места за настаняване, създава консултативен съвет по въпросите на туризма.

(2) Председател на консултативния съвет по въпросите на туризма е кметът на общината или оправомощено от него длъжностно лице.

(3) В състава на консултативния съвет по въпросите на туризма участват представители на местната администрация, на туристическите сдружения и на други физически и юридически лица, имащи отношение към развитието на туризма, както и сдружения на местния бизнес и на потребителите.

(4) Кметът на общината определя броя и поименния състав на членовете на консултативния съвет, съгласно ал. 3, като броят на представителите на местната администрация не може да надхвърля броя на останалите членове в консултативния съвет.

(5) Консултативният съвет по въпросите на туризма:

1. обсъжда и предлага на общинския съвет за приемане програмата по чл. 11, ал. 1 и отчета за нейното изпълнение;

2. прави предложения и дава становища по въпроси, свързани с развитието на туризма на територията на общината, включително за размера на туристическия данък и неговото разходване, и за членството на общината в съответната организация за управление на туристическия район.

(6) Кметът на общината приема правилник за организацията и дейността на Консултативния съвет по въпросите на туризма.

Чл. 14. (1) Към кмета на общината се създава Общинска експертна комисия по категоризация на туристически обекти по чл. 124.

(2) Председател на комисията по ал. 1 е оправомощено от кмета на общината длъжностно лице.

(3) В състава на ОЕККТО се включват представители на местната администрация и на местните и регионалните туристически сдружения, като броят на представителите на местната администрация в комисията не може да надхвърля броя на останалите членове.

(4) Условията и реда за определяне на представителите по ал. 3 се урежда в правилника по ал. 6.

(5) Кметът на общината със заповед определя числеността и поименния състав на ОЕККТО по предложение на съответните ръководители на сдруженията и организацията по ал. 3.

(6) Кметът на общината приема правилник за организацията и дейността на ОЕККТО.

Глава трета **Българска туристическа организация**

Чл. 15. (1) Образува се предприятие “Българска туристическа организация” (БТО), със статут на държавно предприятие по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон.

(2) БТО е юридическо лице със седалище София.

(3) БТО не формира и не разпределя печалба.

Чл. 16. Предметът на дейност на БТО е:

1. разработване, изпълнение и отчитане на годишна програма за национална туристическа реклама;
2. разработване и изпълнение на национална маркетингова стратегия в съответствие с националната стратегия за устойчиво развитие на туризма и стратегиите за развитие на отделните видове туризъм;
3. координиране и взаимодействие с организацията за управление на туристическите райони при реализацията на националната маркетингова стратегия и разработването на маркетинговите стратегии на туристическите райони;
4. организиране извършването на маркетингови проучвания на основни и перспективни пазари за българския туристически продукт, както и проучвания в сферата на туристическата реклама и анализи на ефективността;
5. организиране участието на Република България в международни туристически изложения, панаири и прояви, свързани с туризма;
6. организиране на опознавателни пътувания на чуждестранни журналисти и посещения на чужди туроператори и туристически агенти в страната;
7. изработване и разпространение на реклами и информационни материали;
8. набиране, обработване и анализиране на статистически данни за развитието на търсенето и предлагането в страни - основни пазари за националния туристически продукт;
9. изготвяне, поддържане, актуализиране и популяризиране на Националния туристически интернет-портал;
10. разработване и осъществяване на комуникационни кампании на вътрешния и чуждестранни пазари;
11. участие в осигуряване дейността на Националния туристически информационен център;
12. участие в разработването и изпълнението на стратегии за развитието на българския туризъм;
13. участие в международни туристически организации.

Чл. 17. (1) БТО може да извършва дейности и да сключва сделки само във връзка с осъществяването на предмета му на дейност по чл. 16.

(2) БТО не може да участва в търговски или гражданска дружества.

(3) БТО няма право да сключва договори за кредити с търговски банки и други финансови институции, освен ако за това има изрично решение на Министерския съвет.

Чл. 18. (1) Министерският съвет с решение предоставя на БТО за стопанисване и управление недвижими и движими вещи - публична или частна държавна собственост за осъществяване на предмета му на дейност.

(2) Не се допуска принудително изпълнение върху средствата по банковите сметки на БТО, постъпили като субсидия от държавния бюджет и върху имуществото по ал. 1.

(3) За БТО не може да се открива производство по несъстоятелвост.

Чл. 19. Органи на управление на БТО са:

1. министърът на икономиката, енергетиката и туризма;

2. управителният съвет;
3. изпълнителният директор.

Чл. 20. Министърът на икономиката, енергетиката и туризма:

1. упражнява правата на собственост на държавата в БТО и провежда политиката на държавата в областа на управлението и планирането на туризма;
2. назначава и освобождава членовете на управителния съвет и изпълнителния директор на БТО, сключва договори за възлагаве на управлението с всеки от тях и определя възнаграждението им;
4. приема правилник за устройството, функциите и дейността на БТО;
5. утвърждава програмите за дейността на БТО;
6. разрешава участие на БТО в международни организации по предложение на управителния съвет;
7. контролира пряко или чрез определено от него лице дейността на БТО;
8. одобрява годишния финансов отчет и годишният доклад за дейността на БТО;
9. сключва договор с регистриран одитор, за извършване на независим финансов одит на финансовите отчети на БТО;
10. взема решения за разпореждане с имоти - частна държавна собственост, предоставени за управление на БТО, за учредяване на ограничени вещни права и вещни тежести по предложение на управителния съвет.

Чл. 21. (1) Управителният съвет се състои от 5 членове, включително изпълнителния директор, които се назначават от министъра на икономиката, енергетиката и туризма за срок до 5 години.

(2) Членове на управителния съвет са:

1. представител на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма;
2. един представител на националното браншово туристическо сдружение на туроператорите и туристическите агенти, вписано в Националния туристически регистър по чл. 180, ал. 1;
3. един представител на националното браншово туристическо сдружение на хотелиерите и ресторантъорите, вписано в Националния туристически регистър по чл. 180, ал. 1;
4. един представител на организацията за управление на туристическите райони;
5. изпълнителният директор БТО.

(3) Председател на управителния съвет на БТО е представителя на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма.

(4) Не може да бъде член на управителния съвет лице, което:

1. е осъждано за престъпление от общ характер, установено с влязла в сила присъда;
2. е съпрут или роднина по права, по сребрена линия или по сватовство до трета степен включително с друг член на управителния съвет;
3. заема ръководна или контролна длъжност в политическа партия;
4. е било едноличен търговец, член на управителен или контролен орган на търговско дружество, което е обявено в несъстоятелност, неограничено отговорен съдружник в дружество, обявено в несъстоятелност, ако са останали неудовлетворени кредитори.

Чл. 22. (1) Управителният съвет заседава най-малко веднъж на 2 месеца.

(2) Заседанията на управителния съвет се организират и ръководят от председателя на съвета, а в негово отсъствие - от изпълнителния директор.

- (3) Правилата за работата на управителния съвет се утвърждават от министъра на икономиката, енергетиката и туризма по предложение на управителния съвет.
- (4) Заседанията на управителния съвет са редовни ако на тях присъстват повече от половината от неговите членове лично или представявани от друг член на съвета. Никой присъстващ член не може да представлява повече от един отсъстващ. За представляването е необходимо изрично пълномощно за всеки конкретен случай.
- (5) Решенията на управителния съвет се приемат с явно гласуване и с обикновено мнозинство от всички членове.
- (6) Управителният съвет може да взема решения и неприсъствено, ако всички членове са заявили писмено съгласието си за решението.
- (7) За заседанията на управителния съвет се водят протоколи, които се подписват от всички присъствали членове.

Чл. 23. Управителният съвет:

1. изработва и предлага на министъра на икономиката, енергетиката и туризма за приемане правила за устройството и дейността на БТО;
2. изработва и предлага на министъра на икономиката, енергетиката и туризма за утвърждаване правила за работата на управителния съвет;
3. изработва и предлага на министъра на икономиката, енергетиката и туризма за утвърждаване проектите за годишна, тригодишна и дългосрочна програма за дейността и бюджета на БТО;
4. приема годишния финансов план на БТО;
5. приема структурата, щата и средствата за работна заплата на БТО в съответствие с годишния финансов план;
6. приема годишния финансов отчет и доклад за дейността на БТО и ги представя ежегодно до 31 март на следващата година на министъра на икономиката, енергетиката и туризма за одобряване;
7. предлага на министъра на икономиката, енергетиката и туризма да разрешава за всеки отделен случай участието на БТО в международни туристически организации;
8. взема решения за отдаване под наем на движими или недвижими вещи;
9. изпълнява и други функции, свързани с осъществяването на националния туристически маркетинг и реклама, в съответствие с разпоредбите на действащото законодателство.

Чл. 24. (1) Договорът за управление на член на управителния съвет може да бъде прекратен преди изтичането на срока му от министъра на икономиката, енергетиката и туризма:

1. когато лицето не отговаря на изискванията по чл. 21, ал. 4;
2. при нарушаване или неизпълняване на задълженията, предвидени в закона, правилата за устройството и дейността на БТО или в договора за управление;
3. по решение на министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с едномесечно предизвестие;
4. при фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си за срок по-дълъг от шест месеца;
5. по негово писмено заявление за освобождаване;
6. при влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси;
7. при смърт или поставяне под запрещение.

(2) В случаите по ал. 1 министърът на икономиката, енергетиката и туризма сключва договор за управление с нов член за срок до края на първоначалния мандат на освободения член.

Чл. 25. Членовете на управителния съвет са длъжни да пазят търговската и служебната тайна на предприятието при изпълнение на задълженията си по договора за управление.

Чл. 26. (1) Изпълнителният директор:

1. представлява БТО пред държавните органи, съдилищата и пред трети лица в страната и в чужбина;

2. организира, ръководи и контролира дейността на БТО в съответствие с одобрените програми и бюджет;

3. организира и привежда в изпълнение решенията на управителния съвет;

4. сключва договори за дейностите, извършвани от предприятието;

5. сключва и прекратява трудовите правоотношения с работниците и служителите в предприятието и упражнява правата на работодателя съгласно Кодекса на труда;

6. отчита своята дейност пред управителния съвет;

7. одобрява вътрешните правила и процедури на предприятието за функциониране и управление на дейностите;

8. изготвя и представя на управителния съвет и министъра на икономиката, енергетиката и туризма годишен отчет за дейността на предприятието;

9. взема решения по откриване, провеждане и завършване на процедурите за възлагане на обществени поръчки на стойност до 100 000 лева без ДДС.

(2) Изпълнителният директор може да делегира някои от правомощията си по ал. 1, т. 1 на други длъжностни лица от предприятието.

(3) При отсъствие на изпълнителния директор БТО се представлява от един от членовете на управителния съвет.

(4) Не може да бъде изпълнителен директор лице, за което са налице обстоятелствата по чл. 21, ал. 4, както и лице, което упражнява търговска дейност или е управител, търговски пълномощник, търговски представител, прокуррист, търговски посредник, ликвидатор или синдик, член на орган на управление или контрол на юридическо лице с нестопанска цел, търговско дружество или кооперация.

(5) За изпълнителен директор може да бъде назначено лице, което отговаря на изискванията по ал. 4 и има:

1. висше туристическо или икономическо образование с образователно-квалификационна степен "магистър";

2. трудов и/или служебен стаж по специалността не по-малък от десет години, придобит след завършване на висшето образование по т. 1.

(6) Договорът за управление с изпълнителния директор може да бъде прекратен преди изтичането на срока му от министъра на икономиката, енергетиката и туризма, когато лицето не отговаря на изискванията по ал. 4 и 5.

(7) В случаите по ал. 6 министърът на икономиката, енергетиката и туризма сключва договор за управление с нов изпълнителен директор за срок до края на първоначалния мандат на освободения.

Чл. 27. (1) Приходите на БТО се формират от:

1. средства по чл. 64, ал. 1, т. 1, определяни ежегодно със закона за държавния бюджет за съответната година;

2. 10 % от туристическия данък по Закона за местните данъци и такси;

3. 50% от приходите от глоби и имуществени санкции, наложени по този закон, с изключение на приходите от наложените глоби и имуществени санкции от кметовете на общини;

4. събрани такси от лицата, извършващи туристическа дейност за участието им на национални и информационни щандове на България на международни и национални туристически борси, изложения, панаири и прояви, свързани с туризма;

5. помощи, дарения, обучение и квалификация;

6. приходи от собствена дейност;

7. средства от участие в европейски, международни и други донорски програми;

8. лихви по депозити на собствени средства;

8. други приходи, определени с нормативен акт.

(2) Набраните приходи по ал. 1 се разходват за дейностите по чл. 16.

Глава четвърта Туристически райони

Раздел I Създаване на туристическите райони

Чл. 28. (1) Територията на страната се разделя на обособени територии – туристически райони с цел формиране на регионални туристически продукти и осъществяване на регионален маркетинг и реклама.

(2) Туристическите райони покриват цялата територия на страната и са съобразени с общинските административни граници, като територията на една община не може да бъде разделяна между два района и не може да принадлежи едновременно към два различни туристически района.

(3) Туристическите райони имат наименование, лого и слоган.

Чл. 29. (1) Туристическите райони се обявяват с решение на министъра на икономиката, енергетиката и туризма, което се обнародва в „Държавен вестник”.

(2) С решението по ал. 1 се определят наименованието и териториалния обхват на туристическите райони и седалището на организациите за управлението им.

Раздел II Управление на туристическите райони. Устройство на Организациите за управление на туристическите райони.

Чл. 30. (1) Туристическият район се управлява от Организация за управление на туристическия район (ОУТР).

(2) ОУТР е юридическо лице. ОУТР не е търговско дружество и не формира и не разпределя печалба.

(3) На територията на един туристически район може да съществува само една организация за управлението му.

(4) ОУТР задължително включва в своето наименование „туристически район”. Право на наименование «туристически район» имат само организациите, които са създадени в съответствие с този закон.

(5) ОУТР има право да извършва стопанска дейност, свързана с основния предмет на дейност.

(6) ОУТР осъществяват своята дейност въз основа на този закон, действащото законодателство в Република България, устава и решенията на своите органи.

Чл. 31. (1) В устава на ОУТР се урежда дейността и начина на управление, условията за възникване и прекратяване на членство в нея, правата и задълженията на членовете, както и други въпроси, свързани с предмета на дейност на организацията.

(2) Уставът на всяка ОУТР се публикува на интернет сайта на организацията.

Чл. 32. (1) В ОУТР членуват задължително:

1. общините на територията на съответния туристически район;
2. областите на територията на съответния туристически район;
3. местните и регионалните туристически сдружения, вписани в Националния туристически регистър по чл. 180, ал. 1, чието седалище е на територията на туристическия район;

(2) В Организацията за управление на туристическия район могат да членуват и:

1. браншови, продуктови и професионални туристически сдружения, вписани в Националния туристически регистър;
2. научни организации и институти и училища в областта на туризма;
3. сдружения на застрахователите, потребителите, работодателите и други институции и организации, чието седалище е на територията на туристическия район;
4. представители на национални и регионални музеи, национални и природни паркове и други значими туристически обекти, намиращи се на територията на туристическия район.

Чл. 33. Органи на ОУТР са:

1. общо събрание;
2. управителен съвет;
3. контролен съвет;
4. изпълнителен директор.

Чл. 34. (1) Върховен орган на ОУТР е общото събрание.

(2) Общото събрание:

1. приема, изменя и допълва устава на организацията;
2. приема и изключва членовете и определя размера на членския внос;
3. избира и освобождава председателя и членовете на управителния съвет и един от членовете на контролния съвет;
4. приема маркетинговата стратегия на туристическия район;
5. одобрява логото и слогана на туристическия район;
6. приема годишен план за дейността на Организацията за управление на туристическия район и отчета за изпълнението му;
7. приема бюджета и отчета за изпълнението му;
8. взема и други решения, предвидени в устава.

(3) В общото събрание участват представители на всички членове. Редът за определяне на представителите се урежда в устава.

(4) Всеки член има право на един глас в общото събрание.

Чл. 35. (1) Общото събрание е редовно и извънредно. Редовното общо събрание се провежда ежегодно в седалището на ОУТР.

(2) Редовното общо събрание се свиква от управителния съвет.

(3) Извънредно общо събрание се свиква по решение на управителния съвет или по писмено искане на една трета от членовете на общото събрание.

(4) В случая по ал. 3 управителният съвет свиква извънредно общо събрание в 14-дневен срок от постъпване на искането. Ако управителният съвет не свика извънредно общо събрание в посочения срок, то се свиква от контролния съвет.

(5) Поканата за редовно или извънредно общо събрание съдържа дневния ред, датата, часа и мястото на провеждането му и по чия инициатива то се свиква.

(6) Поканата се публикува на интернет сайта на организацията най-малко един месец преди насрочената дата.

Чл. 36. (1) Общото събрание е законно, ако присъстват повече от половината от всички членове. При липса на кворум събранието се отлага с един час по-късно на същото място и при същия дневен ред и може да се проведе, колкото и членове да се явят.

(2) Общото събрание взема решения с обикновено мнозинство от присъстващите членове, освен ако за решаването на отделни въпроси в устава е предвидено друго.

(3) Решенията по чл. 34, ал. 2, т. 1 – 7 се приемат с квалифицирано мнозинство 2/3 от всички членове на общото събрание.

Чл. 37. (1) Управителният съвет се състои от 7 членове, в това число председател.

(2) В състава на Управителния съвет се включват на квотен принцип:

1. двама представители на общините;

2. един представител на областните администрации;

3 четириима представители на местните и регионални туристически сдружения.

(3) Мандатът на управителния съвет е 5 години. Членовете на управителния съвет могат да бъдат преизбириани само за два последователни мандата.

(4) Мандатът на член на управителния съвет се прекратява предсрочно:

1. при смърт;

2. подаване на оставка;

3. при фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си в продължение на повече от 6 месеца;

4. ако не участва без основателна причина в повече от две последователни заседания на управителния съвет;

5. при влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси;

6. при заличаване на организацията, която представлява, от Националния туристически регистър.

(5) При предсрочно прекратяване на мандат на член на управителния съвет на негово място Общото събрание избира друго лице от същата квота, за срок до края на първоначалния мандат на освободения член.

Чл. 38. (1) Управителният съвет:

1. свиква общото събрание;

2 предлага на общото събрание промени в устава на организацията;

3. избира и освобождава изпълнителния директор и определя размера на възнаграждението му;

4. организира дейността и одобрява организационната структура на организацията;

5. определя приоритетите и одобрява стратегическите документи на туристическия район;

6. предлага на общото събрание за приемане маркетинговата стратегия на туристическия район

7. предлага на общото събрание за приемане годишния план за дейността на организацията, както и отчета за изпълнението му;

8. предлага на общото събрание за приемане проекта на бюджет и отчета за изпълнението му;
 9. взема решения за разпореждане с имуществото на организацията при спазване на изискванията на устава;
 10. взема решения за участие и прекратяване на участие в други организации;
 11. избира представителя на организацията в Националния съвет по туризъм;
 12. изпълнява и други функции, предвидени в устава или по решение на общото събрание.
- (2) Редът за свикване и правилата за работа и вземане на решения от управителния съвет се определят в устава.

Чл. 39. Председателят на управителния съвет:

1. представлява ОУТР;
2. организира изпълнението на решенията на общото събрание и на управителния съвет;
3. свиква и ръководи заседанията на управителния съвет и предлага дневния им ред;
4. сключва договора за управление с изпълнителния директор;
5. определя член на управителния съвет, който при негово отсъствие да ръководи заседанията на съвета;
6. решава и други въпроси, предвидени в устава.

Чл. 40. (1) Изпълнителният директор се избира от управителния съвет за срок 3 години и може да бъде преизбиран само за два последователни мандата.

(2) Договорът за управление на изпълнителния директор може да бъде прекратен преди изтичането на срока му от управителния съвет:

1. при нарушаване разпоредбите на закона и/или на договора за управление;
2. при осъждане на лишаване от свобода за престъпление от общ характер;
3. при обективна невъзможност да изпълнява задълженията си за срок по-дълъг от шест месеца;
4. по негово заявление;
5. при смърт или поставяне под запрещение.

(3) В случаите по ал. 2 управителния съвет избира и сключва договор за управление с нов изпълнителен директор за срок до края на първоначалния мандат на освободения.

Чл. 41. (1) Изпълнителният директор:

1. организира, управлява и ръководи текущата дейност на организацията в съответствие с решенията на общото събрание, управителния съвет и устава;
2. организира и осъществява взаимодействие с Министерство на икономиката, енергетиката и туризма и други органи и организации;
3. изготвя ежемесечни и годишни справки, отчети, доклади и информации по въпроси от компетентността на организацията;
4. разпорежда се с движимото имущество на организацията;
5. сключва и прекратява трудовите договори със служителите;
6. изготвя и представя пред Управителния съвет документите по чл. 38, ал. 1, т. 5, 6, 7 и 8;
7. представя отчет за изпълнението на бюджета пред управителния съвет след становище на контролния съвет;
8. решава и други въпроси, предвидени в устава.

(2) Изпълнителният директор участва в управителния съвет с право на съвещателен глас.

- Чл. 42.** (1) Контролният съвет е орган за контрол на финансовата дейност на ОУТР.
(2) Контролният съвет се състои от трима членове. Членовете на контролния съвет не могат да бъдат членове на управителния съвет или служители на организацията.
(3) Членовете на контролния съвет са:
1. един представител, избран от общото събрание;
 2. един представител на Министерство на икономиката, енергетиката и туризма, определен от министъра на икономиката, енергетиката и туризма.;
 3. един представител на Министерство на финансите, определен от министъра на финансите.

Чл. 43. Контролният съвет:

1. контролира изпълнението на бюджета;
2. следи за законосъобразността на извършваните разходи и при констатиране на нарушения уведомява управителния съвет, изпълнителния директор и органа по назначението си;
3. дава становище по бюджета и по отчета за изпълнението му;
4. свиква общото събрание в случаите по чл.35, ал.4
5. решава и други въпроси, предвидени в устава.

Чл. 44. Редът за свикване, кворумът и вземането на решения от контролния съвет се уреждат в устава.

Чл. 45. Структурата, състава и заплащането на персонала на ОУТР се определят от Управителния съвет в Правилник.

Раздел III **Функции на организацията за управление на туристическия район**

Чл. 46. Организацията за управление на туристическия район:

1. разработва и прилага маркетингова стратегия на туристическия район в съответствие с националната маркетингова стратегия;
2. изработва лого и слоган на туристическия район;
3. организира провеждането на маркетингови изследвания и проучвания на туристическия поток в туристическия район и на анализи и прогнози за туристическото развитие;
4. осъществява дейности по изграждане на бранд, връзки с обществеността и реклама на туристическия район;
5. организира и подпомага дейността на туристическите информационни центрове в района;
6. разработва и прилага стратегия за развитие на туризма, продуктови стратегии и годишни планове за развитие на туризма на територията на туристическия район в съответствие с националната стратегия за устойчиво развитие на туризма;
7. дава становища и подпомага областните управители и кметовете на общини при реализацията на стратегии и програми за развитие на туризма;
8. подпомага кметовете на общини при изпълнението на задълженията им по този закон;
9. представлява интересите на своите членове пред Министерство на икономиката, енергетиката и туризма, БТО и пред други държавни органи и организации;
10. извършва стопанска дейност според устава;

11. реализира проекти по програми на ЕС;
12. създава и поддържа база данни за туризма в района, част от Единната система за туристическа информация;
13. осъществява обмен на информация, стандарти и добри практики;
14. провежда дейности по обучение и повишаване качеството на туристическите услуги;
15. подпомага разработването, въвеждането и прилагането на доброволни системи за оценяване качеството на туристическите услуги и устойчивото развитие на туристическия район;
16. реализира дейности по спазването на професионалната етика в туризма;
17. създава и поддържа интернет сайт на организацията;
18. публикува годишен доклад за дейността си на интернет сайта.

Чл. 47. ОУТР осъществяват своята дейност в съответствие с националната политика в областта на туризма, провеждана от Министерство на икономиката, енергетиката и туризма.

Чл. 48. Кметовете на общини са длъжни да оказват съдействие на ОУТР при изпълнение на техните функции.

Раздел IV

Финансиране на организациите за управление на туристическите райони

Чл. 49. (1) Приходите по бюджета на ОУТР се формират от:

1. 20 % от туристическия данък по Закона за местните данъци и такси, събран от всяка община на територията на съответния туристически район;
2. членски внос;
3. приходи от стопанска дейност и предоставяне на платени услуги;
4. средства от участие в европейски, международни и други донорски програми;
5. дарения от физически и юридически лица;
6. други източници.

(2) Набраните приходи по ал. 1 се разходват за дейностите по чл. 46.

(3) Средствата по ал.1, т.1 не могат да бъдат използвани за административни разходи.

Глава пета

Туристически сдружения

Чл. 50. (1) Туристически сдружения по смисъла на този закон се учредяват, регистрират, управляват, преобразуват и прекратяват по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел, които осъществяват дейност в обществена или в частна полза и са вписани в Националния туристически регистър по чл. 180, ал. 1.

(2) Предметът на дейност на туристическите сдружения включва дейности за координиране действията при формирането и рекламирането на туристическия продукт и информационното обслужване на туристите, по разработване и реализиране на инициативи и проекти в областта на туризма, дейности за защита на интересите и представителство на членовете в предвидените по този закон случаи, както и други дейности за развитието на туризма.

(3) Туристическите сдружения могат да бъдат:

1. регионални или местни;
2. браншови или продуктови;

3. професионални.

Чл. 51. (1) Регионалните и местните туристически сдружения членуват задължително в ОУТР, на чиято територия е седалището им.

(2) Браншовите, продуктовите и професионалните туристически сдружения могат да членуват в ОУТР.

Чл. 53. (1) Браншови туристически сдружения могат да се създават в следните сектори:

1. „Хотелиерство и ресторантърство”;
2. „Туроператорска и туристическа агентска дейност”.

(2) Наименованието на браншовото туристическо сдружение трябва да съдържа ясно означение, че представлява обединение на лица на браншови принцип, както и да не въвежда в заблуждение и да не накърнява добrite нрави.

Чл. 54. (1) Браншово туристическо сдружение в сектор „Хотелиерство и ресторантърство” могат да учредят физически лица, еднолични търговци и юридически лица, с категоризирани туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3, вписани в регистъра по чл. 61, ал. 1.

(2) Браншово туристическо сдружение в сектор „Туроператорска и туристическа агентска дейност” могат да учредят еднолични търговци и юридически лица, вписани в регистъра по чл. 61, ал. 1.

(3) Член на браншово туристическо сдружение не може да бъде едновременно член на друго браншово туристическо сдружение от същия сектор.

Чл. 55. (1) Браншовите туристически сдружения се обединяват в едно национално браншово туристическо сдружение за всеки един от секторите, посочени в чл. 53, ал. 1.

(2) Всяко новорегистрирано браншово туристическо сдружение е член по право на създаденото национално браншово туристическо сдружение и подава молба за членство.

Чл. 56. Националните браншови туристически сдружения по чл. 55, ал. 1, са юридически лица с нестопанска цел, регистрирани по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

Чл. 57. (1) В случаите, когато в един от секторите, посочени в чл. 53, ал. 1 има само едно браншово туристическо сдружение, то се признава за национално браншово туристическо сдружение.

(2) Когато в един от секторите, посочени в чл. 53, ал. 1 има регистрирани две браншови туристически сдружения, които не могат да сформират юридическо лице с нестопанска цел по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел в обществена полза, двете браншови туристически сдружения и министърът на икономиката, енергетиката и туризма подписват тристргано споразумение, с което уреждат техните права и задължения по отношение на националната им представителност. Тристренното споразумение се подновява ежегодно.

(3) Тристренното споразумение по ал. 2 се прекратява в случай на регистриране на национално браншово туристическо сдружение в съответния бранш.

Чл. 58. Националните браншови туристически сдружения по чл. 55, ал. 1 участват с представители в ЕКРТТА или ЕККТО, съответно в ОЕККТО, както и в НСТ.

Чл. 59. Туристическите сдружения в съответствие със своя устав:

1. представяват и защитават интересите на членовете си пред съответните държавни органи и органи на местното самоуправление и местната администрация и ОУТР;
2. участват в работните групи към Министерство на икономиката, енергетиката и туризма при разработване на нормативни актове в областта на туризма;
3. изготвят анализи, експертизи и др., и участват в разработването на стратегии и програми за развитието на туризма в национален мащаб, на територията на района или на общината и съдействат за тяхното изпълнение;
4. поддържат база данни на членовете на сдружението;
5. съдействат на членовете си за развитие на тяхната дейност чрез оказване на услуги, установяването на делови връзки, популяризиране на техните възможности, продукти, услуги и др.;
6. набират и предоставят информация на своите членове за подпомагане на тяхната дейност;
7. организират и провеждат професионално обучение, квалификация и преквалификация на своите членове и на кадрите в туризма;
8. оказват съдействие за доброволно уреждане на възникнали спорове между членовете си;
9. съдействат за рекламирането на туристическия продукт на съответната територия;
10. съдействат за изграждането и функционирането на туристически информационни центрове или създават такива;
11. участват с представители в ЕКРТА, ЕККСТО, съответно в ОЕККТО;
12. участват с представители в НСТ;
13. участват с представители в Консултативните съвети за развитие на туризма към кметовете на общини;
14. регламентират професионалната етика в туризма и недопускането на нелоялна конкуренция между и по отношение на своите членове и се събират компетентните органи за извършени нарушения на законодателството;
15. сътрудничат със сродни организации в страната и чужбина и участват в дейността на европейски и други международни органи и организации;
16. участват в регионални, национални и международни проекти и програми;
17. извършват и други дейности, които са регламентирани в устава и не противоречат на закона.

Чл. 60. (1) Държавните органи и органите на местното самоуправление и местната администрация оказват съдействие на туристическите сдружения за реализиране на техните цели.

(2) Общините могат да членуват в туристически сдружения след решение на общинския съвет.

Чл. 61. (1) Вписането на сдружения в Националния туристически регистър по чл. 180, ал. 1 се извършва въз основа на заявление по образец, подадено в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма от лицето, с право да представлява сдружението или от негов упълномощен представител, към което се прилагат следните документи:

1. препис от съдебното решение за регистрация;
2. копие на удостоверилието за актуално състояние, издадено от съда по регистрация;
3. копие от действащия устав на сдружението, заверен с подпись на представляващия и печат на сдружението;

4. списък на членовете на сдружението, с информация за платения членски внос за предходната година, заверен с подпись на представляващия и печат на сдружението;
 5. изрично пълномощно в оригинал, когато заявлението се подава от пълномощник.
- (2) Образецът на заявлението по ал. 1 и на удостоверилието по ал. 3 се утвърждават от министъра на икономиката, енергетиката и туризма.
- (3) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено от него лице в срок до 14-дни от постъпване на заявлението и документите по ал.1 вписва сдружението в Националния туристически регистър и издава удостоверение за вписаните обстоятелства.
- (4) В случай на констатирана непълнота и/или нередовност на представените документи по ал. 1 на заявителя се указва 14-дневен срок за отстраняването им. Срокът по ал. 3 спира да тече до датата на отстраняване на непълнотата, съответно нередовността.
- (5) В случай, че в срока по ал.4 заявителя не отстрани непълнотата или нередовността на документите, министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено от него лице отказва вписане в Националния туристически регистър. При липса на отказ за извършване на вписане, след изтичане на срока по ал. 3 или ал.4, заявителя се вписва автоматично и му се издава удостоверение за вписаните обстоятелства.
- (6) Всяка календарна година, в срок до 31 май, представляващият сдружението или упълномощено от него лице подава в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма официална декларация по образец, утвърден със заповед на министъра на икономиката, енергетиката и туризма, съдържаща списък на действителния брой членове, платения от тях членски внос за предходната година на сдружението и доказателства за редовен организационен живот, съгласно устава на сдружението.
- (7) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено от него лице със заповед заличава туристическо сдружение от Националния туристически регистър и обез силва издаденото удостоверение при:
1. непредставяне в срок на декларацията по ал. 6;
 2. промяна на основния предмет на дейност на сдружението извън обхвата на чл. 50, ал. 2;
 3. прекратяване на дейността на сдружението;
 4. писмена молба на лицето, представляващо туристическото сдружение;
 5. напускане или изключване на сдружението от ОУТР.
- (8) Заповедта по ал.7, т.1, 2, 3 и 5 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуални кодекс.

Глава шеста

Туристически информационни центрове. Национална мрежа на туристическите информационни центрове

- Чл. 62.** (1) Туристическите информационни центрове се създават с цел информационно обслужване на туристите и реклама и популяризиране на туризма на съответната територия.
- (2) Туристическите информационни центрове се свързват в Национална мрежа, функционираща въз основа на единни стандарти.
- (3) Включването на туристическите информационни центрове в Националната мрежа е доброволно и се извършва при условията и по реда на наредбата по ал. 4.

(4) Единните стандарти по ал. 2 и организацията на дейността на Националната мрежа се уреждат в наредба, издадена от министъра на икономиката, енергетиката и туризма, която се обнародва в «Държавен вестник».

(5) Информация за включените туристически информационни центрове в Националната мрежа се публикува в Националния туристически регистър по чл. 180, ал. 1.

Чл. 63. (1) Туристическите информационни центрове могат да бъдат частни, общински и държавни.

(2) Туристическите информационни центрове не могат да извършват туроператорска дейност.

Глава седма **Финансово поощряване на развитието на туризма.**

Чл. 64. (1) Държавата поощрява финансово устойчивото развитие на туризма чрез осигуряване на средства за:

1. национален туристически маркетинг и реклама;
2. единната система за туристическа информация;
3. проучвания и анализи на туристическото развитие;
4. стратегическо и продуктово планиране на туризма на национално ниво;
5. контрол върху качеството на туристическите дейности и услуги;
6. участия в проекти по международни програми;
7. изграждане и поддържане на инфраструктурата, обслужваща туризма-държавна собственост;
8. повишаване енергийната ефективност и въвеждане на екологосъобразни технологии в областта на туризма;

9. изграждане и поддържане на туристическите атракции, базирани на културните ценности по Закона за културното наследство, културните институти по Закона за закрила и развитие на културата, защитените територии по Закона за защитените територии.

(2) Средствата по ал. 1, т. 1 се определят ежегодно със закона за държавния бюджет за съответната година и се предоставят по бюджета на БТО.

(3) Средствата по ал. 1, т. 2 - 6 се превеждат по бюджета на Министерство на икономиката, енергетиката и туризма, както следва:

1. субсидия от централния бюджет;
2. такси за регистрация на туристически дейности и категоризация на туристически обекти;
3. приходи от глоби и имуществени санкции, наложени по този закон, с изключение на приходите от наложените глоби и имуществени санкции от кметовете на общини;
4. лихви;
5. средства по международни програми и споразумения;
6. дарения и помощи;
7. други средства, определени с нормативен акт.

(4) Средствата по ал. 1, т. 7-9 се предоставят ежегодно по бюджетите на съответните министерства

Чл. 65. (1) Средствата за развитието на туризма в общините се набират от:

1. 70 % от туристическия данък по Закона за местните данъци и такси, събран на територията на общината;

2. наложените от кмета на общината глоби и имуществени санкции по този закон;
 3. таксите за категоризиране на туристически обекти от кмета на общината;
 4. средства, предоставени за изпълнение на целеви програми и проекти;
 5. дарения и помощи, средства по международни програми и споразумения, когато не е предвидено те да постъпят в държавния бюджет;
 6. лихви;
 7. други източници, определени с нормативен акт.
- (2) Средствата по ал. 1 се разходват само за дейностите по чл. 11, ал. 2.

Глава осма

Туроператорска и туристическа агентска дейност

Раздел I

Условия и ред за извършване на туроператорска и туристическа агентска дейност

Чл. 66. (1) Туроператорска и/или туристическа агентска дейност на територията на Република България се извършва от регистрирано по този закон лице, с изключение на случаите по чл. 67, което:

1. е търговец по смисъла на Търговския закон или юридическо лице, което има право по силата на друг закон да извършва стопанска дейност и не е в производство по ликвидация или несъстоятелност;

2. е установено трайно на територията на Република България и има право да извършва такава дейност съгласно законодателството на държавата, в която е установено;

3. има персонал с изискуемото образование, стаж и езикова квалификация и помещение/я за извършване на дейността;

4. има застраховка, покриваща отговорността му за причинени вреди вследствие неразплащане със своите контрагенти, включително и при неплатежоспособност и несъстоятелност;

5. не е извършвало туроператорска или туристическа агентска дейност без регистрация през последните 12 (дванадесет) месеца.

(2) Регистрацията се извършва от министъра на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено от него длъжностно лице в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти. Регистърът е публичен.

(3) На вписаните в регистъра лица министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено от него лице издава удостоверение за регистрация.

(4) Удостоверието за регистрация по ал. 3 се издава за извършване на следните дейности:

1. туроператорска дейност;
2. туристическа агентска дейност; или
3. туроператорска и туристическа агентска дейност.

Чл. 67. (1) В случаите на предоставяне на услуги временно или еднократно на територията на Република България от туроператори и/или туристически агенти, установени в друга държава членка, те уведомяват предварително министъра на икономиката, енергетиката и туризма по реда, посочен в тази глава.

(2) Информация за лицата по ал. 1 се публикува в регистъра по чл. 66, ал. 2.

Чл. 68. Редът за регистрация за извършване на туроператорска и/или туристическа агентска дейност и образците на документи по тази глава, се уреждат с наредба, приета

от Министерския съвет по предложение на министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

Чл. 69. (1) За вписване в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти лицата по чл. 66, ал. 1, т.1 подават заявление по образец до министъра на икономиката, енергетиката и туризма, към което прилагат:

1. декларация по образец за регистрация в търговския регистър с посочване на ЕИК или копие на документ, удостоверяващ, че лицето има право да извършва стопанска дейност по реда на специален закон;

2. декларация, че лицето не е в производство по ликвидация (не се отнася за търговците);

3. справка по образец за броя, местоположението, пригодността и оборудването на помещението/ята за извършване на туроператорска и/или туристическа агентска дейност;

4. копие от акта за собственост на помещението/ята за извършване на дейността или копие от договора за наем, или от друг документ, от който произтича правото на ползване на лицето върху помещението/ята за извършване на дейността;

5. справка по образец за образованието, езикова квалификация и стажа на персонала, който ще бъде зает в осъществяването на туристическата дейност;

6. копие на документите, удостоверяващи завършено образование, стаж и езикова квалификация на лицето, осъществяващо функции по управление на туроператорската и/или туристическата агентска дейност;

7. копие на предварителен договор за застраховка по чл. 102, ал. 1;

8. декларация, че лицето, лично и/ или като съдружник (акционер)и/ или управител,и/ или чрез свързани лица по смисъла на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не е извършвало туроператорска или туристическа агентска дейност без регистрация през последните 12 (дванадесет) месеца;

9. изрично пълномощно в оригинал, когато заявлението се подава от пълномощник;

10. документ за платена такса за разглеждане на документите, съгласно тарифата по чл. 75, ал. 3.

(2) За вписване в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти лицата по чл. 66, ал. 1, т.2 подават заявление по образец до министъра на икономиката, енергетиката и туризма, към което прилагат:

1. копие на документа, удостоверяващ правото му да извършва съответната туристическа дейност, съгласно законодателството на държавата, в която е установено или посочване на нормативния акт и съответното правно основание, по силата на което лицето има право да извършва дейността;

2. копие на удостоверение или друг документ от кредитна или застрахователна институция, съдържащ данни за наличието на застраховка, покриваща отговорността му за причинени вреди вследствие неразплащане със своите контрагенти, включително и при неплатежоспособност и несъстоятелност или копие на предварителен договор за застраховка по чл. 102, ал. 1;

3. документите по ал.1, т.3, 4, 5, 9 и 10.

(3) В случай, че дадено лице по чл.66, ал.1 желае да извършва туроператорска и/или туристическа агентска дейност само по електронен път, същото подава заявлението по ал. 1, към което прилага:

1. документите по ал. 1, с изключение тези по т. 3 и 4;

2. документ, удостоверяващ собствеността на интернет адреса в съответния домейн;

3. декларация по образец, че ще се извършва дейността само по електронен път.

(4) В случай, че регистриран туроператор желае да извършва туристическа агентска дейност, подава заявлението по ал. 1, към което прилага документите по ал. 1, т. 3, 4, 5, 6 и 9. За разглеждане на документите и вписване на допълнителната регистрация като туристически агент не се заплащат такси.

(5) В случай, че регистриран туристически агент желае да извършва туроператорска дейност, подава заявлението по ал. 1, към което прилага документите по ал. 1, т. 7, 9 и 10. За разглеждане на документите и вписване на допълнителната регистрация като туроператор се заплащат такси, съгласно тарифата по чл. 75, ал. 3.

Чл. 70. (1) Лицата по чл. 67, ал. 1 уведомяват предварително чрез писмена декларация министъра на икономиката, енергетиката и туризма за вида на извършваната туристическа дейност.

(2) Декларацията по ал. 1, съдържа данни за наличието на застраховка за вредите, които могат да настъпят вследствие на виновно неизпълнение на професионалните им задължения.

(3) Към декларацията по ал. 1 се прилага копие на документа, удостоверяващ правото му да извършва съответната туристическа дейност, съгласно съответното законодателство или се посочва нормативния акт и съответното правно основание, по силата на което лицето има право да извършва дейността.

Чл. 71. (1) ЕКРТА разглежда заявлението по чл. 69, с приложените към тях документи, в двумесечен срок от датата на постъпването им и се произнася по тях с мотивирано предложение до министъра на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено от него лице за извършване на регистрацията или за отказ за извършване на регистрацията.

(2) Документи, представени на чужд език, трябва да бъдат придружени с превод на български език, заверен от оторизирана за целта фирма.

(3) В случай на констатирана непълнота и/или нередовност на представените документи по ал. 1 ЕКРТА в срок от 7 работни дни от датата на заседанието писмено уведомява заявителя и указва 14-дневен срок за отстраняването им. Срокът по ал. 1 спира да тече до датата на отстраняване на непълнотата и/или нередовността.

(4) При неотстраняване на непълнотите и/или нередовностите в указания срок от получаване на уведомлението по ал. 3, на заявителя се отказва извършване на регистрация.

(5) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено от него лице, въз основа на предложението на ЕКРТА извършва регистрацията и издава удостоверение за регистрация или мотивирано отказва със заповед извършването на регистрация в случаите по ал. 4.

(6) Заповедта за отказ за регистрация подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(7) При липса на мотивиран отказ за извършване на регистрация, след изтичане на срока по ал. 1, министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено от него лице извършва автоматична регистрация и издава удостоверение за регистрация.

Чл. 72. Удостоверилието за регистрация се получава лично или от упълномощен представител на заявителя, при предоставяне на следните документи:

1. копие от сключения договор за застраховка по 102, ал. 1 (за туроператорите);

2. документ за платена такса за вписване в регистъра, съгласно тарифата по чл. 75, ал. 3;

3. изрично пълномощно в оригинал, в случай че удостоверилието се получава от пълномощник.

Чл. 73. (1) Отразяването в регистъра на информацията за установените в друга държава членка лица, които предоставят услуги като туроператори и/или туристически агенти на територията на страната се извършва в 14-дневен срок от постъпване на уведомяването.

(2) В случай, че не е подаден документ по чл. 70, ал. 3 или не е представена информацията по чл. 70, ал. 2 и 3, лицето се уведомява писмено в срока по ал. 1 за отстраняване в 14-дневен срок на непълнотата, съответно за предоставяне на исканата информация.

(3) Срокът по ал. 1 спира да тече до отстраняване на непълнотата, съответно предоставянето на информацията по ал. 2.

Чл. 74. (1) Действието на регистрацията е безсрочно.

(2) Правата по регистрацията не могат да се прехвърлят или преотстъпват, освен в случаите по ал. 3.

(3) Правата по регистрацията могат да се прехвърлят или преотстъпват, когато регистрираното лице се е преобразувало чрез вливане, сливане, разделяне, отделяне, промяна на правната форма, при прехвърляне на търговско предприятие или при непарична вноска в капитала на друго дружество на имущество – обект на удостоверение за регистрация по този закон, ако лицето, на което се прехвърлят или преотстъпват правата, отговаря на условията за вписване в регистъра.

(4) Процедурата за отразяване на промяната в обстоятелствата в случаите по ал. 3 се открива по заявление по образец, което се подава до министъра на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено от него лице, към което се прилагат:

1. договор за преобразуване или план за преобразуване, съответно договор за покупко-продажба, от които да е видно съгласието за прехвърляне или преотстъпване на правата по регистрацията;

2. справка по образец за местоположението, пригодността и оборудването на помещението за упражняване на туроператорска или туристическа агентска дейност;

3. справка по образец за образоването, езиковата квалификация и стажа за персонала, който ще бъде зает в осъществяването на туристическата дейност;

4. копие от документите, удостоверяващи завършено образование, стаж и езикова квалификация на лицето, осъществяващо функции по управление на туроператорска или туристическа агентска дейност;

5. документ за платена такса, съгласно тарифата по 75, ал. 3.

(5) ЕКРТА разглежда заявлението и документите по ал. 4 в едномесечен срок от датата на постъпването им и се произнася по тях с мотивирано предложение до министъра на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено от него лице за отразяване на промяната и издаване на ново удостоверение за регистрация или за отказ за извършване на промяната.

(6) Отказът по ал. 5 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 75. (1) Удостоверилието за регистрация се поставя на видно място в туристическия обект, съответно по подходящ начин на сайта за лицето по чл. 69, ал. 3.

(2) Когато регистрираното лице извършва туроператорска и/или туристическа агентска дейност в повече от едно помещение, на видно място във всеки от обектите се поставя заверено копие на удостоверилието за регистрация.

(3) За разглеждането на документи и вписването в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти се събират такси по тарифа, одобрена от Министерския съвет по предложение на министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

Чл. 76. (1) Регистрацията се заличава и удостоверилието се обез силва със заповед на министъра на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено от него лице, в следните случаи:

1. по искане на регистрираното лице;
2. при смърт на физическото лице - едноличен търговец, съответно при прекратяване на юридическото лице;
3. по мотивирано предложение на ЕКРТТА за заличаване на регистрацията:
 - а) когато регистрацията е извършена въз основа на неистински документи или на документи с невярно съдържание;
 - б) когато за туроператорът или туристическият агент се открие производство по несъстоятелност или ликвидация;
 - в) ако туроператорът или туристическият агент при осъществяване на дейността си е издал документ с невярно съдържание, когато това е установено по съдебен ред;
 - г) при извършване на дейност без валидна застраховка;
 - д) при системни нарушения на изискванията на този закон;
 - е) при неизпълнение на наложена принудителна административна мярка по временно затваряне на туристическия обект;
 - ж) при повторно нарушение на разпоредбите на чл. 4 от Закона за електронната търговия (когато е приложимо).

(2) Заповедта по ал.1 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването на заповедта не спира нейното изпълнение.

(3) При заличаване на регистрацията министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено от него лице предприема съответни действия за публично оповестяване на заличаването

Чл. 77. При извършване на туроператорска и/или туристическа агентска дейност, туроператорът и/или туристическият агент сключва договори с:

1. лица, удостоверили правото си да извършват туроператорска и/или туристическа агентска дейност;
2. лица, извършващи хотелиерство и ресторантърство в категоризирани туристически обекти, отговарящи на изискванията на съответното национално законодателство;
3. лица, предоставящи туристически услуги в сертифицирани по този закон туристически обекти;
4. лица, предоставящи резервационни услуги чрез автоматизирани резервационни системи за туристически обекти и услуги;
5. лицензиирани застрахователи;
6. лицензиирани превозвачи;
7. екскурзоводи, планински водачи/гидове, ски инструктори и други лица, предлагачи допълнителни туристически услуги, удостоверили правото си да извършват съответния вид дейност.

Чл. 78. (1) Туроператорът задължително предлага на туриста сключването на застраховка "медицински разходи при болест и злополука на туриста" от името и за сметка на лицензиран застраховател при пътувания извън страната.

(2) Застраховката по ал. 1 не се сключва когато туристът представи пред туроператора валидна полица за сключена дългосрочна застраховка „медицински разходи при болест и злополука на туриста“, чийто период на валидност обхваща и периода на договора за конкретното правоотношение.

(3) В случаите по ал. 2 туроператорът прилага копие от застрахователната полица към договора по чл. 88, ал. 1.

Чл. 79. (1) Туристическият ваучер се издава за вътрешен, входящ и изходящ туризъм само от регистриран туроператор.

(2) Туристическият ваучер се издава на туриста когато се предоставя отделна туристическа услуга/услуги или след сключване на договора по чл. 88, ал. 1.

(3) Туристическият ваучер се издава в три екземпляра, освен когато е в електронен вид.

(4) Туристическият ваучер съдържа следните задължителни реквизити:

1. номер и дата на издаването на ваучера;
2. фирма на туроператора - издател на ваучера;
3. регистрационен номер на удостоверилието за регистрация на туроператора;
4. номер на удостоверилието за регистрация за туристическа агентска дейност на лицето, представляващо туроператора /с изключение на случаите, когато ваучерът се издава от туроператор/;
5. име/имена на туриста/туристите;
6. предплатената услуга или списък на предплатените услуги, включени в туристическото пътуване;
7. дати за изпълнение на първата и последната услуга;
8. контрагенти по изпълнение на услугите;
9. срок и начин на плащане;
10. име и подпись на служителя и печат на издателя /не се отнася за туристическите ваучери издадени по електронен път, в този случай се изписва само името на служителя/.

Чл. 80. (1) Туристическият ваучер може да се предоставя на туриста и от туристически агент само от името и за сметка на регистриран туроператор.

(2) Туристическият агент няма право да издава собствен туристически ваучер.

Чл. 81. (1) Туристическият ваучер може да се издава като електронен документ по смисъла на Закона за електронния документ и електронния подпись.

(2) Електронният туристически ваучер съдържа задължителните реквизити по чл. 79, ал. 4.

(3) За получаването на електронния туристически ваучер, туристът или туристическият агент е необходимо да потвърдят получаването му чрез обратно съобщение с уведомление за постъпване на електронното съобщение с прикачен ваучер в електронната им пощенска кутия.

(4) В случай на он-лайн резервация, електронен туристически ваучер се издава автоматично от резервационната система на туроператора след успешно приемане на условията на туроператора по конкретната оферта и се изпраща на електронен адрес, посочен от клиента.

(5) За да са гарантирани автентичността на произхода и ненарушеността на съдържанието на електронния туристически ваучер, туроператорът, издател на ваучера създава подходяща защита на файла срещу промени.

Чл. 82. (1) За отделни туристически услуги, които не са част от организирано туристическо пътуване с обща цена, туристическият агент издава резервационна бланка. Бланката се издава след склучване на договора между туристическия агент и доставчика на съответната туристическа услуга.

(2) Резервационната бланка се издава в три екземпляра, освен когато е във вид на електронен документ.

(3) Резервационната бланка съдържа следните задължителни реквизити:

1. номер и дата на издаването;
2. фирма и номер на удостоверилието за регистрация на туристическия агент;
3. име/имена на туриста/туристите;
4. дата за изпълнение на услугата;
5. име и подпись на служителя и печат на издателя /не се отнася за електронните резервационни бланки, в този случай се изписва само името на служителя/.

(4) Разпоредбите на чл. 81 се прилагат и за издаването на електронна резервационна бланка.

Чл. 83. В туристическите обекти за извършване на туроператорска и/или туристическа агентска дейност се извършват само дейности, пряко или косвено свързани с предлагането на основни и допълнителни туристически услуги.

Чл. 84. Когато се извършва туроператорска и/или туристическа агентска дейност по електронен път, електронният сайт трябва да съдържа информацията по чл. 4 от Закона за електронната търговия.

Раздел II

Организирани групови и индивидуални туристически пътувания с общца цена

Чл. 85. (1) Разпоредбите на този раздел уреждат условията и реда за осъществяване на организирани групови и индивидуални туристически пътувания с общца цена.

(2) За целите на този раздел:

1. туроператор е лице, което по занятие организира, продава или предлага за продажба пряко или чрез туристически агент организирани групови и индивидуални туристически пътувания с общца цена.

2. туристически агент е лице, което продава или предлага за продажба организирани групови и индивидуални туристически пътувания с общца цена от името и за сметка на туроператор.

(3) Организирани туристически пътувания с общца цена, включително за деца и ученици, се формират само от туроператор и се предлагат за продажба от него и/или чрез туристически агенти.

(4) Организираните в системата на народната просвета детски и ученически туристически пътувания с общца цена се провеждат въз основа на склучен договор между туроператор и директор на детската градина, училище или обслужващо звено по смисъла на Закона за народната просвета. Договорът се сключва след одобрение от началника на съответния регионален инспекторат по образованието.

(5) Условията и редът за извършване на детски и ученически отпуск и туризъм, иницииран от детските градини, училищата или обслужващите звена в системата на

народната просвета се уреждат с наредба, приета от Министерския съвет, която се внася съвместно от министъра на икономиката, енергетиката и туризма и министъра на образованието, младежта и науката.

Чл. 86. (1) Туropераторът пряко или чрез туристически агент предоставя на потребителя информация в писмена форма, която трябва да съдържа:

1. цената и начина на плащане, посочена и в български лева;
2. начална и крайна дата на пътуването;
3. начален, краен пункт и маршрут на пътуването;
4. брой на нощувките, включени в туристическото пътуване,
5. брой и вид на храненията, включени в туристическото пътуване;
6. минимален брой участници, когато такъв е необходим за осъществяване на пътуването, и краен срок за уведомяване на потребителя, когато този брой не е набран;
7. общи данни за паспортния и визовия режим, както и информация за медицинските и здравните изисквания, свързани с пътуването;
8. наименование на застрахователната компания, с която е сключен договорът за застраховка "медицински разходи при болест и злополука на туриста" по чл. 78, ал. 1;
9. средствата, характеристиките и категорията на използвания транспорт;
10. размераът на паричната сума или процента от цената, който трябва да бъде преведен по сметка, и срока за изплащане на остатъка;
11. наименование на застрахователната компания, с която е сключен договорът за застраховка по чл. 102, ал. 1.

(2) Когато на потребителя се предлага брошура, освен данните по ал. 1, информацията трябва да съдържа и начина на настаняване, неговото местонахождение, категорията или степента на удобство и основните му характеристики. Когато мястото на настаняване се намира на територията на друга държава членка, информацията следва да включва съответната туристическа класификация съгласно правилата в съответната приемаща държава.

(3) Предоставената от туropератора пряко или чрез туристически агент информация по ал. 1 и 2 трябва да бъде ясна, точна, пълна, четливо изписана и не трябва да въвежда в заблуждение потребителя.

(4) Туropераторът е обвързан с изложеното в информацията по ал. 1 и 2 и не може да я променя, освен в случаите, когато:

1. изрично е предвидена възможност за извършване на промени в нея и потребителят е уведомен за тях преди сключването на договора;
2. промените са направени по писмено споразумение между страните.

(5) Туropераторът пряко или чрез туристически агент е длъжен да предостави преди сключването на договора на потребителя писмено или по друг подходящ начин информация за паспортния и визовия режим и сроковете за получаване на необходимите документи, както и информация за медицинските и здравните изисквания, свързани с пътуването и престоя.

Чл. 87. (1) Туropераторът пряко или чрез туристически агент трябва да предостави в писмена форма на потребителя всички условия на договора преди неговото сключване.

(2) Писмената форма се счита спазена, ако информацията е публикувана на интернет сайт на туropератора и/или туристически агент или е изпратена по електронен път до потребителя на посочен от него електронен адрес.

(3) Задължението за предоставяне на информация по ал. 1 и по чл. 92, ал. 1 не се прилага при извършване на резервации и сключване на договор за организирано пътуване в последния момент.

Чл. 88. (1) С договора за организирано пътуване туроператорът се задължава да предостави туристическо пътуване с обща цена на потребителя срещу заплащане на определена цена.

(2) Договорът за организирано пътуване се сключва в писмена форма и екземпляр от него се предоставя на потребителя.

(3) Договорът трябва да съдържа:

1. дата и място на сключването;

2. фирма, седалище, адрес на управление, единен идентификационен код, регистрационен номер на туроператора и/или туристически агент, както и име, адрес, данни от личния документ на потребителя;

3. вида на използвания транспорт /въздушен, наземен, подземен, воден/, като се посочи вида на транспортното средство /самолет – чартърен или редовен; автобус – категория; пароход – име, националност, принадлежност и класа; друг вид транспорт, плавателно средство и др./;

4. маршрута на пътуването, начален пункт, час и място на тръгване; очаквано време на пристигане в крайния пункт; час и сборно място за тръгване от крайния пункт; очакваното време на пристигане; продължителност на престоя;

5. местоположение и вид на туристическите обекти, когато в цената на пътуването са включени и цените на билетите за посещението им;

6. местоположение, вид и категория на местата за настаняване и брой нощувки, когато пътуването включва нощувка;

7. вид и категория на заведенията за хранене и развлечения, брой и вид на храненията, включени в туристическото пътуване;

8. посещения, пътувания, трансфери и други услуги, включени в общата цена;

9. специални изисквания на потребителя, предявени от него преди сключването на договора, за които е постигнато съгласие от страните по договора;

10. обща цена, обявена в левове, на всички услуги, включени в договора, други плащания, невключени в цената, срок и начин на плащане;

11. възможност за промяна на цената, реда и начина, по който тя се преизчислява в случаите по чл. 95;

12. краен срок, в който потребителят има право да се откаже от договора, без да дължи неустойка и обезщетение, както и срок, в който потребителят трябва да уведоми туроператора или туристическия агент, че преотстъпва своето пътуване на трето лице;

13. размер на неустойката, която потребителят дължи на туроператора при отказ от договора след срока по т. 12;

14. минимален брой участници, ако такъв е необходим за осъществяване на пътуването, и краен срок за уведомяване на потребителя, когато този брой не е набран и пътуването може да бъде отменено;

15. изисквания за формата, начините и сроковете, при които потребителят има право да предяди рекламиация в случаите на неизпълнение или неточно изпълнение на договора;

16. фирма и адрес на застрахователя, с който туроператорът е сключил застрахователния договор по чл. 102, ал. 1.

(4) Писмената форма се смята за спазена, в случай че договорът е бил сключен посредством изпращане на подписан от страните екземпляр по електронна поща, в подходящ формат, установяващ надлежното му подписване или подписан по електронен път, ако страните по договора притежават електронен подпись.

(5) Когато предмет на договора е организирано детско и ученическо туристическо пътуване с обща цена, броят на нощувките се определя в съответствие с чл. 90.

- (6) Туроператорът не може да се позовава на липсата на реквизит на договора.
- (7) Договорът съдържа информация за съществените елементи на склучената задължителна застраховка "медицински разходи при болест и злополука на туриста" за пътувания извън страната.
- (8) Туроператорът пряко или чрез туристическия агент предоставя на потребителя оригинал на застрахователната полица по застраховка "медицински разходи при болест и злополука на туриста" преди началото на пътуването.

Чл. 89. С договора за организирано детско и ученическо туристическо пътуване с обща цена туроператорът и превозвачът се задължават да предприемат пътувания само през светлата част на денонощието.

Чл. 90. В случай че организираното детско и ученическо туристическо пътуване с обща цена се извършва с автобусен превоз, на децата и учениците се осигурява не по-малко от 8 часа нощувка на денонощие в категоризирано място за настаняване.

Чл. 91. Договорът за организирано пътуване не може да съдържа неравноправни клаузи по смисъла на чл. 143 от Закона за защита на потребителите.

Чл. 92. (1) Туроператорът пряко или чрез туристическия агент е длъжен да предостави на потребителя в писмена форма след склучването на договора, но не по-късно от 7 работни дни преди началото на пътуването информация за:

- 1. името или фирмата, адреса и телефонния номер на свой представител в посещаваното място, а при липса на представител - данни за установяване на контакт с организацията в посещаваното място, които могат да окажат съдействие на потребителя при възникване на затруднение; когато няма такава организация, на потребителя се предоставя телефонен или факс-номер за връзка с туроператора или туристическия агент;

- 2. времето и местата на междинните спирания и връзки;

- 3. вида и категорията на използваните транспортни средства и вида на мястото, което потребителят ще заеме в транспортното средство;

- 4. застраховките, свързани с изпълнението на договора;

- 5. възможността за склучване на допълнителен застрахователен договор за покриване на разходите в случай на отказ от пътуване от страна на потребителя и на разходите за съдействие, включително при репатриране, както и за случаите на злополука, болест или смърт.

(2) Когато периодът между склучването на договора и началната дата на пътуването е по-кратък от 7 работни дни, информацията по ал. 1 се предоставя при склучването на договора.

(3) При пътуване в чужбина на малолетни или непълнолетни лица туроператорът пряко или чрез туристическия агент в срока по ал. 1 предоставя на родител, настойник или попечител информация, даваща възможност за пряк контакт с малолетния или непълнолетния или отговарящото за него лице на мястото на пребиваването му.

Чл. 93. Информацията по чл. 86, ал. 1 и 2, чл. 87, ал. 1 и чл. 92, ал. 1 трябва да се предоставя и на български език.

Чл. 94. (1) Цената на организираното пътуване не може да се увеличава освен в случаите, когато това е предвидено изрично в договора и при условие, че договорът

определя начина на изчисляване на промяната в цената и изменението се дължи единствено:

1. на увеличаване на стойността на транспортните разходи, в това число на горивото;
 2. на увеличаване на размера на такси, свързани с ползвани услуги по договора, като летищни, пристанищни и други такси;
 3. промяна в обменния валутен курс, относим към договора, в периода между сключването му и датата на пътуването.
- (2) Цената не може да се увеличава 20 дни преди началната дата на пътуването.
- (3) Увеличението на цената трябва да бъде икономически обосновано и да съответства на изменените разходи.
- (4) Цената на организираното пътуване може да се намалява.

Чл. 95. (1) Когато туроператорът направи значителна промяна в някоя от съществените клаузи на договора, туроператорът пряко или чрез туристическия агент е длъжен да уведоми незабавно потребителя, който може:

1. да приеме промените, което се удостоверява с допълнително писмено споразумение към договора, което уточнява тяхното отражение върху цената, или
 2. да се откаже от договора, без да дължи неустойка или обезщетение.
- (2) Увеличаване на цената с повече от 5 на сто се счита за значителна промяна на договора.
- (3) Потребителят уведомява за решението си туроператора или туристическия агент в 3-дневен срок от получаване на уведомлението, но не по-късно от началната дата на пътуването.
- (4) Когато потребителят се откаже от договора съгласно ал. 1, т. 2, той има право да избира една от следните възможности:
1. да му бъде предложено друго пътуване от същото или по-високо качество, когато туроператорът или туристическият агент е в състояние да му предложи такова, или
 2. да му бъде предложено туристическо пътуване с обща цена от по-ниско качество, като в този случай туроператорът или туристическият агент е длъжен да възстанови на потребителя разликата в цената между отмененото и предложеното пътуване, или
 3. да му бъдат възстановени платените от него суми по договора в 7-дневен срок от датата на която туроператора е получил уведомлението за отказ .

(5) Независимо от случаите по ал. 1, 3 и 4 потребителят има право да предядви иск за обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, причинени от неизпълнението или неточното изпълнение на договора.

Чл. 96. (1) Когато туроператорът отмени организираното пътуване преди неговото започване по причина, която не се дължи на потребителя, последният има правата по чл. 95, ал. 4. В тези случаи потребителят има и правата по чл. 95, ал. 5, освен:

1. когато не е набран необходимият минимален брой участници за осъществяване на организирано пътуване и за което потребителят е уведомен писмено в сроковете, определени в договора, или
 2. ако отмяната на пътуването се дължи на непреодолима сила.
- (2) Дублирането на резервации не се счита за непреодолима сила.

Чл. 97. (1) Потребителят може да прехвърли правата и задълженията си по договора на трето лице, което отговаря на всички изисквания за осъществяване на пътуването, като

предварително уведоми за това туроператора или туристическия агент в срок, определен в договора.

(2) Потребителят, който прехвърля своите права и задължения и лицето, на което се прехвърля пътуването, са солидарно отговорни пред туроператора или туристическия агент за заплащане на общата цена по договора и на разходите, свързани с прехвърлянето.

Чл. 98. (1) Потребителят уведомява незабавно доставчика на услугите и туроператора или туристическия агент за всяко неточно изпълнение на договора, установено от него по време на пътуването и престоя. Уведомяването трябва да се направи в писмена или друга подходяща форма, включително и чрез факс, електронна поща или друго техническо средство, което дава възможност то да бъде възпроизведено.

(2) Доставчикът на услугите и туроператорът, туристическият агент или техният местен представител са длъжни в най-кратък срок от подаване на рекламиацията да предприемат необходимите мерки за удовлетворяване на потребителя.

Чл. 99. (1) Туроператорът носи отговорност за всяко неизпълнение на своите задължения по договора независимо от това, дали тези задължения следва да бъдат изпълнени от него или от негови контрагенти.

(2) Туроператорът може да предяди иск срещу своите контрагенти при неизпълнение на задълженията по сключения между тях договор.

(3) Туроператорът не носи отговорност за вреди, причинени от неизпълнение или неточно изпълнение на договора, които се дължат на:

1. поведението на потребителя;
2. действия на трето лице, несвързано с изпълнението на договора, които не могат да се предвидят или избегнат;
3. непреодолима сила или събитие, което не може да се предвиди или избегне от страна на туроператора или неговите контрагенти при добросъвестно изпълнение на техните задължения.

(4) В случаите по ал. 3, т. 2 и 3 туроператорът е длъжен да окаже незабавно съдействие на потребителя.

Чл. 100. (1) В договора за организирано пътуване може да се уговори горна граница на отговорността на туроператора за вреди, причинени на потребителя вследствие на неизпълнение или неточно изпълнение на договора. Горната граница на отговорността на туроператора, уговорена между страните, не може да надхвърля трикратния размер на цената на пътуването.

(2) Когато отговорността на контрагентите на туроператора за вреди, причинени от неизпълнението или неточното изпълнение на услугите по договора, е ограничена от международни договори, ратифицирани, обнародвани в "Държавен вестник" и влезли в сила за Република България, договорът за организирано пътуване може да предвиди ограничаване на отговорността на туроператора в съответствие с разпоредбите на тези договори.

(3) Разпоредбите по ал. 1 и 2 не се прилагат в случаите на телесна повреда.

(4) Извън случаите по ал. 1 и 2 в договора за организирано пътуване не могат да се включват клаузи, които освобождават туроператора от отговорността му по чл. 99, ал. 1.

Чл. 101. (1) Когато по време на пътуването не се изпълни значителна част от услугите по договора или туроператорът установи, че няма да е в състояние да изпълни

значителна част от тези услуги, той е длъжен да приеме всички подходящи мерки за продължаване на пътуването, без това да е свързано с допълнителни разходи за потребителя и да го обезщети при наличието на разлика между уговорените и действително предоставените услуги.

(2) В случай че туроператорът не приеме подходящи мерки за продължаване на пътуването, потребителят може да предава иск за обезщетение на направените от него допълнителни разходи.

(3) Когато не е възможно да се вземат подходящи мерки по ал. 1 или те не се приемат от потребителя поради основателна причина, туроператорът е длъжен:

1. да осигури транспорт до началния пункт на пътуването или до друго договорено място, без това да е свързано с допълнителни разходи за потребителя, и
2. да обезщети потребителя за нанесените вреди.

Чл. 102. (1) Туроператорът ежегодно сключва договор за застраховка, покриваща отговорността му за причинени вреди вследствие неразплащане със своите контрагенти, включително и при неплатежоспособност и несъстоятелност.

(2) Застраховката по ал. 1 трябва да покрива:

1. възстановяване на платените от потребителя суми по договора преди започване на пътуването;

2. заплащане на разликата в случаите, когато по време на пътуването са предоставени само част от услугите, уговорени в договора;

3. разходите, свързани с връщането на потребителя до началния пункт на пътуването.

(3) Когато туроператорът пряко или чрез туристическия агент не представи на потребителя договора за застраховката по ал. 1, потребителят има право да се откаже от договора, без да дължи неустойка или обезщетение.

(4) Отказът на потребителя по ал. 3 трябва да е направен писмено пред туроператора или туристическия агент преди началото на пътуването.

Чл. 103. (1) Договорът за застраховка се сключва за срок една година и се подновява или се сключва нов договор не по-късно от 30 дни преди датата на изтичането му.

(2) Туроператорът представя на министъра на икономиката, енергетиката и туризма копие от договора за застраховка в 14-дневен срок от сключването или подновяването му.

(3) При първоначална регистрация регистрираните туроператори са длъжни да представят копие от сключения договор за застраховка, при получаване на удостоверилието за регистрация.

(4) Условията и редът за сключване на застрахователния договор по чл. 102, ал. 1 се определят с наредба, приета от Министерския съвет, който регламентира и застрахователното покритие, лимитите на отговорност, начина на определяне на застрахователната премия и други.

Чл. 104. Разпоредбите на този раздел се прилагат и в случаите, когато на един потребител се продават отделни туристически услуги, които обхващат непрекъснат период от време, чиято комбинация представлява организирано туристическо пътуване, независимо от броя на издадените документи за плащане.

Раздел III

Мерки за гарантиране правата на хората с увреждания и на хората с ограничена подвижност при пътувания с въздушен транспорт

Чл. 105. (1) Туроператорите и туристическите агенти предприемат или осигуряват предприемането на необходимите мерки в съответствие с Регламент (ЕО) № 1107/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. относно правата на хората с увреждания и на хората с ограничена подвижност при пътувания с въздушен транспорт (OB L 204, 26/07/2006).

(2) Когато предприетите мерки не са съобразени с регламента по ал. 1, лицата с увреждания или с ограничена подвижност могат да претендират обезщетение за причинените им вреди. Искът за обезщетение се предавява срещу туроператора или туристическия агент пред съответния съд.

Глава девета **Хотелиерство и ресторантърство**

Раздел I

Условия и ред за извършване на хотелиерство и ресторантърство

Чл. 106. (1) Хотелиерство или ресторантърство на територията на Република България се извършва само в категоризирани по този закон туристически обекти.

(2) Категоризацията се извършва от министъра на икономиката, енергетиката и туризма и от кметовете на общини или оправомощени от тях лица, за видовете обекти и категории, посочени в този закон.

Чл. 107. Разпоредбите на този раздел не се прилагат:

1. за хотелиерски услуги, предоставяни в хотели, ботели и флотели;
2. за ресторантърски услуги, предоставяни на борда на кораби, самолети или влакове.

Чл. 108. Лицата, извършващи хотелиерство или ресторантърство, категоризираните места за настаняване и прилежащите към тях заведения за хранене и развлечения, самостоятелните заведения за хранене и развлечения, туристическите хижи, туристическите учебни центрове и туристическите спални, и прилежащите към тях заведения за хранене, се вписват в Националния туристически регистър по чл. 180, ал. 1.

Чл. 109. (1) Хотелиерство или ресторантърство се извършва от лице, което:

1. е търговец по смисъла на Търговския закон или е юридическо лице, което има право по силата на друг закон да извършва стопанска дейност, включително по законодателството на друга държава членка;
2. не е в производство по ликвидация или несъстоятелност;
3. има персонал с подходящо образование, езикова квалификация и стаж.

(2) Хотелиерство в стаи за гости и къщи за гости може да извършва и лице, което не е търговец по смисъла на Търговския закон, когато те са част от обитаваното от него жилище.

Чл. 110. Лицата, извършващи хотелиерство и ресторантърство в туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3, са длъжни да:

1. предоставят туристически услуги в категоризиран туристически обект или в обект, на който е издадено временно удостоверение за открита процедура по категоризиране;

2. предоставят туристически услуги в туристически обект, който отговаря на изискванията за определената му категория;
3. поставят в близост до входа на туристическия обект табелата по чл. 128, ал. 1 и следната информация:
 - а) фирмата, седалището и адреса на управление на търговеца;
 - б) работното време на туристическия обект - за заведенията за хранене и развлечения;
 - в) имената на лицето, управител на обекта с телефон за контакт.

Чл. 111. Лицата, извършващи хотелиерство, са длъжни да:

1. обявяват цените на нощувките и на другите предлагани от тях услуги чрез ценоразпис, поставен на видно за потребителите място в близост до receptionта и във всяка стая;
2. обявяват цените така, че те да бъдат лесно разбираеми, да са четливо изписани и да не въвеждат потребителите в заблуджение;
3. обявяват цените задължително в левове, при необходимост и в друга валута, при спазване изискванията на чл. 3, ал. 4 и 5;
4. спазват българското законодателство, уреждащо престоя на туристи на територията на Република България.

Чл. 112. (1) Лицата, предоставящи услугата настаняване, са длъжни да водят регистър за настанените туристи, гражданството им и за броя на реализираните от тях нощувки.

(2) Образец на регистъра по ал. 1 се утвърждава от министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

(3) Лицата по ал. 1 са длъжни ежемесечно да подават информация за броя на реализираните нощувки в съответната община, чрез справка – декларация, подписана от лицето, предоставяющо услугата.

(4) Справките – декларации по ал. 3 се заверяват ежемесечно от кмета на съответната община или от оправомощено от него длъжностно лице.

Чл. 113. (1) Лицата, извършващи ресторантърство в заведения за хранене и развлечения, са длъжни да съставят ценоразписи: лист-меню за кухненската и сладкарската продукция и карт-меню за алкохолни и безалкохолни напитки със съответните продажни цени и грамажи.

(2) Лист-менюто и карт-менюто трябва да бъдат предоставени на всеки потребител преди поръчката и при представяне на сметката.

(3) Лист-менюто и карт-менюто задължително се изписват на български език и по желание или необходимост и на друг език.

(4) Обявените цени в лист-менюто и в карт-менюто са с еднакъв размер за всички туристи, определен при спазване изискванията на чл. 3, ал. 4 и 5.

(5) За всяка продажба на туристическа услуга задължително се издава документ за продажба, който съдържа най-малко данни за датата на продажбата, вида на услугата и цената.

Чл. 114. Лицата, извършващи хотелиерство или ресторантърство, сключват договори с регистрирани туроператори и туристически агенти, с хотелиери и ресторантъри, с категоризирани туристически обекти и с лицензиирани превозвачи.

Раздел II

Категоризиране на места за настаняване и прилежащи към тях заведения за

**хранене и развлечения, самостоятелни заведения за хранене и развлечения,
туристически хижи и прилежащите към тях заведения за хранене**

Чл. 115. (1) Местата за настаняване и прилежащите към тях заведения за хранене и развлечения, самостоятелните заведения за хранене и развлечения, туристическите хижи, туристическите учебни центрове и туристическите спални, и прилежащите към тях заведения за хранене подлежат на категоризиране по този закон, независимо от вида на тяхната собственост и начина на стопанисването им.

(2) На категоризиране по този закон подлежат и заведенията за хранене и развлечения, разположени върху понтони или върху закотвени в близост до брега плавателни съдове.

Чл. 116. Не подлежат на категоризиране по този закон:

1. заведения за хранене и развлечения, разположени в учебни и лечебни заведения, както и във ведомства и предприятия, предназначени за ползване само от техни служители и за които няма осигурен свободен достъп за външни посетители;

2. бюфети, павилиони, каравани, баничарници или мекичарници, чийто капацитет е до 12 места за сядане или обособени с до 12 места за сядане части от търговски обекти;

3. обособени като места за хранене части от помещения или дворове на категоризирани къщи за гости, стаи за гости и хостели, където се предлага домашно пригответа храна само на гостите, вписани в Регистъра на настанените туристи на съответния обект.

Чл. 117. (1) Местата за настаняване са два класа „А” и „Б”. Местата за настаняване и заведенията за хранене и развлечения се категоризират в следните категории: "една звезда", "две звезди", "три звезди", "четири звезди" или "пет звезди".

(2) Видовете места за настаняване, заведения за хранене и развлечения, и техните характеристики се определят в наредбата по ал. 5.

(3) На място за настаняване може да бъде определена само една категория, независимо от броя на сградите и капацитета му.

(4) Заведенията за хранене и развлечения, прилежащи към местата за настаняване, могат да получат категория, различна от тази на мястото за настаняване, като разликата между тях е не повече от една звезда.

(5) Изискванията към местата за настаняване и заведенията за хранене и развлечения и редът за определяне на категория, отказ, понижаване, спиране действието и прекратяване на определената им категория се уреждат в наредба, приета от Министерския съвет.

(6) Наредбата по ал. 5 съдържа и всички образци на заявления, формуляри и справки, които се отнасят за местата за настаняване и заведенията за хранене и развлечения.

Чл. 118. (1) Туристическите хижи, туристическите учебни центрове, туристическите спални и прилежащите към тях заведения за хранене, се категоризират в следните категории: "един еделвайс", "два еделвайса" и "три еделвайса".

(2) Видовете туристически хижи, туристически учебни центрове, туристически спални и прилежащите към тях заведения за хранене, и техните характеристики се определят в наредбата по ал. 4.

(3) Заведенията за хранене, прилежащи към туристическите хижи, могат да получат категория, различна от тази на туристическата хижа, като разликата между тях е не повече от един еделвайс.

(4) Изискванията към туристическите хижи, туристическите учебни центрове, туристическите спални и прилежащите към тях заведения за хранене и редът за определяне на категория, отказ, прекратяване и понижаване на определената им категория се уреждат в наредба, утвърдена от министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

(5) Наредбата по ал. 4 съдържа и всички образци на заявления, формуляри и справки, които се отнасят за туристически хижи и прилежащите към тях заведения за хранене.

Чл. 119. (1) Местата за настаняване клас А се категоризират в следните категории:

1. хотели - "една звезда", "две звезди", "три звезди", "четири звезди" или "пет звезди";
2. мотели - "една звезда", "две звезди" или "три звезди";
3. апартаментни комплекси – "две звезди", "три звезди", "четири звезди" или „пет звезди”;
4. вилни селища - "три звезди", "четири звезди" или "пет звезди";
5. туристически комплекси - "две звезди", "три звезди" или "четири звезди";
6. вили - "три звезди", "четири звезди" или "пет звезди".

(2) Местата за настаняване клас Б се категоризират в следните категории:

1. семейни хотели - "една звезда", "две звезди" или "три звезди";
2. хостели - "една звезда", "две звезди" или "три звезди";
3. пансиони - "една звезда" или "две звезди";
4. почивни станции - "една звезда", "две звезди" или "три звезди";
5. стаи за гости- "една звезда", "две звезди" или "три звезди";
6. апартаменти за гости – "една звезда", "две звезди" или "три звезди";
7. къщи за гости - "една звезда", "две звезди" или "три звезди";
8. бунгала - "една звезда", "две звезди" или "три звезди";
9. къмпинги - "една звезда", "две звезди" или "три звезди".

Чл. 120. Прилежащите към места за настаняване и самостоятелните заведения за хранене и развлечения, се категоризират в следните категории:

1. ресторани - "една звезда", "две звезди", "три звезди", "четири звезди" или "пет звезди";
2. заведения за бързо обслужване - "една звезда", "две звезди" и "три звезди";
3. питейни заведения - "една звезда", "две звезди", "три звезди" или "четири звезди";
4. кафе сладкарници - "една звезда", "две звезди", "три звезди", "четири звезди" или "пет звезди";
5. барове - "една звезда", "две звезди", "три звезди", "четири звезди" или "пет звезди".

Чл. 121. (1) Туристическите хижи се категоризират в следните категории: "един еделвайс", "два еделвайса" и "три еделвайса".

(2) Туристическите учебни центрове се категоризират в следните категории: "два еделвайса" и "три еделвайса".

(3) Туристическите спални се категоризират в следните категории: "един еделвайс", "два еделвайса" и "три еделвайса".

Чл. 122. Прилежащите към туристически хижи, туристически учебни центрове и туристически спални заведения за хранене, се категоризират в следните категории:

1. туристическа столова- категория "един еделвайс" и "два еделвайса";
2. туристически буфет - категория "един еделвайс" и "два еделвайса";

3. туристическа столова със сервитьорско обслужване - категория "два еделвайса" и "три еделвайса".

Чл. 123. Министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено от него лице, по предложение на ЕККСТО определя категорията на:

1. местата за настаняване:

- а) хотели - категория "три звезди", "четири звезди" и "пет звезди" и прилежащите към тях заведения за хранене и развлечения;
- б) апартаментни туристически комплекси - всички категории, съгласно чл. 119, ал. 1, т. 3;
- в) вилни селища – всички категории, съгласно чл. 119, ал. 1, т. 4;
- г) туристически комплекси - "три звезди" и "четири звезди";
- д) вили – всички категории, съгласно чл. 119, ал. 1, т. 6.

2. самостоятелни заведения за хранене и развлечения - категория "четири звезди" и "пет звезди";

3. туристически хижи, туристически учебни центрове, туристически спални и прилежащи към тях заведения за хранене – всички категории, съгласно чл. 121 и 122.

Чл. 124. Кметът на общината или оправомощено от него лице, по предложение на ОЕККТО определя категория на:

1. местата за настаняване, както следва:

- а) хотели - категория "една звезда" и "две звезди" и прилежащите към тях заведения за хранене и развлечения;
- б) мотели – всички категории и прилежащите към тях заведения за хранене и развлечения, съгласно чл. 119, ал. 1, т. 2;
- в) туристически комплекси - категория "две звезди";
- г) семейни хотели – всички категории, съгласно чл. 119, ал. 2, т. 1;
- д) хостели - всички категории, съгласно чл. 119, ал. 2, т. 2;
- е) пансиони - всички категории, съгласно чл. 119, ал. 2, т. 3;
- ж) почивни станции - всички категории, съгласно чл. 119, ал. 2, т. 4;
- з) стаи за гости - всички категории, съгласно чл. 119, ал. 2, т. 5;
- и) апартаменти за гости - всички категории, съгласно чл. 119, ал. 2, т. 6;
- й) къщи за гости - всички категории, съгласно чл. 119, ал. 2, т. 7;
- к) бунгала - всички категории, съгласно чл. 119, ал. 2, т. 8;
- л) къмпинги - всички категории, съгласно чл. 119, ал. 2, т. 9.

2. самостоятелни заведения за хранене и развлечения - категория "една звезда", "две звезди" и "три звезди".

3. заведенията за хранене и развлечения, разположени върху понтони или върху закотвени в близост до брега плавателни съдове – всички категории за съответния вид съгласно чл. 120.

Чл. 125. (1) Лицето, което ще извършва хотелиерство или ресторантърство в места за настаняване и заведения за хранене и развлечения, или упълномощено от него лице подава до съответния категоризиращ орган заявление за категоризиране по образец, към което прилага:

1. декларация по образец за регистрация в търговския регистър с посочване на ЕИК или копия от документи, удостоверяващи, че лицето има право по силата на друг закон да извършва стопанска дейност, включително по законодателството на дуга държава членка;

2. декларация, че лицето не е в ликвидация (за лицата, които не са търговци);

3. справка по образец за професионалната и езиковата квалификация на персонала в обекта;

4. копия от документите, удостоверяващи образоването или професионалната квалификация, стаж в туризма и езиковата квалификация на управителя на туристическия обект, съгласно изискванията на наредбата по чл. 117, ал. 5;

5. формуляр по образец за определяне на категорията;

6. копия от документите за собственост на обекта или копие от договора за наем или от друг договор, от който е видно, че са налице условия лицето да извърши съответната туристическа дейност в обекта;;

7. документ, удостоверяващ въвеждането на обекта в експлоатация или друг документ, удостоверяващ законността на обекта, при спазване изискванията на Закона за устройство на територията, съответно позволително за плаване (за заведенията за хранене и развлечения, разположени върху pontони или върху закотвени в близост до брега плавателни съдове);

8. изрично пълномощно в оригинал, когато заявлението се подава от пълномощник;

9. документ за платена такса за разглеждане на документите за категоризиране, съгласно тарифата по чл. 75, ал. 3.

(2) Лицето, което ще извърши настаняване в стаи за гости, апартаменти за гости или къщи за гости, или упълномощено от него лице подава до кмета на общината заявление за категоризиране по образец, към което прилага:

1. формуляр по образец за определяне на категорията;

2. копие от документа за собственост на обекта;

3. копие от договора за наем или от друг договор, от който е видно, че са налице условия лицето да извърши съответната туристическа дейност в обекта (в случай, че това лице е различно от собственика на обекта);

4. документ за платена такса за разглеждане на документите за категоризиране, съгласно тарифата по чл. 75, ал. 3.

(3) Лицето, което ще извърши хотелиерство или ресторантърство в туристически хижи, туристически учебни центрове, туристически спални и прилежащи към тях заведения за хранене, или упълномощено от него лице подава до министъра на икономиката, енергетиката и туризма заявление за категоризиране по образец, към което прилага:

1. декларация по образец за регистрация в търговския регистър с посочване на ЕИК или копия от документи, удостоверяващи, че лицето има право по силата на друг закон да извърши стопанска дейност, включително по законодателството на друга държава членка;

2. декларация, че лицето не е в ликвидация (за лицата, които не са търговци);

3. формуляр по образец за определяне на категорията;

4. копия от документите за собственост на обекта или удостоверение от публичния регистър на спортните обекти и обектите за социален туризъм по чл. 48а от Закона за физическото възпитание и спорта;

5. копие от договор за наем или от друг договор, от който е видно, че са налице условия лицето да извърши съответната туристическа дейност в обекта;

6. изрично пълномощно в оригинал, когато заявлението се подава от пълномощник;

7. документ за платена такса за разглеждане на документите за категоризиране, съгласно тарифата по чл. 75, ал. 3.

(4) Заявлениета по ал. 1, 2 и 3 с приложените към тях документи се подават до съответния категоризиращ орган.

(5) Документи по ал. 1, 2 и 3, представени на чужд език, трябва да бъдат придружени с превод на български, заверен от оторизирана за целта фирма.

Чл. 126. (1) Съответната експертна комисия по категоризация на туристически обекти разглежда заявлениета и приложените към тях документи в 14-дневен срок от датата на постъпването им и след като констатира, че представените документи съответстват на изискванията на чл. 125, ал. 1, 2 или 3, се произнася по тях с мотивирано предложение до съответния категоризиращ орган или оправомощено от него длъжностно лице да открие процедурата по категоризиране на туристическия обект и да издаде временно удостоверение за откритата процедура по категоризиране.

(2) В случай на констатирана непълнота или нередовност на представените документи по чл. 125, ал. 1, 2 и 3 съответната експертна комисия по категоризация на туристически обекти в 7-дневен срок от датата на заседанието писмено уведомява и назначава 14-дневен срок на заявителя от получаване на уведомлението за отстраняването им. Срокът по ал. 1 спира да тече до датата на отстраняване на непълнотата и/или нередовността.

(3) Ако в указания срок по ал. 2 не се отстранят непълнотите и/или нередовностите, съответният категоризиращ орган със заповед отказва определяне на вид и категория на обекта. Заповедта се изпраща на заявителя.

(4) Временното удостоверение за открита процедура по категоризиране, с изключение случаите по чл. 127, е със срок на валидност, както следва:

1. за туристически обекти, подлежащи на категоризиране от министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с изключение на обектите по чл. 3, ал. 2, т. 4 – 4 месеца;

2. за туристическите хижи, туристическите учебни центрове, туристическите спални и прилежащите заведения за хранене към тях – 6 месеца.

3. за туристически обекти, подлежащи на категоризиране от кметовете на общини – 2 месеца;

(5) В срока по ал. 4 на временните удостоверения по решение на съответните експертни комисии по категоризация на туристически обекти се определят експертни работни групи за проверка на място в обекта за съответствието му с изискванията за заявлената категория.

(6) За проверката по ал. 5 се съставя констативен протокол, който съдържа предложение за определяне или за отказ за определяне на вид и категория на туристическия обект.

(7) Категоризиращият орган или оправомощено от него длъжностно лице въз основа на предложението на експертна комисия по категоризация на туристически обекти в съответния срок по ал. 4 определя вида и категорията на обекта и издава удостоверение за определена категория или със заповед мотивирано отказва определянето на категория.

(8) Определянето на категория на прилежащите към местата за настаняване заведения за хранене и развлечения се извършва в сроковете, предвидени за заявлената категория на съответното място за настаняване.

(9) Отказът по ал. 7 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 127. (1) За туристически обекти със сезонен режим на работа, когато в срока на издаденото временно удостоверение за открита процедура по категоризиране на обекта не е извършена проверка на място за съответствието му с изискванията за заявлената

категория, по причина, която не се дължи на хотелиера или ресторатъра, срокът на временното удостоверение може да бъде еднократно удължен.

(2) Съответната експертна комисия за категоризиране на туристически обекти преценява срока по ал. 1 конкретно за вски случаи.

Чл. 128. (1) На категоризираните места за настаняване и прилежащите към тях заведения за хранене и развлечения, самостоятелни заведения за хранене и развлечения, туристически хижи, туристически учебни центрове и туристически спални и прилежащите към тях заведения за хранене се издава категорийна символика в зависимост от техния вид и категория, включваща удостоверение и таблица.

(2) Категорийната символика по ал. 1 е унифицирана и се издава по образец, утвърден от министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

(3) Категорийната символика се получава лично или чрез упълномощен представител от заявителя, който при получаването ѝ прилага копие на документ за платена такса за вписване в Националния туристически регистър по чл. 180, ал. 1, съгласно тарифата по чл. 75, ал. 3.

(4) Удостоверилието и табелата по чл. 1 се поставят на видно място в обекта.

(5) Надписите за вида, наименованието и категорията на туристическите обекти по ал. 1 не трябва да въвеждат в заблуждение туриста.

Чл. 129. (1) Категорията на местата за настаняване и прилежащите към тях заведения за хранене и развлечения, самостоятелните заведения за хранене и развлечения, туристическите хижи, туристическите учебни центрове, туристическите спални и прилежащите към тях заведения за хранене, се определя на база съответствие с минималните задължителни изисквания за изграждане, обзавеждане и оборудване, обслужване, предлагани услуги и професионална и езикова квалификация на персонала, посочени в наредбата по чл. 117, ал. 5, съответно в наредбата по чл. 118, ал. 4.

(2) Срокът на издаденото удостоверение за определена категория на туристическите обекти по ал. 1 е 5 години.

(3) За изтичането на срока по ал. 2 администрацията на съответния категоризиращ орган следи служебно.

(4) В срок до 3 месеца преди изтичане на 5-годишния срок, съответната администрация по ал. 3 уведомява лицето, че в 14-дневен срок от датата на получаване на уведомяването следва да заплати такса за извършване на проверка на място в туристическия обект, съгласно тарифата по чл. 75, ал. 3 и да декларира желанието си да потвърди категорията на обекта или да получи категория, различна от определената му до момента.

(5) В случай, че съответното лице не предприеме действията по ал. 4 в указания му срок, категорията на обекта се прекратява с изтичането на срока. В този случай, за същия обект нова категория може да бъде определена по реда на чл. 125.

(6) Документът за платена такса и декларацията за категорията на обекта по ал. 4 се подават до съответния категоризиращ орган на място, по пощата или по електронен път.

(7) Служители на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, съответно на общината, извършват проверка на място в туристическия обект за цялостно съответствие на обекта с изискванията за декларираната категория. При констатирано съответствие на обекта в срока по ал. 4 се определя нова категория.

(8) За определената категория на обекта по ал. 7 се издава ново удостоверение, което се получава от лицето след връщане на предходно издаденото.

(9) В случай на промяна на категорията на обекта, новата табела по чл. 128, ал. 1 се получава след връщане на предходно издадената.

Чл. 130. (1) Лицето, което извършва хотелиерство или ресторантърство в категоризиран туристически обект, или упълномощено от него лице може да подаде до съответния категоризиращ орган заявление за промяна на категорията на туристическия обект в по-висока от определената му, по реда на чл 125.

(2) На лицето по ал. 1 не се издава временно удостоверение за открита процедура по категоризиране.

(3) До издаване на новото удостоверение за категория, издаденото удостоверение запазва своето действие.

(4) При получаване на новото удостоверение, лицето по ал. 1 връща предходно издаденото.

(5) В случай, че лицето по ал. 1 заяви промяна на категорията на туристическия обект в по-ниска от определената му категория и към заявлението по ал. 1 приложи декларация, с която да удостовери, че вписаните данни в Националния туристически регистър за него и за обектта не са променени, в 14-дневен срок от постъпването на заявлението, по предложение на съответната експертна комисия по категоризация, на лицето се издава ново удостоверение за категория, съгласно искането му.

(6) За промяната по ал. 1 и 5 се събира такса, съгласно тарифата по чл. 75, ал. 3.

Чл. 131. (1) Категория на местата за настаняване и прилежащите към тях заведения за хранене и развлечения, самостоятелните заведения за хранене и развлечения, туристическите хижи и прилежащите към тях заведения за хранене се понижава при неизпълнение на изискванията по чл. 110, т. 2.

(2) Понижаването на категорията на обекта е принудителна административна мярка и се налага със заповед на категоризиращия орган по решение на ЕККСТО, съответно на ОЕККТО.

(3) Заповедта на категоризиращия орган по ал. 2 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването на заповедта не спира нейното изпълнение.

(4) Действието на удостоверилието за определена категория на местата за настаняване може да бъде спряно по заявление на лицето, извършващо дейност в обекта, за определен срок от време, в рамките на съответната година.

(5) Срокът по ал. 4 не може да бъде по-дълъг от 6 месеца и по-къс от 1 месец.

(6) Причините и срокът, за който се иска спирането се посочват в заявлението по ал. 4.

(7) Срокът на спирането на действието на удостоверилието за категория се отразява в Националния туристически регистър по чл. 180, ал. 1.

(8) За периода на спиране действието на удостоверилието за категория, съответното лице няма право да извършва дейност в обекта.

Чл. 132. (1) Категорията на местата за настаняване, заведенията за хранене и развлечения, туристическите хижи, туристическите учебни центрове, туристическите спални и прилежащите към тях заведения за хранене, се прекратява:

1. с изтичане на срока на определената категория;

2. по искане на собственика или на лицето, извършващо дейност в туристическия обект;

3. при смърт на физическото лице, съответно при прекратяване на юридическото лице, извършващо дейност в туристическия обект;

4. при откриване на производство по ликвидация или несъстоятелност на хотелиера или ресторантъра;
5. при промяна на вида на туристическия обект;
6. при реконструкция или разширение на туристическия обект;
7. при повторно нарушение на изискванията на чл. 110, т. 2;
8. при неизпълнение на задълженията по чл. 112, ал. 1 и 3;
9. ако в 6-месечен срок от издаването на категорийната символика на туристическия обект, лицето извършващо дейност в него не се яви за получаването ѝ;
10. при подаване на заявление за промяна на категорията на обекта – с получаване на новото удостоверение.

(2) След прекратяване категорията на туристическите обекти по ал. 1 нова категория на обекта се определя по общия ред.

(3) Заповедта на категоризиращия орган за прекратяване категорията на обекта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването на заповедта не спира нейното изпълнение.

(4) При прекратяване на категорията на обекта категоризиращият орган приема съответни действия за публично оповестяване на прекратяването чрез средствата за масово осведомяване.

Глава десета

Условия и ред за предоставяне на туристически услуги на ски-писти.

Категоризиране на ски-писти

Чл. 133. Собственикът или лицето, на което са предоставени права за ползване върху прилежащото към ски-пистата съоръжение, е длъжно да:

1. предоставя туристически услуги на територията на категоризирана ски-писта или на ски-писта, на която е издадено временно удостоверение за открита процедура по категоризиране;

2. предоставя туристически услуги, отговарящи на изискванията за определената категория на обекта;

3. предприема следните дейности през летния, съответно зимния сезон:

а) почистване и поддържане на пистата, косене, почистване от храстовидна растителност, затревяване на оголени участъци, отводняване, дрениране, борба с ерозията, изграждане на укрепителни шкари и др.;

б) снегоутъпване, създаване на изкуствен сняг, поставяне на постоянни и времени ограждения, обезопасявания и др.

4. осигури предоставянето на следните услуги:

а) ски и сноуборд училище;

б) ски гардероб;

в) поправка на оборудване;

г) детска градина (за курортите Банско, Пампорово, Боровец и Витоша).

5. поддържа интернет сайт с информация за курорта, за ски пистите (описание, дължина, трудност, категория, обслужване), за съоръженията (вид, дестинация и дължина), за услугите и атракциите, друга;

6. разработи и утвърди правила за осигуряване на обществен ред и безопасност на територията на ски-пистата, които да са оповестени по подходящ начин на туристите;

7. организира контрола за спазване правилата за обществен ред и безопасност на територията на ски-пистата, при спазване изискванията на Закона за частната охранителна дейност;

8. включва в цената на лифт картата и планинска застраховка;
9. сключва договори със ски училища, вписани в регистъра към Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата.

Чл. 134. За определяне категория на ски-писта може да кандидатства лице, което отговаря кумулативно на следните изисквания:

1. е търговец по смисъла на Търговския закон или е юридическо лице, което има право по силата на друг закон да извърши стопанска дейност, включително по законодателството на друга държава членка;
2. не е в производство по ликвидация или несъстоятелност;
3. е собственик или има предоставени права за ползване на прилежащото към ски-пистата съоръжение.

Чл. 135. (1) Ски-пистите се категоризират в следните категории: "Синя", "Червена" и "Черна".

- (2) Видовете ски-писти и техните характеристики се определят в наредбата по ал. 3.
- (3) Изискванията и редът за определяне на категория, отказ и прекратяване на определената категория на ски-пистите се ureжда с наредба, приета от Министерския съвет.
- (4) Наредбата по ал. 3 съдържа и всички образци на заявления и формуляри, които се отнасят за ски писти и съоръжения.

Чл. 136. Лицето, което ще предоставя туристически услуги на територията на ски-писта и което е собственик на прилежащото към туристическия обект съоръжение или са му предоставени права за ползване върху прилежащото съоръжение, или упълномощено от него лице подава заявление до министъра на икономиката, енергетиката и туризма за категоризиране на туристическия обект, към което прилага:

1. декларация, че е регистриран в търговския регистър с посочване на ЕИК или копия от документи, удостоверяващи, че лицето има право по силата на друг закон да извърши стопанска дейност, включително по законодателството на друга държава членка;
2. декларация, че лицето не е в ликвидация (за лицата, които не са търговци);
3. формулар по образец за определяне на категорията;
4. копия от документите за собственост на съоръженията, прилежащи към туристическия обект, или съответно от договор за наем или от друг договор, от който е видно, че на лицето са му предоставени права за ползване върху съоръженията;
5. документ, удостоверяващ въвеждането на прилежащите към туристическия обект съоръжения в експлоатация;
6. скица на ски-пистата с посочено наименование на пистата в мащаб 1:5000;
7. обзорна карта с местонахождение на пистата;
8. решение по оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС) за одобряване на инвестиционното предложение или решение да не се извърши ОВОС, издадени в случаите и по реда на Закона за опазване на околната среда, или писмено съгласие по реда на Закона за защитените територии;
9. изрично пълномощно в оригинал, когато заявлението се подава от пълномощник;
10. документ за платена такса за категоризиране съгласно тарифата по чл. 75, ал. 3.

Чл. 137. (1) Експертната комисия по категоризация и сертификация на туристически обекти разглежда заявлението и приложените към него документи в 14-дневен срок от датата на постъпването им и се произнася по тях с мотивирано предложение до

министъра на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено от него длъжностно лице да открие процедурата по категоризиране на туристическия обект и да издаде временно удостоверение за откритата процедура. Временно удостоверение за откритата процедура се поставя на видно място в обекта.

(2) В случай на констатирана непълнота и/или нередовност на представените документи по чл. 136, ал. 1, ЕККСТО в срок от 7 работни дни от датата на заседанието писмено уведомява заявителя и указва 14-дневен срок за отстраняването им. Срокът по ал. 1 спира да тече до датата на отстраняване на непълнотата и/или нередовността.

(3) Ако в указания срок от получаване на уведомлението по ал. 2 заявителят не отстриани непълнотите или нередовностите, ЕККСТО информира заявителя, че заявлението му се отхвърля.

(4) Временното удостоверение за открита процедура за ски-писта е валидно за срок 5 месеца.

(5) В срока на временното удостоверение по решение на ЕККСТО се определя експертна работна група за проверка на място в обекта за съответствието му с изискванията за заявлените вид и категория.

(6) В състава на експертната работна група по ал. 5 задължително се включва хомологатор, член на Комисията по хомологизация на ски трасета към Международната федерация по ски.

(7) За проверката по ал. 5 се съставя констативен протокол, който съдържа предложение за определяне или за отказ за определяне на категория на туристическия обект.

(8) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощен от него заместник-министр въз основа на предложението на ЕККСТО в срока по ал. 2 определя вида и категорията на обекта и издава удостоверение за определена категория или мотивиран отказ за определянето на категория.

(9) Отказът по ал. 8 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 138. (1) Категорията на ски-писта се определя на база съответствие с минималните задължителни изисквания за обезопасеност, информационна обезпеченост, сложност на ски пистата и достъп до планинския участък и предоставяни туристически услуги на ски пистата, посочени в наредбата по чл. 135, ал. 3.

(2) Срокът на издаденото удостоверение за определена категория на ски-писта е 10 години.

(3) За изтичането на срока по ал. 2 администрацията на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма следи служебно.

(4) В срок до 3 месеца преди изтичане на 5-годишния срок администрацията по ал. 3 уведомява лицето, че в 7-дневен срок от датата на получаване на уведомяването следва да заплати такса за извършване на проверка на място в туристическия обект, съгласно тарифата по чл. 75, ал. 3 и да декларира желание за потвърждаване на категорията на обекта или за получаване на категория, различна от определената му до момента.

(5) Документът за платена такса и заявлението за категорията на обекта по ал. 4 се изпращат по пощата или по електронен път.

(6) Служители на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма извършват проверка на място в туристическия обект за цялостно съответствие на обекта с изискванията за декларираната категория и определя нова категория на обекта в срока по ал. 4.

(7) Новото удостоверение за определена категория на обекта прекратява действието на предходното и се получава след връщане на предходно издаденото.

(8) В случай на промяна на категорията на обекта, новата табела по чл. 139, ал. 1 се получава след връщане на предходно издадената.

Чл. 139. (1) На категоризираните ски-писти се издава категорийна символика в зависимост от техния вид и категория, включваща удостоверение и табела, които се поставят на видно място на територията на обекта.

(2) Надписите за вида, наименованието и категорията на ски-пистите не трябва да въвеждат в заблуждение туриста.

Чл. 140. Лицето, което предоставя туристически услуги на територията на ски-пистата, или упълномощено от него лице може да подаде до министъра на икономиката, енергетиката и туризма заявление за промяна категорията на туристическия обект по реда на чл. 136.

Чл. 141. (1) Категорията на ски-писта се прекратява:

1. с изтичане на срока;
2. по искане на лицето, което предоставя туристически услуги на територията на ски-писта и което е собственик на прилежащото към туристическия обект съоръжение или са му предоставени права за ползване върху прилежащото съоръжение;
3. при прекратяване на юридическото лице на собственика или на ползвателя на прилежащото към туристическия обект съоръжение;
4. при обявяване в ликвидация или несъстоятелност на лицето по т. 2;
5. при системни нарушения на минималните задължителни изисквания за съответната категория, посочени в наредбата по чл. 135, ал. 3.

(2) След прекратяване категорията на ски-писта нова категория на обекта се определя по общия ред.

Глава единадесета

Условия и ред за предоставяне на спа и уелнес услуги в самостоятелни уелнес центрове и в спортно-оздравителни центрове. Сертифициране.

Чл. 142. (1) Прилежащите към хотели и самостоятелните центрове в курортна и градска среда, изградени, оборудвани и обзаведени за предоставяне на медикал СПА, СПА и уелнес услуги подлежат на сертифициране по реда на този закон.

(2) Право да използват в наименованието си абревиатурата "СПА", съответно обозначенията "Медикал СПА" и "Уелнес" или да предоставят услуги, обединени под наименованията "Медикал СПА" или "СПА/Уелнес услуги", посочени в рекламни брошури, листовки или на интернет страници, имат само лицата, извършващи дейност в сградите или помещенията, получили сертификат за "Медикал СПА център", "СПА център" или "уелнес център" по реда на този закон.

(3) Условията и редът за сертифициране на центровете по ал. 2, изискванията към персонала и към лицето, с функции по управление на съответния център се уреждат в наредба на министъра на икономиката, енергетиката и туризма и министъра на здравеопазването.

(4) Центровете по ал. 2 получават съответния сертификат при съответствие с минималните задължителни изисквания за изграждане, обзавеждане и оборудване, обслужване, предлагани услуги и професионална и езикова квалификация на персонала, посочени в наредбата по ал. 3.

(5) Наредбата по ал. 3 съдържа и всички образци на заяления и справки, които се отнасят за центровете по ал. 2.

Чл. 143. Сертифицирането на центровете по чл. 142, ал. 2 се извършва с цел удостоверяване на пригодността на центъра за предлагане на Медикал СПА, СПА и уелнес услуги, повишаване на качеството на предлаганите услуги и гарантиране на правата и повишаване на сигурността на потребителите на тези услуги.

Чл. 144. (1) Сертифицирането на центровете по чл. 142, ал. 2 се извършва от министъра на икономиката, енергетиката и туризма .

(2) Предоставянето на медикал СПА, СПА и уелнес услуги, в сертифицирани по този закон центрове се извършва от лице, което:

1. е търговец по смисъла на Търговския закон или е юридическо лице, което има право по силата на друг закон да извършва стопанска дейност, включително по законодателството на друга държава членка;

2. не е в производство по ликвидация или несъстоятелност;

3. има персонал с подходящо образование, професионална, езикова квалификация и стаж;

4. има управител с подходящо образование, професионална, езикова квалификация и стаж;

5. е осигурило подходящи помещения и условия за предоставяне на съответните услуги, съгласно изискванията на наредбата по чл. 142, ал. 3.

(3) Лицето по ал. 2 или негов пълномощник подава заявление по образец до министъра на икономиката, енергетиката и туризма, към което прилага:

1. копия от документи, удостоверяващи, че лицето има право по силата на друг закон да извършва стопанска дейност (за лицата, които не са търговци), включително по законодателството на друга държава членка;

2. декларация, че лицето не е в производство по несъстоятелност или в ликвидация (за лицата, които не са търговци);

3. копие от документа за собственост на центъра;

4. копие от договора за наем или от друг договор, от който е видно, че на лицето са му предоставени права за ползване върху помещенията;

5. документ, удостоверяващ въвеждането на обекта в експлоатация;

6. справка за персонала - по образец;

7. документи, удостоверяващи образованието, професионалната и езикова квалификация и стажа на лицето, управител на обекта, съгласно изискванията, посочени в наредбата по чл. 142, ал. 3;

8. декларация, че лицето е осигурило подходящи помещения и условия за предоставяне на съответните услуги за заявения за сертифициране обект, съгласно изискванията на наредбата по чл. 142, ал. 3;

6. изрично пълномощно в оригинал, когато заявлението се подава от пълномощник;

7. документ за платена такса за сертифициране съгласно тарифата по чл. 75, ал. 3.

(3) За прилежащите центрове по чл. 142, ал. 2 към съответните видове хотели, заявлението по ал. 2 се подава в комплект със заявлението по чл. 125, ал. 1.

Чл. 145. (1) Заявлението и приложените към него документи се разглеждат в 14-дневен срок от датата на постъпването им.

(2) В случай на констатирана непълнота или нередовност на представените документи по ал. 1, на заявителя се дава 14-дневен срок за отстраняването им. Срокът по ал. 1 спира да тече до датата на отстраняване на непълнотата, съответно нередовността.

(3) Ако в указания срок от получаване на уведомлението по ал. 2 заявителят не отстрани непълнотите или нередовностите, заявителят писмено се информира, че заявлението му се отхвърля.

(4) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощен от него заместник министър, в срока по ал. 1, въз основа на представените документи издава сертификат или мотивиран отказва сертифицирането на обекта.

(5) Отказът по ал. 3 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 146. (1) На сертифицираните центрове се издава сертификат, който се поставя на видно място в обекта.

(2) Сертификатът е валиден за срок 5 години считано от датата на издаването му.

(3) Подновяване на сертификата се допуска преди изтичане на срока по ал. 3.

(4) Сертифицираните центрове, както и лицата, предоставящи услуги в тях, се вписват в Националния туристически регистър по чл. 180, ал. 1.

(5) При промяна на вписаните обстоятелства по ал. 3, които налагат да се издае нов сертификат, същият се издава служебно от сертифициращия орган.

Чл. 147. (1) Сертифицираният обект и лицето, извършващо дейност в него се заличават от регистъра и сертификатът се обезсилва със заповед на министъра на икономиката, енергетиката и туризма при:

1. изтичане на срока;
2. по искане на лицето, извършващо дейност в туристическия обект;
3. при смърт на физическото лице, съответно при прекратяване на юридическото лице, извършващо дейност в туристическия обект;
4. при откриване на производство по ликвидация или несъстоятелност на лицето, извършващо дейност в туристическия обект;
5. при промяна на вида на туристическия обект;
6. при системни нарушения на изискванията на наредбата за съответния вид обект, посочени в наредбата по чл. 142, ал. 3.

(2) След прекратяване действието на сертификата, нов сертификат се издава по реда на чл. 144, ал. 3.

Глава дванадесета **Подаване на документи за регистрация, категоризация и сертифициране по** **електронен път**

Чл. 148. (1) Заявленията за регистрация за извършване на туроператорска и/или туристическа агентска дейност, за категоризиране на туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 4 и за сертифициране на туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 5 и 6, заедно с приложените към тях сканирани документи могат да се подават и по електронен път.

(2) Заявленията следва да са подписани с електронен подпись от заявителя. За заявител се счита лицето, от името на което е извършено електронното изявление.

(3) На Интернет сайта на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, съответно на сайта на съответната община, се публикува електронния адрес, на който могат да се изпращат заявлениета.

(4) Електронното изявление се смята за получено, ако от Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, съответно от общината потвърдят получаването. Потвърждаването на получаването се извършва в срок до 10 работни дни.

(5) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма, съответно кмета на общината, издават указания за приемане и издаване на електронни документи.

Глава тринадесета **Издаване на дубликати на удостоверения и сертификати**

Чл. 149. (1) Дубликат на издадено удостоверение за регистрация за извършване на туроператорска и/или туристическа агентска дейност, на удостоверение за определен вид и категория на туристически обект по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 4 и на сертификат за туристически обект по чл. 3, ал. 2, т. 5 и 6, се издава при унищожаване или загубване на първоначално издаденото удостоверение/сертификат по заявление по образец на туроператора и/или туристическия агент/хотелиера/ресторантъра/ лицето, предоставящо услуги на територията на ски-пистата/ на лицето, предоставящо услуги в сертифицирания обект.

(2) Към заявлението по ал. 1, заявителят прилага декларация за обстоятелствата по ал. 1.

(3) За издаването на дубликат се заплаща такса съгласно тарифата по чл. 75, ал. 3.

Глава четиринацета **Представяне на допълнителни туристически услуги от екскурзоводи, планински водачи и ски инструктори**

Чл. 150. (1) За представяне на съответните туристически услуги, екскурзоводите, планинските водачи и ски инструкторите следва да притежават професионална квалификация или правоспособност, придобита по реда на този закон.

(2) Професиите “експкурзовод”, “експкурзовод музей/художествена галерия”, “планински водач/гид” и “ски инструктор” са регулирани професии по смисъла на Закона за признаване на професионални квалификации.

Раздел I

Упражняване на професиите “Екскурзовод” и “Екскурзовод музей/художествена галерия”

Чл. 151. (1) Екскурзоводска дейност на територията на Република България се извършва от дееспособно физическо лице, което:

1. има придобита професионална квалификация за професиите “Екскурзовод” или “Екскурзовод музей/художествена галерия” по смисъла на Закона за професионалното образование и обучение; или висше образование по специалности от професионално направление “Туризъм”, в учебните планове, на които е заложена теоретична и практическа подготовка по екскурзоводство и интерпретация в рамките на минимум два учебни семестъра;

2. е положило изпит за придобиване на правоспособност;
3. не е лишено от правоспособност на екскурзовод;
4. не е лишено от правото да упражнява екскурзоводска професия;
5. владее български език и най-малко един чужд език;
6. е вписано в регистъра на Националното професионално сдружение на екскурзоводите.

(2) Процедурата за признаване на професионална квалификация за упражняването на професията екскурзовод в Република България, придобита в други страни – членки на

Европейския съюз, и в трети държави, се извършва при условията и по реда на Глава пета от Закона за признаване на професионални квалификации.

(3) Регистърът по ал. 1, т. 6 се поддържа в електронен вид и се публикува на интернет страницата на Националното професионално сдружение на екскурзоводите.

(4) На вписаните в регистъра лица, председателят Националното професионално сдружение на екскурзоводите издава сертификат за правоспособност

(5) Сертификатът за правоспособност по ал. 4 се издава за упражняване на професията “Екскурзовод” или “Екскурзовод музей/художествена галерия”.

Чл. 152. Екскурзоводска дейност на територията на Република България може да се извърши и от граждани на други държави членки, ако те са:

1. законно установени в друга държава членка с цел упражняване на същата професия на нейна територия;

2. упражнявали тази професия в държавата членка по установяване в продължение най-малко на две през последните 10 години, когато професията не е регулирана в тази държава членка; това изискване не се прилага, когато професията или образованието и обучението, изисквани за упражняването ѝ, са регулирани в държавата членка по установяване.

Чл. 153. (1) За вписане в регистъра на Националното професионално сдружение на екскурзоводите, лицето по чл. 151, ал. 1 подава заявление до председателя на сдружението, към което прилага:

1. копие на документа за професионална квалификация или на дипломата за висше образование, съгласно чл. 151, ал. 1, т. 1;

2. копие от документите, удостоверяващи владеенето на чужд език/езици;

3. декларация, че не му е отнета правоспособността на екскурзовод и не е лишен от правото да упражнява екскурзоводска дейност;

4. копие на документа за платена такса, съгласно ал. 3

(2) За да се впише в регистъра съответното лице полага изпит по теория и практика на професията.

(3) За полагане на изпит и за издаване на сертификат и идентификационна карта по чл. 168, ал. 1 лицето заплаща такса по тарифа, приета от Министерския съвет по предложение на Националното професионално сдружение на екскурзоводите, която се внася от министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

(4) Условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на правоспособност се уреждат с наредбата по чл. 159, ал. 4.

(5) В регистъра се вписват:

1. имената и контактните данни на екскурзовода;

2. областта, в която ще се предлагат екскурзоводните услуги;

3. нивото на придобитата правоспособност и районът на действие на лицето, съобразно нивото;

4. езикът/ците, на който/които ще предлага екскурзоводните услуги;

5. датата и номера на сертификата и номера на идентификационната карта;

6. промени в обстоятелствата по т. 1-5;

7. отнемането на правоспособността на екскурзовода и срокът, за който е отнета.

(6) С вписането в регистъра екскурзоводите придобиват право на членство в Националното професионално сдружение на екскурзоводите.

(7) Лицата, вписани в регистъра на Националното професионално сдружение на екскурзоводите са длъжни в 7-дневен срок да заявят за вписане промените в обстоятелствата, подлежащи на вписане

Чл. 154. (1) При предоставянето на услуги за първи път в Република България лицето по чл. 152 подава до председателя на Националното професионално сдружение на екскурзоводите заявление към което прилага:

1. документ за гражданство;

2. удостоверение, издадено от компетентния орган на съответната държава членка, че деклараторът е законно установен на територията ѝ с цел упражняване на съответните дейности, както и че към момента на издаване на удостоверието не му е наложена забрана, включително временна, за упражняване на тези дейности;

3. доказателства за професионални квалификации;

4. доказателства, потвърждаващи упражняването на съответната дейност в продължение най-малко на две през последните 10 години - в случаите по чл. 152, т. 2.

(2) Удостовериенията за правоспособност или доказателствата за професионални квалификации по ал. 1 трябва да отговарят на следните условия:

1. да са издадени от компетентен орган в друга държава членка;

2. да удостоверяват квалификационно ниво, което е най-малко равностойно на непосредствено по-ниското от изискваното в Република България за упражняване на същата професия.

(3) Когато професията не е регулирана в държавата членка по произход или по местопребиваване, достъпът до нея се разрешава и на заявители, които са я упражнявали при пълно работно време в продължение най-малко на две през последните 10 години в тази държава членка и притежават едно или повече от удостовериенията за правоспособност или доказателства за професионална квалификация.

(4) Удостовериенията за правоспособност и доказателствата за професионална квалификация по ал. 3 трябва да отговарят на изискванията на ал. 2 и да удостоверяват, че заявителят е подготвен за упражняването на съответната професия.

(5) При промяна в обстоятелствата, удостоверени с документите по ал. 1, деклараторът подава документи, доказващи промяната в едномесечен срок от настъпването ѝ.

(6) Декларацията се подновява веднъж годишно, ако деклараторът ще предоставя услуги еднократно или временно в Република България през съответната календарна година.

Чл. 155. (1) Екскурзоводът загубва правоспособността си:

1. по негово писмено искане до Националното професионално сдружение на екскурзоводите.

2. при смърт или с поставянето му под запрещение;

3. при възникване на пречка по чл. 151, т. 3 и 4.

(2) При заличаването от регистъра на Националното професионално сдружение на екскурзоводите се отбелязва основанието за загубване на правоспособността.

(3) Правоспособността на екскурзовода се загубва със заличаването му от регистъра освен в случаите по ал. 1, т. 2.

Чл. 156. (1) Правоспособността на екскурзовод се възстановява по негово искане, ако е била загубена на основание лишаване от правоспособност за определен срок - след изтичане на срока.

(2) Искането за възстановяване на правоспособността се прави пред Националното професионално й.

(3) Възстановяването на правоспособността се отбелязва в регистъра на Националното професионално сдружение на екскурзоводите.

Чл. 157. (1) Националното професионално сдружение на екскурзоводите е юридическо лице с нестопанска цел в обществена полза, което се учредява, регистрира, управлява, преобразува и прекратява по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел.

(2) Националното професионално сдружение на екскурзоводите осигурява и регулира упражняването на професиите екскурзовод и екскурзовод музей/художественна галерия в интерес на обществото. Националното професионално сдружение на екскурзоводите е орган по признаване на професионална квалификация за професиите екскурзовод и екскурзовод музей/художественна галерия по смисъла на чл. 4, т. 5 от Закона за признаване на професионални квалификации.

(3) Националното професионално сдружение на екскурзоводите извършва своята дейност при спазване на закона, въз основа на устава и в изпълнение на решенията на своите органи на управление.

(4) Националното професионално сдружение на екскурзоводите се вписва в Националния туристически регистър по чл. 180, ал. 1 по реда на чл. 61, ал. 1.

Чл. 158. (1) Националното професионално сдружение на екскурзоводите организира и ръководи дейността на екскурзоводите, като:

1. организира и провежда изпити на кандидатите за придобиване на правоспособност и издава сертификат и идентификационна карта на екскурзовод;

2. регистрира екскурзоводите, които получават правоспособност по реда, предвиден в закона;

3. поддържа публичен регистър на екскурзоводите;

4. организира курсове за поддържане и повишаване квалификацията на своите членове;

5. издава наръчници и други помагала и печатни издания, чрез които осъществява методологично ръководство на дейността на екскурзоводите;

6. контролира спазването на закона и на Кодекса за професионална етика на екскурзоводите;

7. представлява екскурзоводите пред обществеността, държавните органи и международните организации;

8. създава и поддържа интернет сайт на сдружението и база данни за членовете си;

9. извършва и други дейности, предвидени в устава му.

(2) Националното професионално сдружение на екскурзоводите е администратор на такси за провеждане на изпитите и издаване на документите по ал. 1, т. 1, в размер, определен от Министерския съвет по предложение на министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

(3) Ежегодно Националното професионално сдружение на екскурзоводите предоставя на министъра на икономиката, енергетиката и туризма списък на лицата, активно упражняващи професията "Екскурзовод", съответно "Екскурзовод музей/художествена галерия" за публикуване на информацията в Националния туристически регистър.

(4) При настъпила промяна в списъка по ал. 3, същият се актуализира по заявление на председателя на Националното професионално сдружение на екскурзоводите.

Чл. 159. (1) Националното професионално сдружение на екскурзоводите издава на вписаното в регистъра по чл. 151, ал. 1, т. 6 лице сертификат за правоспособност на екскурзовод и идентификационна карта.

(2) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма утвърждава образците на сертификата и на идентификационната карта по ал. 1 по предложение на Националното професионално сдружение на екскурзоводите.

(3) Нивата на правоспособност, придобити по реда на този закон и наредбата по ал. 4, съгласно характера и обема на предлаганите екскурзоводски услуги, са както следва:

1. екскурзоводи-водачи;
2. национални екскурзоводи;
3. местни екскурзоводи;
4. екскурзовод музей/художествена галерия.

(4) Условията, изискванията и реда за издаване на сертификати за правоспособност, видовете сертификати за правоспособност, квалификационните нива за всеки вид сертификат, условията, изискванията и реда за придобиване на квалификационни нива се уреждат с наредба, издадена от министъра на икономиката, енергетиката и туризма и министъра на образованието, младежта и науката.

Чл. 160. Екскурзоводът е длъжен да:

1. поддържа професионалната си компетентност;
2. предлага екскурзоводски услуги на туристи само в рамките на своята правоспособност;
3. спазва Кодекса за професионална етика на екскурзоводите.

Чл. 161. (1) Екскурзоводът носи имуществена отговорност за вредите, причинени от виновно неизпълнение на неговите задължения, съгласно Закона за задълженията и договорите.

(2) За виновно неизпълнение на задълженията по закона, устава и Кодекса за професионална етика на екскурзоводите на Националното професионално сдружение на екскурзоводите, екскурзоводът носи дисциплинарна отговорност.

(3) Дисциплинарните наказания са:

1. порицание;
2. глоба от 50 до 500 лв.;
3. предупреждение за лишаване от правоспособност;
4. лишаване от правоспособност за срок от 3 месеца до 1 година.

(4) Глобата по ал. 3, т. 2 се събира в полза на Националното професионално сдружение на екскурзоводите.

Чл. 162. (1) Дисциплинарната отговорност се погасява с 6-месечна давност от откриване на нарушенето и не по-късно от две години от извършването му.

(2) Дисциплинарното нарушение са смята за открито от момента, в който органът по чл. 163, ал. 1 е узнал за нарушенето. В случай, че узнаването е станало по повод на подадена жалба или сигнал, органът по чл. 163, ал. 1 е длъжен в тримесечен срок да образува дисциплинарно производство, ако прецени, че е налице дисциплинарно нарушение.

Чл. 163. (1) Дисциплинарното производство се образува по предложение на министъра на икономиката, енергетиката и туризма или служебно от оторизиран състав на Националното професионално сдружение на екскурзоводите.

(2) Органът, по чиято инициатива е образувано дисциплинарното производство, уведомява екскурзовода, който може да даде обяснения в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл. 164. Националното професионално сдружение на екскурзоводите приема правилник за състава, и организацията на дейността на дисциплинарната комисия, след съгласуване с министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

Раздел II

Упражняване на професията “Планински водач/гид”

Чл. 165. (1) Планински водач/гид на територията на Република България може да бъде само дееспособно физическо лице, което:

1. има средно образование, завършено в специализирано учебно заведение с такъв профил или има придобита трета степен на професионална квалификация за професия „Планински водач/гид“ по смисъла на Закона за професионалното образование и обучение или висше образование по специалностите туризъм-алпинизъм и туризъм-ориентиране, или специалности, в чийто учебен план е заложена теоретична и практическа подготовка за планински водач/гид, в рамките на минимум два учебни семестъра;
2. е положило изпит за придобиване на правоспособност;
3. не е лишено от правоспособност на планински водач/гид;
4. не е лишено от правото да упражнява професията планински водач/гид;
5. владее български език и един чужд език;
6. е вписано в регистъра на Националното професионално сдружение на планинските водачи.

(2) Процедурата за признаване на професионална квалификация за упражняването на професията планински водач/гид в Република България, придобита в други страни – членки на Европейския съюз, и в трети държави, се извършва при условията и по реда на Глава пета от Закона за признаване на професионални квалификации.

(3) Регистърът по ал. 1, т. 6 се поддържа в електронен вид и се публикува на интернет страницата на Националното професионално сдружение на планинските водачи.

(4) На вписаните в регистъра лица, председателят Националното професионално сдружение на планинските водачи издава сертификат за правоспособност

(5) Сертификатът за правоспособност по ал. 4 се издава за упражняване на професията „Планински водач/гид“.

Чл. 166. (1) За вписване в регистъра на Националното професионално сдружение на планинските водачи, лицето по чл. 165, ал. 1 подава заявление до председателя на сдружението, към което прилага:

1. копие на документа за професионална квалификация или на дипломата за средно образование или на дипломата за висше образование, съгласно чл. 165, ал. 1, т. 1;
2. копие на документа, удостоверяващ владеенето на чужд език;
3. декларация, че не му е отнета правоспособността на планински водач и не е лишен от правото да упражнява дейността;
4. копие на документа за платена такса, съгласно ал. 3

(2) За да се впише в регистъра съответното лице полага изпит по теория и практика на професията.

(3) За полагане на изпит и за издаване на сертификат и идентификационна карта по чл. 169, ал. 1 лицето заплаща такса по тарифа, приета от Министерския съвет по предложение на Националното професионално сдружение на планинските водачи, която се внася от министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

(4) Условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на правоспособност се уреждат с наредбата по чл. 169, ал. 4.

(5) В регистъра се вписват:

1. имената и контактните данни на планинския водач;

2. нивото на придобитата правоспособност;
3. езикът/ците, на който/които ще предлага услугите;
4. датата и номера на сертификата и номера на идентификационната карта;
5. промени в обстоятелствата по т. 1-4;
6. отнемането на правоспособността на планинския водач и срокът, за който е отнета.

(6) С вписването в регистъра, планинските водачи придобиват право на членство в Националното професионално сдружение на планинските водачи.

(7) Лицата, вписани в регистъра на Националното професионално сдружение на планинските водачи са длъжни в 7-дневен срок да заявят за вписване промените в обстоятелствата, подлежащи на вписване

Чл. 167. (1) Националното професионално сдружение на планинските водачи е юридическо лице с нестопанска цел в обществена полза, което се учредява, регистрира, управлява, преобразува и прекратява по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел.

(2) Националното професионално сдружение на планинските водачи осигурява и регулира упражняването на професията планински водач/гид в интерес на обществото.

(3) Националното професионално сдружение на планинските водачи извършва своята дейност при спазване на закона, въз основа на устава и в изпълнение на решенията на своите органи на управление.

(4) Националното професионално сдружение на планинските водачи се вписва в Националния туристически регистър по чл. 180, ал. 1 по реда на чл. 61, ал. 1.

Чл. 168. (1) Националното професионално сдружение на планинските водачи организира и ръководи дейността на планинските водачи, като:

1. организира и провежда изпити на кандидатите за придобиване на правоспособност и издава сертификат и идентификационна карта на планински водач;

2. регистрира планинските водачи, които получават правоспособност по реда, предвиден в закона;

3. поддържа публичен регистър на планинските водачи;

4. организира курсове за поддържане и повишаване квалификацията на своите членове;

5. издава наръчници и други помагала и печатни издания, чрез които осъществява методологично ръководство на дейността на планинските водачи;

6. контролира спазването на закона и на Кодекса за професионална етика на планинските водачи;

7. представлява планинските водачи пред обществеността, държавните органи и международните организации;

8. създава и поддържа интернет сайт на сдружението и база данни за членовете си;

9. извършва и други дейности, предвидени в устава му.

(2) Националното професионално сдружение на планинските водачи е администратор на такси за провеждане на изпитите и издаване на документите по ал. 1, т. 1, в размер, определен от Министерския съвет по предложение на министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

(3) Ежегодно Националното професионално сдружение на планинските водачи предоставя на министъра на икономиката, енергетиката и туризма списък на лицата, активно упражняващи професията "Планински водач/гид" за публикуване на информацията в Националния туристически регистър.

(4) При настъпила промяна в списъка по ал. 3, същият се актуализира по заявление на председателя на Националното професионално сдружение на планинските водачи.

Чл. 169. (1) Националното професионално сдружение на планинските водачи издава на вписаното в регистъра по чл. 165, ал. 1, т. 6 лице сертификат за правоспособност на планински водач/гид и идентификационна карта.

(2) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма утвърждава образците на сертификата и на идентификационната карта по ал. 1 по предложение на Националното професионално сдружение на планинските водачи.

(3) Нивата на правоспособност, придобити по реда на този закон и наредбата по ал. 4, съгласно характера и обема на предлаганите услуги, са както следва:

1. придружител в планините;
2. водач в планините;
3. алпийски водач.

(4) Условията, изискванията и реда за издаване на сертификати за правоспособност, видовете сертификати за правоспособност, квалификационните нива за всеки вид сертификат, условията, изискванията и реда за придобиване на квалификационни нива се уреждат с наредба, издадена от министъра на икономиката, енергетиката и туризма и министъра на образованието, младежта и науката.

Чл. 170 Планинският водач/гид е длъжен да:

1. поддържа професионалната си компетентност;
2. предлага услугата “планински водач” на туристи само в рамките на своята правоспособност;
3. осигурява безопасността на туристите по време на маршрута и им оказва помощ в критични ситуации;
4. спазва Кодекса за професионална етика на планинските водачи;

Чл. 171. Разпоредбите на чл. 152, 154, 155, 156, 160, 162, 163 и 164 се прилагат съответно.

Раздел III Упражняване на професията “Ски инструктор”

Чл. 172. (1) Ски инструктор на територията на Република България може да бъде само дееспособно физическо лице, което:

1. има придобита професионална квалификация за професия “Ски инструктор” по смисъла на Закона за професионалното образование и обучение; или висше образование по специалности “Ски” или “Снежни спортове” или средно образование от специализирано училище, чиято програма включва обучение на такива специалисти, с удостоверен стаж над 10 г. (за професионални състезатели по “Ски”, “Сноуборд”, “Ски бягане”, “Ски биатлон”);
2. е положило изпит за придобиване на правоспособност;
3. не е лишено от правоспособност на ски-учител;
4. не е лишено от правото да упражнява професията ски-учител;
5. владее български език и един чужд език;
6. е вписано в регистъра Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата.

(2) Регистърът по ал. 1, т. 6 се поддържа в електронен вид и се публикува на интернет страницата на Националното браншово сдружение на ски-инструкторите и ски училищата.

(3) На вписаните в регистъра лица, председателят Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата издава сертификат за правоспособност.

(4) Сертификатът за правоспособност по ал. 3 се издава за упражняване на професията "Ски инструктор".

Чл. 173. (1) За вписане в регистъра на Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата, лицето по чл. 171, ал. 1 подава заявление до председателя на сдружението, към което прилага:

1. копие на документа за професионална квалификация или на дипломата за висше образование, или на дипломата за средно образование, към която се прилага документ, удостоверяващ стажа, съгласно чл. 171, ал. 1, т. 1;

2. копие от документа, удостоверяващ владеенето на чужд/и език/ци;

3. декларация, че не му е отнета правоспособността на ски инструктор и не е лишен от правото да упражнява дейността;

4. копие на документа за платена такса, съгласно ал. 3

(2) За да се впише в регистъра съответното лице полага изпит по теория и практика на професията.

(3) За полагане на изпит и за издаване на сертификат и идентификационна карта по чл. 177, ал. 1 лицето заплаща такса по тарифа, приета от Министерския съвет по предложение на Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата, която се внася от министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

(4) Условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на правоспособност се уреждат с наредбата по чл. 177, ал. 4.

(5) В регистъра се вписват:

1. имената и контактните данни на ски инструктора;

2. ски училището, към което ски инструктора упражнява професията;

3. придобито ниво на правоспособност;

4. датата и номера на сертификата за правоспособност и номера на идентификационната карта;

5. езикът/ците, на който/които ще предлага услугите;

6. промени в обстоятелствата по т. 1-5;

7. отнемането на правоспособността на ски инструктура и срокът, за който е отнета.

(6) С вписането в регистъра ски инструкторите придобиват право на членство в Националното браншово сдружение на ски-инструкторите и ски училищата.

(7) Лицата, вписани в регистъра на Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата, са длъжни в 7-дневен срок да заявят за вписане промените в обстоятелствата, подлежащи на вписане

Чл. 174. (1) Обучение на туристи по снежни спортове може да извършва само от ски инструктори в регистрирано ски училище.

(2) Ски училището:

1. е търговец по смисъла на Търговския закон или е юридическо лице, което има право по силата на друг закон да извършва стопанска дейност, включително по законодателството на друга държава;

2. не е в производство по ликвидация или несъстоятелност.

(3) За вписване на ски-училище в регистъра на Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата, лицето, което представлява ски училището подава заявление до председателя на сдружението, към което прилага:

1. копие на картата за идентификация или копия на документи, удостоверяващи, че лицето има право по силата на друг закон да извършва стопанска дейност (за лицата, които не са търговци), включително по законодателството на друга държава членка или копия на документи на данъчна или друга регистрация, използвана в съответната държава членка или;

2. декларация, че лицето не е в производство по несъстоятелност или в ликвидация (за лицата, които не са търговци);

3. списък на ски учителите, упражняващи професията в ски училището и притежаваната от тях правоспособност;

4. справка декларация за местонахождението на офиса/офисите за упражняване на дейността с посочване на контактни данни;

5. изрично пълномощно в оригинал, когато заявлението се подава от пълномощник.

(4) В регистъра се вписват:

1. фирма, седалище и адрес на управление на лицето;

2. адрес на офиса/офисите за упражняване на дейността, телефон, факс, електронна поща, адреса на интернет сайта;

3. единен идентификационен код, данъчен код или друга идентификация, използвана в съответната държава членка;

4. имената на лицето/лицата с право да управляват и /или представляват ски училището;

5. списък на ски-инструкторите, упражняващи професията в ски училището и притежаваната от тях правоспособност.

(5) Лицата, вписани в регистъра на Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата са длъжни в 30-дневен срок да заявят за вписване промените в обстоятелствата, подлежащи на вписване

Чл. 175. (1) Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата е юридическо лице с нестопанска цел в обществена полза, което се учредява, регистрира, управлява, преобразува и прекратява по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел.

(2) Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата осигурява и регулира упражняването на професията ски инструктор в интерес на обществото.

(3) Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата извършва своята дейност при спазване на закона, въз основа на устава и в изпълнение на решенията на своите органи на управление.

(4) Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата се вписва в Националния туристически регистър по чл. 180, ал. 1 по реда на чл. 61, ал. 1.

Чл. 176. (1) Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата организира и ръководи дейността на ски инструкторите, като:

1. организира и провежда изпити на кандидатите за придобиване на правоспособност и издава сертификат на ски инструкторите и идентификационна карта;

2. регистрира ски инструкторите и ски училищата по реда, предвиден в закона;

3. поддържа публичен регистър на ски инструкторите и ски училищата;

4. организира курсове за поддържане и повишаване квалификацията на своите членове;
5. издава наръчници и други помагала и печатни издания, чрез които осъществява методологично ръководство на дейността на ски инструкторите;
6. контролира спазването на закона и на Кодекса за професионална етика на ски инструкторите;
7. представлява ски инструкторите пред обществеността, държавните органи и международните организации;
8. създава и поддържа интернет сайт на сдружението и база данни за членовете си;
9. извършва и други дейности, предвидени в устава му.

(3) Националното браншово сдружение на ски инструкторите е администратор на такси за провеждане на изпитите и издаване на документите по ал. 1, т. 1, в размер, определен от Министерския съвет по предложение на министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

(3) Ежегодно Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата предоставя на министъра на икономиката, енергетиката и туризма списък на лицата, активно упражняващи професията "Ски инструктор" и списък на регистрираните ски училища за публикуване на информацията в Националния туристически регистър.

(4) При настъпила промяна в списъците по ал. 3, същите се актуализира по заявление на председателя на Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата.

Чл. 177. (1) Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата издава на вписаното в регистъра по чл. 173, ал. 1 лице сертификат и идентификационна карта.

(2) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма утвърждава образците на сертификата и на идентификационната карта по ал. 1 по предложение на председателя на Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата.

(3) Нивата на правоспособност, придобити по реда на този закон и наредбата по ал. 4, са "А", "В", "С" и "ISIA", като "А" ниво изисква най-ниска квалификация.

(4) Условията, изискванията и реда за издаване на сертификати за правоспособност, видовете сертификати за правоспособност, квалификационните нива за всеки вид сертификат, условията, изискванията и реда за придобиване на квалификационни нива се уреждат с наредба, издадена от министъра на икономиката, енергетиката и туризма и министъра на физическото възпитание и спорта.

Чл. 178. Разпоредбите на чл. 152, 154, 155, 156, 161, 162, 163 и 164 се прилагат съответно.

Глава тринаесета **Единна система за туристическа информация**

Чл. 179. (1) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма и председателят на Националния статистически институт разработват и поддържат Единна система за туристическа информация, която включва Националния туристически регистър, туристическа информация и статистически данни за туризма в съответствие с изискванията на статистическата служба на Европейския съюз - ЕВРОСТАТ, и на Световната организация по туризъм .

(2) Министерският съвет приема наредба за организацията на Единната система за туристическа информация по предложение на министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

Чл. 180. (1) В Министерството на икономиката, енергетиката и туризма се води и поддържа Национален туристически регистър, който съдържа информация за:

1. регистрираните туроператори и туристически агенти:
 - а) номер на удостоверилието за регистрация, съответно на документа, удостоверяващ правото му да извършва такава дейност;
 - б) вид на туристическата дейност/дейности;
 - в) фирма, седалище и адрес на управление на регистрираното лице;
 - г) адрес на офиса/офисите за упражняване на дейността, телефон, факс, електронна поща, адреса на интернет сайта;
 - д) електронен адрес на интернет сайта за извършване на дейността по електронен път;
 - е) адрес за кореспонденция на територията на страната с всички държавни институции, както и телефон, факс, електронен адрес;
 - ж) единен идентификационен код, данъчен или регистрационен код или друга идентификация, използвана в съответната държава членка;
 - з) имената на лицето/лицата с право да управляват и /или представляват регистрираното лице;
 - и) имената на лицето, с функции по управление на туроператорската и/или туристическа агентска дейност;
 - й) номер на заповедта на министъра на икономиката, енергетиката и туризма за регистрация и за заличаване на регистрацията;
 - к) номер и дата на сключения застрахователен договор по чл. 97, ал. 1, име на застрахователя и срок на валидност на застраховката;
 - л) наложени принудителни административни мерки и санкции по този закон;
 - м) номер на издаден дубликат на удостоверилието за регистрация;
 - н) срок на валидност.
2. категоризираните места за настаняване и прилежащите към тях заведения за хранене и развлечения, самостоятелните заведения за хранене и развлечения, туристическите хижи, туристическите учебни центрове, туристическите спални и прилежащите към тях заведения за хранене и лицата, които извършват дейност в тях:
 - а) номер на удостоверилието;
 - б) вид на обекта;
 - в) наименование на обекта;
 - г) адрес на обекта, телефон, факс;
 - д) категория на обекта;
 - е) капацитет на обекта – бр. стаи/апартаменти/студии и бр. легла; съответно: бр. места на открито и на закрито;
 - ж) фирма/име, седалище/местожителство и постоянен адрес на собственика на обекта;
 - з) единен идентификационен код, данъчен или регистрационен код или друга идентификация, използвана в съответната държава членка на собственика на обекта;
 - и) наименование, седалище и адрес на управление, единен идентификационен код, данъчен или регистрационен код или друга идентификация, използвана в съответната държава членка на лицето, извършващо хотелиерство или ресторантърство в обекта, телефон, факс, електронна поща;
 - й) срок на валидност на категорията;

- к) срок на спиране действието на удостоверилието за категория;
 - л) входящ номер на заявлението за определяне на категория;
 - м) номер на заповедта на категоризиращия орган за определяне на категорията, за отказ понижаване или прекратяване на категорията;
 - н) наложените принудителни административни мерки и санкции по този закон;
 - о) издаден дубликат на удостоверилието за категория.
3. категоризираните ски писти:
- а) номер на удостоверилието;
 - б) вид на обекта;
 - в) наименование на обекта;
 - г) категория на обекта;
 - д) местонахождение на обекта;
 - е) наименование, седалище и адрес на управление, единен идентификационен код, съответно име, местожителство и постоянен адрес на собственика на прилежащото към ски-пистата съоръжение, телефон, факс, електронна поща;
 - ж) наименование, седалище и адрес на управление, единен идентификационен код, съответно име, местожителство и постоянен адрес на лицето, на което са му предоставени права за ползване върхуприлежащото към ски-пистата съоръжение, телефон, факс, електронна поща;
 - з) входящ номер на заявлението за определяне на категория;
 - и) номер на заповедта на министъра на икономиката, енергетиката и туризма за определяне на категорията, за отказ или прекратяване на категорията;
 - й) срок на валидност на категорията;
 - к) наложените санкции по този закон;
 - л) издаден дубликат на удостоверилието за категория.
4. туристическите сдружения:
- а) наименование, седалище и адрес на сдружението, телефон, факс, електронна поща, интернет сайт;
 - б) вид на сдружението;
 - в) съд, номер на делото, партида, регистър, том и страница по съдебната регистрация на сдружението, единен идентификационен код, регистрационен номер в регистъра към Министерството на правосъдието, ако сдружението извършва дейност в обществена полза ;
 - г) имената, телефон, факс и електронна поща на лицата, представляващи сдружението;
 - д) вид и поименен състав на управителния орган;
 - е) брой на членуващите в сдружението организации и лица.
5. туристическите информационни центрове:
- а) правно-организационна форма;
 - б) местонахождение на туристическия информационен център;
 - в) имената на лицето, управляващо туристическия информационен център;
 - г) телефон, факс и електронна поща на туристическия информационен център;
 - д) предлагани допълнителни туристически услуги.
6. сертифицираните медикал СПА, СПА и уелнес центрове:
- а) номер на сертификата;
 - б) срок на сертификата;
 - в) вид на обекта;
 - г) наименование на обекта;
 - д) адрес, телефон, факс, електронен адрес и поща на обекта;

- е) наименование, седалище и адрес на управление, единен идентификационен код, съответно име, местожителство и постоянен адрес на собственика на обекта, телефон, факс, електронна поща;
- ж) наименование, седалище и адрес на управление, единен идентификационен код, съответно име, местожителство и постоянен адрес на лицето, на което са му предоставени права за ползване върху обекта, телефон, факс, електронна поща;
- з) входящ номер на заявлението за получаване на сертификат;
- и) номер на заповедта на министъра на икономиката, енергетиката и туризма за издаване на сертификат, за отказ или за заличване на сертификата;
- й) наложените санкции по този закон;
- к) издаден дубликат на сертификата.

- 7. списък на лицата, активно упражняващи професията “Екскурзовод”;
- 8. списък на лицата, активно упражняващи професията “Планински водач/гид”;
- 9. списък на лицата, активно упражняващи професията “Ски-инструктор”;
- 10. списък на ски училищата.

(2) Информацията в регистъра е публична в частта й относно:

- 1. наименование на лицето, седалище, адрес на офиса/офисите за упражняване на дейността и телефон, електронен адрес и поща, вид и номер на издаденото удостоверение за регистрация;
- 2. определената категория, срока на валидност, наименование, адрес, телефон, електронен адрес и поща, вид и капацитет (брой стаи/апартаменти и брой легла или брой места) на туристическия обект по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 4 и лицето, извършващо туристическа дейност в категоризирания обект;
- 3. наименование, вид, адрес и телефон на туристическия обект по чл. 3, ал. 2, т. 5;
- 4. наименование, вид, адрес и телефон, електронен адрес и поща на туристическото сдружение и лицето, с право да представлява сдружението;
- 5. адрес и телефон, електронен адрес и поща на туристическия информационен център и предлаганите в него допълнителни туристически услуги;
- 6. списъците по ал. 1, т. 7, 8, 9 и 10.

(3) Всеки може да иска справки за вписани в регистъра обстоятелства от публичната информация по ал. 2.

(4) За изграждане и попълване на регистъра се набират данни от Комисията за защита на потребителите, други държавни органи, общините на територията на Република България, представители на туристическите сдружения, и от организацията за управление на туристическите райони.

(4) В Националния туристически регистър се водят всички изменения на вписаните обстоятелства.

Чл. 181. (1) Кметовете на общини се задължават да водят регистър по реда на наредбата по чл. 179, ал. 2 на всички категоризирани от тях на територията на общината туристически обекти и да предоставят информация относно вписванията по този регистър в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма в 30-дневен срок от датата на заповедта за определената категория на туристическия обект.

(2) Регистрите по ал. 1 са неразделна част от Националния туристически регистър.

Чл. 182. (1) Вписванията в регистрите по чл. 180, ал. 1 и 181 се правят от министъра на икономиката, енергетиката и туризма или от оправомощено от него длъжностно лице съответно от кмета на общината или оправомощено от него длъжностно лице служебно или след постъпило заявление за отразяване на промени във вписаните обстоятелства.

(2) При промяна на вписаните обстоятелства по ал. 1, вписаното лице подава заявление по образец до министъра на икономиката, енергетиката и туризма, съответно до кмета на общината за промяната в 30-дневен срок от настъпването ѝ. Към заявлението се прилагат документи, удостоверяващи промяната, и документ за платена такса за вписване на настъпили промени в обстоятелствата в регистъра по чл. 180, ал. 1 или чл. 181, съгласно тарифата по чл. 75, ал. 3.

Чл. 183. (1) При промяна на собствеността върху категоризирани места за настаняване и прилежащи към тях заведения за хранене и развлечения, самостоятелни заведения за хранене и развлечения, туристически хижи и прилежащите към тях заведения за хранене или при промяна на собствеността върху прилежащото към ски-листата съоръжение или при промяна на собствеността върху сертифицирани обекти, лицето, придобило собствеността, подава заявление по образец и изискуемите документи до съответния категоризиращ или сертифициращ орган за отразяване на променените обстоятелства в Националния туристически регистър, съответно в Общинския туристически регистър.

(2) При промяна на лицето, извършващо дейност в категоризирани и сертифицирани туристически обекти по ал. 1, лицето, което ще извърши дейност подава заявление по образец и изискуемите документи до съответния категоризиращ или сертифициращ орган за отразяване на променените обстоятелства в Националния туристически регистър, съответно в Общинския туристически регистър.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 определената категория на туристическия обект, съответно издаденият сертификат се запазва.

Чл. 184. (1) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено от него длъжностно лице изисква оперативна статистическа информация за аналитични и прогнозни цели в туризма от лицата, регистрирани за извършване на туристически дейности, от лицата, упражняващи дейност в категоризирани туристически обекти, от държавните и общинските органи и туристическите сдружения, която те са длъжни да предоставят.

(2) При поискване от страна на лицата по ал. 1 министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощено от него длъжностно лице е длъжно да им предостави аналитична туристическа информация.

(3) Министерството на вътрешните работи предоставя ежемесечно на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма гранична статистика за влизанията на чуждестранни граждани в Република България и за пътуванията на български граждани с цел туризъм в чужбина.

(4) Събирането на статистическата информация от страна на Главна дирекция "Гранична полиция" се извършва по служебен път, без да се изиска от преминаващите българската граница лица да попълват други документи или формуляри освен тези, свързани с митническия контрол.

Глава четиринаесета **Контрол**

Чл. 185. (1) Контролът по спазването на закона и по издадените въз основа на него нормативни актове се осъществява от:

1. министъра на икономиката, енергетиката и туризма;
2. председателя на Комисията за защита на потребителите;
3. кметовете на общините.

(2) Дължностни лица, оправомощени от органите по ал. 1 имат право:

1. да извършват проверки на място и по документи;
2. на свободен достъп в подлежащите на контрол туристически обекти;
3. да изискват документи, данни, сведения, справки и други носители на информация от контролираните лица, като не разгласяват информацията, представляваща служебна или търговска тайна, станала им известна при или по повод изпълнение на служебните им задължения;
4. на достъп до всички документи, свързани пряко или косвено с нарушение на този закон или на законодателството на държавите - членки на Европейския съюз, въвеждащи изискванията на Директива 90/314/EИО на Съвета за туристическите пътувания с обща цена, независимо от формата на документа;
5. да разпоредят на всяко лице да предостави сведения за нарушения по т. 4, които са му известни;
6. да дават задължителни предписания за отстраняване на несъответствията и нарушенията по закона;
7. да привличат експерти в съответната област, когато за проверката се изискват специални знания или умения;
8. да налагат глоби и имуществени санкции.

(3) По време на извършването на контрола, свързан с определянето на категория на туристически обект, дължностни лица, оправомощени от министъра на икономиката, енергетиката и туризма и от кметовете на общини съставят констативни протоколи. В протоколите се отразяват констатираните факти и обстоятелства и се дават задължителни предписания с посочване на срок за отстраняването им.

(4) При констатирани нарушения по време на извършването на контрола за спазване на изискванията на закона и на наредбите, приети и издадени за прилагането му, дължностни лица, оправомощени от председателя на Комисията за защита на потребителите и от кметовете на общини съставят актове за установяване на нарушение по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(5) Председателят на Комисията за защита на потребителите имат право да:

1. разпореди писмено на нарушителя да преустанови нарушението по ал. 2, т. 4;
2. изиска от нарушителя да декларира, че ще преустанови нарушението по ал. 2, т. 4 и, ако е необходимо, да го задължи да направи декларацията обществено достояние;
3. разпореди прекратяване или забрана на всяко нарушение по ал. 2, т. 4 и, ако е необходимо, да направи разпореждането за прекратяване или забрана на нарушението обществено достояние.

(6) Органите по ал. 1 могат да координират дейността си по този закон с контролните органи по други закони.

Чл. 186. (1) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма :

1. заличава регистрацията на лицето, което извърши туроператорска и/или туристическа агентска дейност в случаите по чл. 76, ал. 1;
2. прекратява категорията на категоризираните от него туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3 в случаите по чл. 132, ал. 1;
3. прекратява категорията на категоризираните обекти по чл. 3, ал. 2, т. 4 в случаите по чл. 141, ал. 1;
4. прекратява действието на сертификата на туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 5 и 6 в случаите по чл. 147, ал. 1;
5. заличава вписаните в Националния туристически регистър туристически сдружения в случаите по чл. 61, ал. 7;

6. по предложение на председателя на Комисията за защита на потребителите понижава категорията на категоризираните от него туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3 в случаите на неизпълнение на изискванията на чл. 110, т. 2.;

7. по сигнал на председателя на Комисията за защита на потребителите прави предложение за образуване на дисциплинарно производство пред съответното национално сдружение по отношение на екскурзоводи, планински водачи/гидове и ски инструктори;

(2) Към предложението по ал. 1, т. 6 се прилага цялата административна преписка по установяване на съответното административно нарушение.

(3) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма извършва последващ контрол за спазване на изискванията на закона към:

1. организацията за управление на туристическите райони за спазване изискването по чл. 46, т. 18;

2. Националното професионално сдружение на екскурзоводите за спазване разпоредбите на наредбата по чл. 159, ал. 4;

3. Националното професионално сдружение на планинските водачи за спазване разпоредбите на наредбата по чл. 169, ал. 4;

4. Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата за спазване разпоредбите на наредбата по чл. 177, ал. 4;

5. съответните лица за спазване изискванията на чл. 181, ал. 1, чл. 158, ал. 2 и 3, чл. 168, ал. 2 и 3 и чл. 176, ал. 2 и 3;

(4) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма в резултат на контрола по ал. 3 налага губи и имуществени санкции.

Чл. 187. (1) Председателят на Комисията за защита на потребителите извършва последващ контрол за спазване на изискванията на закона:

1. към туроператорите и туристическите агенти;

2. за категоризация на туристическите обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 4;

3. за сертифициране на туристическите обекти по чл. 3, ал. 2, т. 5 и 6.

4. към лицата, предоставящи туристически услуги като екскурзоводи, планински водачи/гидове и ски инструктори.

(2) Председателят на Комисията за защита на потребителите в резултат на контрола по ал. 1:

1. налага губи и имуществени санкции;

2. налага принудителна административна мярка временно затваряне на туристически обект по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2, 3, 7 и 9 в съответните случаи на:

а) извършване на туроператорска и/или туристическа агентска дейност без удостоверение за регистрация;

б) несключване на застрахователен договор “Отговорност на туроператора” от страна на туроператора;

в) предоставяне на туристически услуги в некатегоризиран туристически обект;

г) предоставяне на туристически услуги в несертифициран туристически обект;

д) повторен отказ на достъп до проверявания туристически обект от лицето, извършващо дейността в обекта, или повторен отказ за предоставяне на изисканите за проверката документи.

3. уведомява министъра на икономиката, енергетиката и туризма в случаите на системни нарушения на изискванията по този закон от страна на туроператори и туристически агенти;

4. уведомява министъра на икономиката, енергетиката и туризма в случаите на нарушения на изискванията на чл. 132, ал. 1, т. 4, 5, 6 и 7 за категоризираните от него туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3;

5. уведомява министъра на икономиката, енергетиката и туризма в случаите на системни нарушения на изискванията, посочени в наредбата по чл. 135, ал. 3 и наредбата по чл. 142, ал. 3;

6. уведомява министъра на икономиката, енергетиката и туризма в случаите по чл. 147, ал. 1, т. 5 и 6 за сертифицираните туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 5 и 6;

7. уведомява министъра на икономиката, енергетиката и туризма в случаите на нарушения на изискванията на чл. 110, т. 2 за категоризираните от него туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 4;

8. уведомява министъра на икономиката, енергетиката и туризма в случаите на неизпълнение на задълженията по закона от страна на екскурзоводи, планински водачи/гидове и ски инструктори;

9. може да изиска сведения, документи и съдействие от други компетентни държавни органи и лица.

(3) Принудителната административна мярка по ал. 2, т. 2 се налага до отстраняване на констатираното нарушение.

(4) Председателят на Комисията за защита на потребителите в 7-дневен срок уведомява министъра на икономиката, енергетиката и туризма за наложените от него глоби и имуществени санкции и за наложената принудителна административна мярка по ал. 2, т. 2 за вписането им в Националния туристически регистър.

(5) Комисията за защита на потребителите контролира изпълнението на задълженията на туроператорите и туристическите агенти по Регламент (ЕО) № 1107/2006 в качеството ѝ на национален орган, отговарящ за изпълнението на този регламент.

Чл. 188. (1) Кметовете на общините извършват контрол за спазване изискванията на закона:

1. за категоризация на туристическите обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3;

2. за категоризираните от тях туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1 и 2;

3. по чл. 112, ал. 1 и 3 за всички места за настаняване на територията на общината.

(2) Кметовете на общините в резултат на контрола по ал. 1:

1. налагат глоби и имуществени санкции;

2. прекратяват категорията на категоризираните от тях туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1 и 2 в случаите по чл. 132, ал. 1;

3. понижават категорията на категоризираните от тях туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1 и 2 в случаите на неизпълнение на изискванията на чл. 110, т. 2;

4. уведомяват министъра на икономиката, енергетиката и туризма в случаите на неизпълнение на задълженията по чл. 112, ал. 1 и 3 за категоризираните от него туристическите обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3;

5. могат да изискват сведения, документи и съдействие от други компетентни държавни органи и лица.

Чл. 189. Актовете по прилагане на принудителните административни мерки се издават, обжалват и изпълняват по реда, установлен от Административнопроцесуалния кодекс.

Глава петнадесета

Административнонаказателни разпоредби

Чл. 190. (1) Който извършва туроператорска и/или туристическа агентска дейност, без да притежава удостоверение за регистрация, се наказва с глоба в размер от 5000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция от 10 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал.1 е извършено повторно, наказанието е глоба в размер от 15 0000 лв., или имуществена санкция от 30 000 лв.

(3) Ако в резултат на нарушението по ал. 1 са настъпили трайни увреждания на здравето на потребителите на предоставените услуги или е настъпила смърт, освен наказанието по ал. 1 и 2, на виновните лица, установено с влязло в сила решение на компетентния съд, се налага забрана за упражняване на дейност по този закон за срок до 2 години.

(4) Нарушението по ал.1 е налице и когато лицето извършва организиране на групово или индивидуално туристическо пътуване, чрез фактуриране с отделни фактури на предоставени туристически услуги, посочени в § 1, т. 64 от ДР, които обхващат непрекъснат период от време или когато се предоставят допълнителни туристически услуги в комбинация с пътуване и нощувка.

Чл. 191. (1) Лице, установено на територията на друга държава членка, което извършва туроператорска и/или туристическа агентска дейност на територията на страната, без да е вписано в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти, се наказва с имуществена санкция от 10 000 лв.

(2) Когато временно или еднократно се предоставят услуги на територията на Република България от туроператори или туристически агенти, установени в друга държава членка, без да е уведомен предварително министъра на икономиката, енергетиката и туризма по реда, наказанието е 5 000 лв.

Чл. 192. (1) Туроператор или туристически агент, който извършва туристическа дейност в помещение, което не отговаря на изискванията по този закон се наказва с имуществена санкция от 500 лв.

(2) За повторно и за всяко следващо нарушение имуществената санкция е 1000 лв.

(3) Не е налице нарушение по ал. 1, в случай, че лицето е получило удостоверение за регистрация за извършване на съответната дейност само по електронен път.

Чл. 193. В случай, че се извършва туроператорска дейност от лице с функции за управление на дейността, което не отговаря на изискванията по този закон за образование, стаж и езикова квалификация, туроператорът се наказва с имуществена санкция от 500 лв.

(2) За повторно и за всяко следващо нарушение имуществената санкция е 1 000 лв.

Чл. 194. Туроператор или туристически агент, който не поставя удостоверение за регистрация на видно място в туристическия обект, се наказва с имуществена санкция от 200 лв.

Чл. 195. (1) Туроператор или туристически агент, който при осъществяване на своята дейност сключи договор с нерегистриран по този закон туроператор или туристически агент, с лице, извършващо туристическа дейност в некатегоризиран или несертифициран туристически обект, с нелицензиран превозвач или застраховател, с екскурзовод, планински водач/гид и ски инструктор, който не притежава съответната правоспособност, съгласно изискванията на този закон, се наказва с имуществена санкция от 2000 лв.

(2) Когато нарушението по ал.1 е извършено повторно, санкцията е в размер от 5 000 лв.

Чл. 196. Туроператор, който не издаде или не предостави туристически ваучер на туриста, се наказва с имуществена санкция от 1 000 до 2 000 лв.

Чл. 197. Туристически агент, който не предостави туристически ваучер на туриста, се наказва с имуществена санкция от 1000 лв.

Чл. 198. Туристически агент, който издаде собствен туристически ваучер, се наказва с имуществена санкция от 5 000 лв.

Чл. 199. Туроператор, който издаде или предостави туристически ваучер, несъдържащ всички задължителни реквизити, се наказва с имуществена санкция от 500 до 1000 лв.

Чл. 200. Туристически агент, който не издаде или не предостави резервационна бланка на туриста, се наказва с имуществена санкция от 250 до 500 лв.

Чл. 201. Туристически агент, който издаде или предостави резервационна бланка, несъдържаща всички задължителни реквизити, се наказва с имуществена санкция от 100 до 300 лв.

Чл. 202. Туроператор или туристически агент, който извършва дейност в помещение, където се извършват и други дейности, несвързани с предлагането на основни и допълнителни туристически услуги, се наказва с имуществена санкция от 500 лв.

Чл. 203. (1) Туроператор или директор на детска градина, училище или обслужващо звено по смисъла на Закона за народната просвета, който наруши разпоредбата на чл. 85, ал. 4 се наказва с глоба 1000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция от 2000 лв.

(2) При повторно извършване на нарушението по ал. 1 наказанието е в двоен размер.

Чл. 204. Туроператор или туристически агент, който не предостави на потребителя информацията по чл. 86, ал. 1, се наказва с имуществена санкция от 500 до 1000 лв.

Чл. 205. Туроператор, който промени условията на предоставената на потребителя информация по чл. 87, ал. 1 в нарушение разпоредбата на чл. 86, ал. 4, се наказва с имуществена санкция от 500 до 1000 лв.

Чл. 206. Туроператор или туристически агент, който не предостави на потребителя информацията по чл. 86, ал. 5, се наказва с имуществена санкция от 500 до 1000 лв.

Чл. 207. (1) Туроператор или туристически агент, който не предостави в писмена форма на потребителя всички условия на договора преди неговото сключване, се наказва с имуществена санкция от 500 до 1000 лв.

(2) Наказанието по ал. 1 не се налага, в случаите по чл. 87, ал. 3.

Чл. 208. (1) Туроператор, който не сключи договор по чл. 88, ал. 1, се наказва с имуществена санкция от 5 000 лв.

(2) Туроператор, който сключи договор по чл. 88, ал. 1, чието съдържание не съдържа реквизитите по чл. 88, ал. 3 се наказва с имуществена санкция от 2 000 лв.

Чл. 209. Туроператор, който наруши разпоредбата на чл. 89, се наказва с имуществена санкция от 3 000 лв.

Чл. 210. Туроператор, който наруши разпоредбата на чл. 90, се наказва с имуществена санкция от 3 000 лв.

Чл. 211. Туроператор, който наруши разпоредбата на чл. 91, се наказва с имуществена санкция от 500 до 2 000 лв.

Чл. 212. Туроператор или туристически агент, който не предостави на потребителя в писмена форма след сключването на договора, но не по-късно от 7 работни дни преди началото на пътуването информация по чл. 92, ал. 1, се наказва с имуществена санкция от 500 лв.

Чл. 213. Туроператор или туристически агент, който наруши разпоредбата на чл. 93, се наказва с имуществена санкция от 500 до 1 000 лв.

Чл. 214. Туроператор, който наруши разпоредбата на чл. 94, се наказва с имуществена санкция от 500 до 2 000 лв.

Чл. 215. (1) Туроператор, който не сключи застрахователен договор по чл. 102, ал. 1, се наказва с имуществена санкция от 3 000 лв.

(2) Туроператор, който не представи на министъра на икономиката, енергетиката и туризма копие от договора за застраховка по чл. 102, ал. 1 в 14-дневен срок от сключването или подновяването му, се наказва с имуществена санкция от 1 000 лв.

Чл. 216. Налага се имуществена санкция от 2000 до 10 000 лв. на:

1. туроператор или туристически агент, който не изпълни задълженията си по чл. 3 от Регламент (ЕО) № 1107/2006;

2. туроператор или туристически агент, който не изготви правила за безопасност и ограничения и с това наруши разпоредбата на чл. 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1107/2006;

3. туроператор или туристически агент, който не изпълни задължението си по чл. 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1107/2006;

4. туроператор или туристически агент, който не представи информация за нужда от оказване на помощ на лице с увреждане или с намалена подвижност на летищен оператор съгласно чл. 6 от Регламент (ЕО) № 1107/2006.

Чл. 217. (1) Който предоставя туристически услуги в некатегоризиран туристически обект по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 4 се наказва с глоба от 500 до 5000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция от 1000 до 10 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал.1 е извършено повторно, глобата е в размер от 5000 до 8 000 лева, а имуществената санкция от 10 000 до 15 000 лева.

Чл. 218. Хотелиер или ресторантър, който в категоризиран туристически обект предоставя туристически услуги, които не съответстват на изискванията за определената категория, се наказва с имуществена санкция от 1 000 до 3 000 лв.

Чл. 219. Който в категоризиран туристически обект по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3 не постави информацията по чл. 107, т. 3 или я постави не в указания вид, се наказва с глоба от 100 до 500 лв., а едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция от 500 до 1 000 лв.

Чл. 220. Хотелиер, който не изпълнява задълженията си по чл. 111 или ги изпълнява не по указания начин, се наказва с глоба в размер от 200 до 2000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция от 500 до 2000 лв.

Чл. 221. Ресторантър, който не изпълнява задълженията си по чл. 123 или ги изпълнява не по указания начин, се наказва с имуществена санкция от 500 до 2000 лв.

Чл. 222. Хотелиер или ресторантър, който сключи договор с нерегистриран туроператор, хотелиер или ресторантър, който няма право да извършва съответната туристическа дейност и с нелицензиран превозвач, се наказва с имуществена санкция от 3 000 лв.

Чл. 223. (1) Лице, предоставящо услугата настаняване, което не води регистър на настанените туристи и за броя на реализираните от тях нощувки по чл. 112, ал. 1 се наказва с глоба в размер от 1000 лв. или с имуществена санкция в размер от 3000 лв. - за юридически лица и еднолични търговци.

(2) Ако регистърът по ал. 1 се води не по указания начин, съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2, лицето по ал. 1 се наказва с глоба в размер от 500 лв. или с имуществена санкция в размер до 1500 лв. - за юридически лица и еднолични търговци.

(3) Лице, предоставящо услугата настаняване, което не подава ежемесечната справка-декларация по чл. 112, ал. 3 в съответната община, се наказва с глоба в размер от 500 лв. или с имуществена санкция в размер от 1000 лв. - за юридически лица и еднолични търговци.

Чл. 224. Който в категоризиран туристически обект по чл. 3, ал. 2, т. 4 предоставя туристически услуги, които не съответстват на изискванията за определената категория, се наказва с имуществена санкция от 500 до 1 500 лв.

Чл. 225. Който при предоставяне на туристически услуги в туристически обект по чл. 2, ал. 3, т. 4 не изпълнява задълженията по чл. 133, т. 3, 6, 7 и 9 се наказва с имуществена санкция от 1 000 до 3 000 лв

Чл. 226. Който за туристически обект по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 4 не постави временното удостоверение за открита процедура по категоризирани или категорийната символика за туристическия обект на видно място във, съответно на територията на обекта, се наказва с глоба в размер от 500 до 1000 лв. или с имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв. - за юридически лица и еднолични търговци.

Чл. 227. Лице, което предоставя туристически услуги в туристически обект по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 4, в нарушение изискванията по чл. 3, ал. 4, 5 и 6 се наказва с глоба в размер от 100 до 500 лв. или с имуществена санкция от 500 до 2 000 лв.

Чл. 228. Който не изпълни задължението си за отразяване на настъпила промяна във вписаните в Националния туристически регистър обстоятелства, се наказва с глоба в

размер от 100 до 1000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция от 200 до 2000 лв.

Чл. 229. (1) Който извършва дейност в несертифицирани обекти по чл. 3, ал. 2, т. 5 и 6 се наказва с имуществена санкция в размер от 5 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, имуществената санкция е в двоен размер.

Чл. 230. (1) На лицата, предоставящи туристически услуги като екскурзоводи, панински водачи/гидове и ски инструктори, без да притежават документ за правоспособност или професионална квалификация, съгласно изискванията на този закон, се налага глоба в размер от 1000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, глобата е в размер от 3000 лв.

Чл. 231. Който не допусне длъжностно лице от контролните органи в подлежащите на контрол обекти или не предостави на контролните органи документи или информация, се наказва с глоба от 1000 до 10 000 лв.

Чл. 232. За неизпълнение на задълженията за предоставяне на информация в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма по Единната система за туристическа информация се налага глоба от 100 до 1000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция от 200 до 2000 лв.

Чл. 233. (1) Който не изпълни предписание на компетентните органи по този закон, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с глоба от 250 лв. до 500 лв., а при повторно извършване на същото нарушение - с глоба от 500 лв. до 1500 лв.

(2) За нарушение по ал. 1, извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 500 лв. до 1500 лв., а при повторно нарушение - от 1500 лв. до 3000 лв.

Чл. 234. (1) На физическите лица, едноличните търговци и юридическите лица за нарушения на наредбите по прилагането на закона, за които не са предвидени санкции по тази глава, се налага глоба, съответно имуществена санкция, в размер от 500 до 3000 лв.

(2) При повторно извършване на нарушението по ал. 1 наказанието е глоба, съответно имуществена санкция в размер от 1500 до 5000 лв.

Чл. 235. (1) Длъжностно лице, което не изпълни задължение по този закон, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв.

(2) За повторно нарушение по ал. 1 глобата е в двоен размер.

Чл. 236. (1) За неизпълнение на разпореждане по чл. 185, ал. 2, т. 5 и ал. 5 на виновните лица се налага глоба в размер от 250 до 1000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 на виновните лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в двоен размер.

Чл. 237. (1) Актовете за установяване на административните нарушения се съставят от длъжностни лица, определени от председателя на Комисията за защита на

потребителите, или от длъжностни лица на общинската администрация, определени от кмета на съответната община.

(2) Наказателните постановления се издават от председателя на Комисията за защита на потребителите или от оправомощени от тях длъжностни лица, съответно от кмета на общината или от оправомощени от него длъжностни лица.

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Турист” е посетител, чийто престой е най-малко 24 часа, като по този начин прекарва поне една нощ в посетената дестинация и целта на посещението е туризъм, отдих, спорт, лечебни процедури, бизнес, посещения на роднини и приятели, поклонничество, участие в културно, конгресно, конферентно или друго събитие. Не са туристи:

- а) хора, пътуващи по политически причини, бежанци;
- б) хора, пътуващи по политически/профессионални причини: мигранти, членове на въоръжените сили, дипломати, персонал от посолствата;
- в) хора, пътуващи по политически/профессионални причини: погранични работници, сезонни работници, куриери;
- г) хора, изпратени в чужбина от своята компания или своето правителство като място на работа;
- д) транзитно преминаващи хора и permanentни имигранти.

2. „Екскурзиант” е посетител, чийто престой е под 24 часа. Екскурзианти са еднодневните посетители, круизните посетители и екипажите на превозни средства, но без транзитно преминаващите пътници.

3. „Вътрешен туризъм” се отнася за пътувания в рамките на държавата на лица, които са постоянно пребиваващи в държавата.

4. „Входящ туризъм” се отнася за пътувания в държава, извършвани от лица, които не са постоянно пребиваващи в държавата.

5. „Изходящ туризъм” се отнася за пътувания на лица, постоянно пребиваващи в държавата, извън нея.

6. „Местно туристическо сдружение” е сдружение, което се създава за развитие и реклама на туризма на територията на една община и обединява лица, извършващи туристическа дейност или предоставящи допълнителни туристически услуги, както и други лица, желаещи да допринесат за развитието на туризма на съответната територия.

7. „Регионално туристическо сдружение” е сдружение, което се създава за развитие на туризма на територията на две и повече съседни общини и обединява местни туристически сдружения, както и други организации, желаещи да допринесат за развитието на туризма на съответната територия.

8. „Браншово туристическо сдружение” е сдружение, което се създава за развитие на туризма на национално ниво и обединява лица, извършващи определена туристическа дейност.

9. „Продуктово туристическо сдружение” е сдружение, което се създава за развитието на определен вид/видове туризъм на национално ниво и обединява туристически сдружения и лица, извършващи туристическа дейност.

10. „Професионално туристическо сдружение” е сдружение на физически лица, упражняващи определена професия в сектора на туризма.

11. „Туристическа дестинация” е регламентирана съвкупност от икономически, социални и културно-екологични дейности, осъществявани в туристически обекти с реални граници с цел създаване, реализация и потребление на стоки и услуги, формиращи атрактивността на туристическия продукт (пакет) с устойчива конкурентоспособност и ефективност.

12. „Туристически район” е природно-социална система с устойчива йерархична пространствена структура (кластери) и граници, с висока степен на концентрация на ресурси и материална база, в която се реализират конкурентоспособни, ефективни и ефикасни туристически политики.

13. „Туристическа атракция” е природен, културен или целенасочено създаден обект от туристически интерес, най-често свързан с природно, материално или нематериално културно наследство и/или историческо събитие или изкуствено създаден обект с развлекателна цел, и предоставящ услуги с познавателна или образователна цел и/или възможности за отдих или забавление.

14. „Хотел” е сграда или функционално свързани сгради, с минимум 15 стаи за настаняване, в която се предлагат основни и допълнителни туристически услуги, свързани с пребиваването на туристите. За хотели, изградени преди 1 юни 2003 г., и за хотели в населени места или в части от тях с историческо, археологическо, етнографско или архитектурно значение, се допуска броят на стаите да е по-малък с 20 на сто. Хотелът разполага поне с едно заведение за хранене и развлечения.

15. „Мотел” е вид крайпътен хотел за пребиваване и обслужване на автотуристи, разположен извън населено място, до активен транспортен възел или автомагистрала. Мотелът разполага поне с едно заведение за хранене и развлечения.

16. „Апартаментен туристически комплекс” е:

а) жилищна сграда от апартаменти, които се предоставят на туристи за нощувка от компания за хотелски мениджмънт; или

б) самостоятелна териториално обособена група от сгради с апартаменти, с изградена обща инженерна и туристическа инфраструктура, където се предлагат основни и допълнителни туристически услуги; или

в) самостоятелна териториално обособена група от хотел/и и нискоетажни масивни сгради от апартаменти, с изградена обща инженерна и туристическа инфраструктура, където се предлагат основни и допълнителни туристически услуги.

Апартаментният туристически комплекс, независимо от броя и вида на сградите, получава единна, обща категория за комплекса, като разлика в категорията на различните обекти в комплекса не се допуска. Апартаментният туристически комплекс разполага поне с едно заведение за хранене и развлечения.

17. „Вилно селище” е самостоятелна териториално обособена група от нискоетажни масивни вили с изградена обща инженерна и туристическа инфраструктура, в която се предлагат основни и разнообразни допълнителни туристически услуги. Обособява се от най-малко 5 вили и има поне едно заведение за хранене и развлечения.

18. „Туристически комплекс” е самостоятелна териториално обособена група от места за настаняване, с изградена обща инженерна и туристическа инфраструктура, където се предлагат основни и разнообразни допълнителни туристически услуги. Обособява се от най-малко 5 места за настаняване и има поне едно заведение за хранене и развлечения.

19. „Вила” е масивна сграда с ниска етажност, притежаваща минимум: преддверие, хол, две спални, кухненски бокс, трапезария, санитарен възел, тераса и места за паркиране.

20. „Семеен хотел” е сграда в архитектурен стил, съответстващ на облика на селището и/или обвързан с историята му, с капацитет от 10 до 20 стаи за настаняване на туристи, в която се извършва хотелиерска дейност. За обекти, изградени преди 1 юни 2003 г., се допуска капацитет от минимум 5 стаи. Обектът се стопанисва от домакини или от наст

персонал, които предоставят персонално обслужване на гостите. Семейният хотел има поне едно заведение за хранене и развлечения.

21. „Хостел” е сграда за ниско-бюджетно настаняване, която е функционално обособена като общежитие със самостоятелни стаи и/или общи спални помещения – мъжки, женски и/или смесени. Споделено се ползват санитарен възел, всекидневна, обзаведена кухня с трапезария.

22. „Пансион” е сграда, в която настаняването обикновено е за по-продължителен период от време, обзаведена с най-необходимите мебелировка, съоръжения, съдове и прибори за ползване и самостоятелно обслужване.

23. „Почивна станция” - самостоятелно място за настаняване с преобладаващи социални функции и с инфраструктура, предлагаша здравни, балнеоложки, спортни и други услуги.

24. „Къща за гости” е сграда с ниска етажност в архитектурен стил, съответстващ на облика на селището и/или е обвързан с неговата история, която разполага с максимум 10 стаи за настаняване. Гостите ползват общи помещения като: всекидневна, обзаведена кухня, трапезария или място за хранене и място за отдих в двора. Обектът се стопанисва от домакини, които живеят в същата сграда или в съседство и се грижат за обслужването и изхранването (минимум закуска) на гостите, в условия близки до домашните.

25. „Стаи за гости” са до 5 стаи - самостоятелни или в апартаменти, в една сграда, предоставяни на туристи за нощувка.

26. „Апартаменти за гости” – са до 10 апартамента в жилищна сграда или в един вход на многоетажна жилищна сграда, предоставяни на туристи за нощувка.

27. „Бунгало” е място за настаняване, изградено от строителни конструкции за сезонна или целогодишна експлоатация, със санитарен възел, без задължително изискване за кухненски бокс.

28. „Къмпинг” е охраняван терен със съответната инфраструктура и с необходимите условия за пребиваване на туристи със собствена или наета палатка или каравана, както и за паркиране на автомобили и предлагане на туристически услуги. На територията на къмпинга могат да се разполагат бунгала, каравани (временно стационарно подвижно (колесно) място за настаняване без задължително изискване за кухненски бокс и санитарен възел), други места за настаняване, хранене и търговия.

29. „Ресторант” е заведение, в което се предлагат кухненска и сладкарска продукция, алкохолни и безалкохолни напитки. Обслужването на клиентите е с квалифицирани сервитьори с използване на специални форми на сервиране.

30. „Заведение за бързо обслужване” е заведение, в което се предлага ограничен типизиран асортимент от кулинарна продукция и/или готови пакетирани стоки, десерти, напитки - безалкохолни и алкохолни. Имат висока пропускателна способност. Самообслужването е основна форма на обслужване.

31. „Питейно заведение” е заведение, в което се предлага богат асортимент от алкохолни и безалкохолни напитки и закуски към тях.

32. „Кафе-сладкарница” е заведение за допълнително хранене, в което се предлагат сладкарска продукция, сладоледи, тестени изделия, безалкохолни и алкохолни напитки.

33. „Бар” е заведение, в което се предлагат богат асортимент от алкохолни и безалкохолни напитки, коктейли, топли напитки, ядки, сладкарски и захарни изделия, ограничен асортимент кулинарна продукция.

34. „Туристическа хижа” е масивна сграда в неурбанизирана среда, предназначена за краткотраен отдих на туристи, класифицирана според местността, в която се намира, условията за достъпност, надморската височина. Изградена, обзаведена и оборудвана за предлагане на основни и допълнителни туристически услуги. Обзаведена е с най-

необходимата мебелировка, съоръжения, съдове и прибори за ползване и самостоятелно обслужване на туристите. Предлага туристическа, краеведска, екологична и друга информация.

35. „Туристически учебен център” е сграда за настаняване с учебни функции. Представлява масивна сграда в или край населени места и в планински райони, архитектурно и функционално изградена, обзаведена и оборудвана за провеждане на специализирано обучение на кадри, обслужващи спортно-туристическите дейности, както и на професионално обучение по различни видове туризъм, алпинизъм, ориентиране, спелеология, водни ски и други спортове. Разполага с учебни и спортни зали, методични кабинети, библиотека и др. Има изградена инфраструктура със спортни площадки, терени, подходящо обозначени за обучение; маркирани и трасирани маршрути и тuroве, необходими за професионална подготовка на курсисти. Обзаведен е с подходящи съоръжения за обучение и необходимата мебелировка, съдове и прибори за престой и самостоятелно обслужване на курсистите.

36. „Туристическа спалня” е сграда за настаняване за краткотрайно пребиваване на туристите. Представлява масивна сграда, архитектурно и функционално изградена в или край населени места, архитектурно-исторически и етнографски центрове, във възвлови планински центрове, крайморски зони за отдих, в изходни пунктове към планините, природни и културни забележителности. Обзаведена е с най-необходимата мебелировка за предлагане на основни и допълнителни туристически услуги. Предоставя туристическа, краеведска, екологична и друга информация.

37. „Туристическа столова” е заведение за хранене със собствена храна или по заявка. Предлага се ограничен асортимент от кухненска продукция, сладкарски, тестени и други изделия, пиво, топли, студени, безалкохолни и други напитки. Самообслужването е основна форма на обслужване.

38. „Туристически буфет” е заведение за хранене с ограничен асортимент от готови и пакетирани хранителни стоки, студени и топли сандвичи, тестени и захарни изделия, пиво, топли и студени напитки и др.

39. „Туристическа столова със сервитьорско обслужване” е заведение за хранене с разнообразен асортимент от кухненска и сладкарска продукция, безалкохолни и алкохолни напитки, пиво, топли напитки и др. Спазват се изискванията за обзавеждане и обслужване в ресторант (лист-меню, карт-меню, мека мебел, украса, гардероб и др.).

40. «СПА и уелнес услуги» са рекреативни продукти, програми и ритуали, основани върху научно валидирани и безопасни методики и практики за премахване на социалния и пост професионален стрес, които допринасят за подобряване на здравословното състояние и възстановяването на доброто физическо състояние на посетителите на Медикал СПА, СПА и уелнес центрове. Те се прилагат като здравна превенция целяща психо-физическата и емоционална хармония в здравословното състояние на посетителите.

41. «СПА услугите» са услуги, предоставяни във водна среда, които се подразделят на два вида: 1. медикал СПА услуги, които се прилагат от медицински специалисти и 2. СПА услуги, които се прилагат от немедицински специалисти, със специализирано образование в областта на СПА и Уелнес.

42. «Уелнес услугите» са услуги, които обхващат широк спектър от практики за здравословен начин на живот и общуване с природата, които не изискват водна среда и могат да се комбинират със спортни, бюти или релакс услуги, които се прилагат от немедицински специалисти, със специализирано професионално образование в областта на СПА и Уелнес.

43. „Медикал СПА център” е център, с налични минерални води, изграден към балнеохотел или като самостоятелен, в които се предлагат разнообразни терапии в

специализирано оборудвани кабинети, зали и помещения, предназначени за осъществяване на диагностика, лечение, реабилитация и възстановяване на посетители със здравословни оплаквания чрез хидро, фито, таласо или фаготерапии. Прилагането на процедурите и диагностицирането се извършват от квалифициран медицински персонал. Центърът е лечебно заведение по смисъла на Закона за лечебните заведения

44. „СПА център” е център, изграден в СПА хотел или като самостоятелен, в който се предлагат хидро, винени, млечни, медни, шоколадови, таласо, фито, фаго, арома, музикални, светлинни, естетични, бюти и моделиращи процедури, програми и ритуали, чрез прилагане на източни (дихателни, двигателни, мануални и медитативни) и аква методи за въздействие, целящи антистрес, релакс, психо-физическо възстановяване, естетическо и бюти моделиране, консултирани и реализирани от немедицински персонал със специализирано образование в областта на СПА и Уелнес. В СПА зоната има минимум: вътрешен и външен басейн, фитнес, фреш бар, а бюти зоната има минимум 2 кабинета с вана и джакузи, турска баня, парна баня, сауна, зала за релакс.

45. “Уелнес център” е център, изграден в уелнес хотел или като самостоятелен, в който наличието на басейни, бани и вани не е задължително. В центъра се предлагат разнообразни източни, европейски, славянски, мануални, апаратурни, рекреативни и козметично-разкрасяващи процедури, програми и анти-стрес ритуали, чрез прилагане на природосъобразни форми и методи за постигане на физически, психологически, емоционален, енергиен и духовен Уелнес и/или бюти зона за естетическо моделиране и/или поддържане на тялото и/или части от него, консултирани и прилагани от немедицински персонал, но със специализирано образование в областта на СПА и Уелнес.

46. "Ски-писта" е общодостъпен, обособен и обезопасен планински участък, на който се предлагат и потребяват туристически услуги, свързани с практикуване на ски-спортиве (ски - алпийски дисциплини, сноуборд и ски-бягане).

47. "Ротел" – подвижен хотел, представляващ вагон с единични и двойни стаи. През деня туристите се запознават с различни градове и техните забележителности, а нощуват във влака.

48. "Ботел" – не голям воден хотел (не плаваш), като такъв може да се използва оборудван по съветния начин плавателен съд.

49. "Флотел" – плаващ хотел, представляващ специално оборудван плавателен съд; на туристите се предоставят комфортни стаи-каюти, услуги за активна почивка, зали за преговори, конференции, когреси, средства за свръзка, барове и ресторантни.

50. "Хотелиерство" е предоставянето на нощувка и други услуги, свързани с основната дейност във всички видове категоризирани по закона или с издадено временно удостоверение за открита процедура за категоризиране места за настаняване и туристически хижи.

51. "Хотелиер" е лице, което извършва хотелиерство.

52. "Ресторантърство" е предоставянето на туристически услуги при специфични форми на обслужване, съобразно вида на туристическия обект във всички видове категоризирани по закона заведения за хранене и развлечения и заведения за хранене, прилежащи към туристически хижи.

53. "Ресторантър" е лице, което извършва ресторантърство.

54. "Туроператорска дейност" е организирането на групови и/или индивидуални туристически пътувания с обща цена, предлагани за продажба, пряко или посредством туристически агент.

55. "Туроператор" е лице, регистрирано по реда на този закон или вписано в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти за извършване на туроператорска дейност.

56. "Туристическа агентска дейност" е извършването на посредничество при: продажби на организирани пътувания, пасажерски авиационен, воден и автобусен превоз; резервационни, визови, екскурзоводски и други допълнителни туристически услуги, както и застраховки, свързани с туристическото пътуване.

57. "Туристически агент" е лице, регистрирано по реда на този закон или вписано в Регистъра на туроператорите и туристическите агенти за извършване на туристическа агентска дейност.

58. „Друга държава членка“ е държава - членка на Европейския съюз, или друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

59. “Трайно установяване на територията на страната от туроператор и/или туристически агент” е налице в следните случаи:

1. при първично установяване на територията на Република България, когато туроператорът и/или туристическият агент ще се установи с намерение да извърши дейността постоянно, непрекъснато и за неограничен период от време.

2. при вторично установяване на територията на Република България чрез представителство, клон или дъщерно дружество, тогава когато туроператорът и/или туристическият агент е законно установлен на територията на друга държава членка.

60. “Временно предоставяне на услуги от туроператор и/ли туристически агент” е налице, когато туроператорът и/или туристическият агент е установлен на територията на друга държава членка и ще извърши дейността еднократно на територията на Република България за период не по-дълъг от 3 месеца.

61. "Туристически ваучер" е документ под отчет, удостоверяващ съществуването на договор между туроператора и туриста като потребител на организирано туристическо пътуване с обща цена или на продажбата на отделна туристическа услуга.

62. „Резервационна бланка“ е документ за предварителна продажба на отделна туристическа услуга, когато не е част от организирано туристическо пътуване с обща цена, издаден на потребителя на туристическа услуга.

63. „Туристически продукт“ е съвкупността от специфични стопански дейности и природни и антропогенни условия и ресурси в рамките на определена територия, предлагани и потребявани от туриста по време на неговото пътуване.

64. "Основни туристически услуги" са настаняване и хранене, както и транспортни услуги, осъществявани при спазване изискванията на действащото законодателство в областта на транспорта.

65. "Допълнителни туристически услуги" са услуги свързани с пътувания, развлечения, прояви и други събития с културен и опознавателен характер, конгресни и делови прояви /организиране на срещи, конференции, семинари, обучения, презентации и други корпоративни събития/, спортно-анимационни, балнеолечебни и други медицински услуги, ползване на въждени линии, отдаване под наем на плажни съоръжения, екипировка и превозни средства, школи и клубове по езда, яхтинг, сърф, ски-училища, училища за водни спортове и други услуги, предоставяни на туристите по време на тяхното пътуване.

66. „Организирани групови и индивидуални туристически пътувания с обща цена“ са пътувания по предварително изготвена програма, включваща комбинация от най-малко две от следните услуги:

а) транспорт;

б) нощувка;

в) други туристически услуги, които не са свързани с транспорт или нощувка, съставляващи значителна част от пътуването и когато те се продават или предлагат за

продажба с обща цена, и когато обхващат период, по-дълъг от 24 часа, или включват нощувка.

67. „Екскурзовод” е лице, придобило правоспособност по реда на този закон за извършване на екскурзоводска дейност. При реализиране на програмата на туристите, екскурзоводът ги запознава с природно-географските особености, обществено-икономическото развитие и културно-историческото наследство на страната.

68. „Планински водач/гид” е лице, придобило правоспособност по реда на този закон, което води и придружава туристи в планинска и природна среда целогодишно в зависимост от придобитата правоспособност. По време на осъществяване на избрания маршрут, планинският водач се грижи за сигурността на туристите и им дава информация за природно-географските особености и за забележителностите по него.

69. „Ски инструктор” е лице, придобило правоспособност по реда на този закон, което обучава туристи в снежни спортове (ски, сноуборд, ски-бягане и др.) в регистрирани ски-училища.

70. „Спортна анимация” е аниматорска дейност, при която със средствата на спорта се допринася за активно, разнообразно и здравословно оползотворяване на свободното време.

71. „Спортен аниматор” е лице, което разработва, планира, провежда и представя спортно - анимационни програми.

72. „Екскурзия” е предварително определена комбинация от най-малко 2 отделни услуги, състоящи се от транспорт или други туристически и свързани с настаняването услуги, които продължават по-кратко от 24 ч. и не включват нощувка.

73. „Организирано детско и ученическо туристическо пътуване” е организирано пътуване, при което потребителите на пътуването са лица до 19 години, придружавани от възрастни лица.

74. „Светлата част на денонощието” включва периода от изгрева до залеза на слънцето по данни на националната метеорологична служба.

75. „Потребител на организирани индивидуални или групови туристически пътувания с обща цена” е лице:

а) което сключва договор за туристическо пътуване с обща цена, или
б) което дава съгласие да сключи договор за туристическо пътуване с обща цена, или
в) от чието име и/или в чиято полза е сключен или е постигнато съгласие да бъде сключен договор за туристическо пътуване, или

г) в полза на което е прехвърлено туристическото пътуване с обща цена съгласно чл.

76. „Бранд” е уникалното съчетание от емоционални и рационални възприятие за една дестинация и типа продукт, който тя предлага, отличаващи я от конкурентните дестинации като най-подходяща за съответните целеви пазарни сегменти.

77. „Повторно” е нарушението, което е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение.

78. „Системно нарушение” е нарушение извършено повече от три пъти.

78. „Повторен отказ” е отказ на лицето, извършващо туристическа дейност в обекта да допусне за втори пореден път длъжностно лице от контролните органи в обекта или да предостави на контролните органи изисканите за втори пореден път документи и информация.”.

80. „Обитавано жилище” е жилището, в което лицето, извършващо хотелиерство живее и то е неговия настоящ адрес по адресна регистрация.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. Този закон отменя Закона за туризма (обн., ДВ, бр. 56 от 2002 г., изм., бр. 119 и 120 от 2002 г., изм. и доп., бр. 39 от 2004 г., бр. 28 от 2005 г., изм., бр. 39 от 2005 г., изм. и доп., бр. 94 от 2005 г., изм., бр. 99 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 80 и 82 от 2006 г., изм. и доп., бр. 105 от 2006 г., бр. 42 от 2007 г., изм., бр. 53 и 80 от 2007 г., изм. и доп., бр. 31 от 2008 г., изм., бр. 36 от 2008 г., доп., бр. 66 от 2008 г., изм., бр. 19 и 82 от 2009 г., изм. и доп., бр. 15 от 2010 г., доп., бр. 50 от 2010 г., изм., бр. 98 от 2010 г.).

§ 2. До създаването на държавно предприятие БТО, дейностите, свързани с осъществяването на национален маркетинг и реклама се извършват по досегашния ред.

§ 3. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет предоставя на държавно предприятие "БТО" движимо и недвижимо имущество - държавна собственост, за осъществяване предмета му на дейност.

(2) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон министърът на икономиката, енергетиката и туризма определя изпълнителния директор на държавно предприятие "БТО" и другите членове на управителния съвет на предприятието.

§ 4. (1) Първото общо събрание за учредяване на всяка от Организациите за управление на туристическите райони се провежда в срок до 3 месеца от датата на обнародване на решението по чл. 29, ал. 1 в „Държавен вестник”.

(2) Министърът на икономиката и енергетиката публикува обявленето за датата и мястото на провеждане на първото общото събрание за съответната Организация за управление на туристически район в два национални всекидневника и изпраща персонални покани до заинтересованите лица по чл. 32, ал. 1 и 2 не по-късно от един месец преди датата на провеждане на събранието.

(3) В поканата се посочват мястото, датата и часът на провеждане на общото събрание и изискванията за легитимация на заинтересованите лица.

(4) Първото общо събрание има следния дневен ред:

1. приемане на устав на организацията;
2. избор на управителните органи.

(5) Общото събрание може да реши в дневния ред да бъдат включени и други въпроси.

§ 5. (1) Националното професионално сдружение на екскурзоводите се учредява по инициатива на най-малко 50 физически лица, с професионална квалификация „екскурзовод” и „екскурзовод музей/художествена галерия”, които образуват инициативен комитет. Министърът на икономиката, енергетиката и туризма публикува на интернет страницата на министерството покана за образуване на инициативния комитет, в срок до два месеца от обнародване на този закон в „Държавен вестник”. В поканата се определя срок за подаване на заявление с приложени документи по ал.4, т.1 и 2 в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма. Министърът на икономиката, енергетиката и туризма публикува на интернет страницата на министерството членовете на инициативния комитет.

(2) Инициативния комитет, организира провеждането на учредително събрание на Националното професионално сдружение на екскурзоводите и публикува обявленето за датата и мястото на провеждането му в два национални всекидневника не по-късно от един месец преди датата на провеждане на събранието.

(3) Право да участват в учредителното събрание имат само лица, с професионална квалификация „екскурзовод” и „екскурзовод музей/художествена галерия” и подали заявление до инициативния комитет за участие в учредителното събрание.

(4) Заявленията се подават не по-късно от 10 работни дни преди датата на провеждане на учредителното събрание. Към заявлението по ал. 3 се прилагат:

1. копие на документа за професионална квалификация или на дипломата за висше образование, съгласно изискванията на чл. 151, ал. 1, т. 1;
2. копие от документите, удостоверяващи владеенето на чужд език/езици;
3. декларация, че ще спазват устава на сдружението.

(5) Националното професионално сдружение на екскурзоводите се конституира в срок до шест месеца от датата на обнародването на този закон в „Държавен вестник“ на учредително събрание с участието на поне една втора от заявлите участие лица.

(6) Учредителното събрание приема устав на сдружението. Проектът на устав се изготвят от инициативния комитет и се огласяват публично на интернет страницата на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма най-късно 14 работни дни преди датата на събранието.

§ 6. (1) Националното професионално сдружение на планинските водачи се учредява по инициатива на най-малко 50 физически лица, с професионална квалификация „планински водач/гид“, които образуват инициативен комитет. Министърът на икономиката, енергетиката и туризма публикува на интернет страницата на министерството покана за образуване на инициативния комитет, в срок до два месеца от обнародване на този закон в „Държавен вестник“. В поканата се определя срок за подаване на заявление с приложени документи по ал.4, т.1 и 2 в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма. Министърът на икономиката, енергетиката и туризма публикува на интернет страницата на министерството членовете на инициативния комитет.

(2) Инициативния комитет, организира провеждането на учредително събрание на Националното професионално сдружение на планинските водачи и публикува обявленето за датата и мястото на провеждането му в два национални всекидневника не по-късно от един месец преди датата на провеждане на събранието.

(3) Право да участват в учредителното събрание имат само лица, с професионална квалификация „планински водач/гид“ и подали заявление до инициативния комитет за участие в учредителното събрание.

(4) Заявленията се подават не по-късно от 10 работни дни преди датата на провеждане на учредителното събрание. Към заявлението по ал. 3 се прилагат:

1. копие на документа за професионална квалификация или на дипломата за средно образование или на дипломата за висше образование, съгласно изискванията на чл. 165, ал. 1, т. 1;
2. копие от документа, удостоверяващ владеенето на чужд език;
3. декларация, че ще спазват устава на сдружението.

(5) Националното професионално сдружение на планинските водачи се конституира в срок до шест месеца от датата на обнародването на този закон в „Държавен вестник“ на учредително събрание с участието на поне една втора от заявлите участие лица.

(6) Учредителното събрание приема устав на сдружението. Проектът на устав се изготвят от инициативния комитет и се огласяват публично на интернет страницата на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма най-късно 14 работни дни преди датата на събранието.

§ 7. (1) Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата се учредява по инициатива на най-малко 50 физически лица, притежаващи карта, легитимираща ги като „ски учител“ или „ски инструктор“, издадена от Сдружение „Българско ски училище“ или „Българска федерация ски“, които образуват

инициативен комитет. Министърът на икономиката, енергетиката и туризма публикува на интернет страницата на министерството покана за образуване на инициативния комитет, в срок до два месеца от обнародване на този закон в „Държавен вестник“. В поканата се определя срок за подаване на заявление с приложени документи по ал.4, т.1, б.”а” и б.”б” и т.2, б.”а”, б.”б” и б.”в” в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма. Министърът на икономиката, енергетиката и туризма публикува на интернет страницата на министерството членовете на инициативния комитет.

(2) Инициативния комитет, организира провеждането на учредително събрание на Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата и публикува обявленето за датата и мястото на провеждането му в два национални всекидневника не по-късно от един месец преди датата на провеждане на събранието.

(3) Право да участват в учредителното събрание имат само лица, подали заявление до инициативния комитет за участие в учредителното събрание и удостоверили, че отговарят на изискванията по ал.4.

(4) Заявлениета се подават не по-късно от 10 работни дни преди датата на провеждане на учредителното събрание. Към заявлението по ал. 3 се прилагат:

1. за физическите лица:

а) копие на документа за професионална квалификация или на дипломата за висше образование или на дипломата за средно образование, с приложен документ за стаж, съгласно изискванията на чл. 172, ал. 1, т. 1;

б) копие от документа, удостоверяващ владеенето на чужд език;

в) декларация, че ще спазват устава на сдружението.

2. за юридическите лица:

а) удостоверение за актуално състояние от съда по регистрация;

б) заверено копие на решението на компетентния управителен орган за членство в Националното сдружение;

в) копия на документи по т.1, б.”а” и б.”б” за поне трима членове на юридическото лице.

г) декларация, подписана от представляващия лицето, че ще спазват устава на сдружението.

(5) Националното браншово сдружение на ски инструкторите и ски училищата се конституира в срок до шест месеца от датата на обнародването на този закон в „Държавен вестник“ на учредително събрание с участието на поне една втора от заявилите участие лица.

(6) Учредителното събрание приема устав на сдружението. Проектът на устав се изготвя от инициативния комитет и се огласява публично на интернет страницата на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма най-късно 14 работни дни преди датата на събранието.

§ 8. (1) Регистрацията на туроператори и/или туристически агенти, извършени по отменения Закон за туризма се запазват.

(2) Когато към датата на влизане в сила на този закон има започната процедура за регистрация на туроператори и/или туристически агенти, процедурата се довършва по досегашния ред.

§ 9. (1) Подновяването на категорията по чл. 129, ал. 4 на категоризираните до влизане в сила на този закон туристически обекти, в изпълнение на сроковете по чл. 129, ал. 2 и по чл. 138, ал. 2, се извършва, както следва:

1. за категоризираните туристически обекти през 2004 и 2005 г. - през 2012 г.;
2. за категоризираните туристически обекти през 2006 и 2007 г. - през 2013 г.;
3. за категоризираните туристически обекти през 2008 и 2009 г. - през 2014 г.;
4. за категоризираните туристически обекти през 2010 г. - през 2015 г.;
5. за категоризираните туристически обекти през 2011 г. - през 2016 г.

(2) Откритите процедури за издаване на удостоверения за определена категория на туристически обекти до влизането в сила на този закон, се довършват по реда на този закон.

§ 10. (1) Промяната на вида на категоризираните до влизане в сила на този закон туристическите обекти от „самостоятелни стаи“ в „стай за гости“, от „къщи“ в „къщи за гости“ и от „туристическо селище“ в „туристически комплекс“ и получаването на новата категорийна символика се извършва в сроковете по § 8.

(2) Издадената категорийна символика за „самостоятелни стаи“, за „къща“ и за „туристическо селище“ е валидна до подновяването на категорията на съответния обект в сроковете по § 8.

§ 11. (1) Туристическите сдружения, вписани до влизане в сила на този закон в Националния туристически регистър, в срок до 3 месеца от влизането му в сила, привеждат дейността си в съответствие с изискванията на този закон и представят в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма документите по чл. 61, ал. 1.

(2) При неизпълнение на изискванията по ал. 1, министърът на икономиката, енергетиката и туризма заличава съответното сдружение от Националния туристически регистър.

§ 12. (1). Определените категории на плажове по отменения Закон за туризма се прекратяват автоматично с влизането на този закон в сила.

(2) Неприключилите процедури по категоризация на плажове по отменения Закон за туризма се прекратяват автоматично с влизането на този закон в сила.

(3) Платените такси за разглеждане на заявлениета по ал. 2 подлежат на възстановяване, ако в срок до 3 месеца от влизането на този закон в сила е подадено искане за това от правоимащо лице.

§ 13. (1) В 6-месечен срок от обнародването на този закон в „Държавен вестник“ Министерският съвет приема наредбите по чл. 68, чл. 85, ал. 5, чл. 103, ал. 4, чл. 117, ал. 5, чл. 135, ал. 3 и чл. 179, ал. 2 и тарифите по чл. 75, ал. 3, чл. 153, ал. 3, чл. 166, ал. 3 и чл. 173, ал. 3.

(2) Наредбите по чл. 118, ал. 4, чл. 142 ал. 3, чл. 159, ал. 4, чл. 169, ал. 4 и чл. 177, ал. 4 се издават в срока по ал. 1.

(3) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма издава наредбата по чл. 62, ал. 4 в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон.

§ 14. В 3-месечен срок от обнародването на този закон в „Държавен вестник“ министърът на икономиката, енергетиката и туризма приема решението по чл. 29, ал. 1.

§ 15. Държавните и общинските органи, приели или издали нормативни актове, в които има класификация на видове средства за подслон, места за настаняване и заведения за хранене и развлечения, са длъжни в срок до 6 месеца от обнародването на този закон в „Държавен вестник“ да направят произтичащите от него изменения.

§ 16. Националният съвет по туризъм, консултативните съвети по въпросите на туризма, Експертна комисия по регистрация на туроператори и туристически агенти, Експертна комисия по категоризация и сертификация на туристически обекти и Общинската експертна комисия по категоризация на туристически обекти по този закон се конституират в срок до 6 месеца от обнародването на този закон в „Държавен вестник”.

§ 17. Този закон влиза в сила 6 месеца след обнародването му в „Държавен вестник”, с изключение на разпоредбите по § 2, § 3, § 4, § 5, § 6, § 7, § 9, § 10, § 11, § 12, § 13, § 14, § 15 и § 16, които влизат в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник”.